

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/1075

z dne 23. marca 2016

o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in zlasti členov 5(10), 6(8), 10(9), 12(6), 15(4), 23(2), 36(14), 55(3), 82(3) in 88(7) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Določbe v tej uredbi so tesno medsebojno povezane, saj se nanašajo na okvir reševanja iz Direktive 2014/59/EU, od stopnje načrtovanja sanacije in reševanja institucije, prek stopnje zgodnjega ukrepanja vse do ukrepov za reševanje. Za zagotavljanje usklajenosti navedenih določb, ki bi morale začeti veljati hkrati, in za lažje izvajanje postopka reševanja, je nujno, da imajo institucije, organi in udeleženci na trgu, vključno z vlagatelji, ki niso rezidenti Unije, celovit pregled nad svojimi obveznostmi in pravicami ter enoten dostop do njih. Zato je zaželeno, da se vsi relevantni regulativni tehnični standardi, ki jih zahteva Direktiva 2014/59/EU, vključijo v eno uredbo.
- (2) Poleg opredelitev pojmov iz Direktive 2014/59/EU so potrebne nekatere posebne opredelitve za uporabljene strokovne izraze.
- (3) Enotna pravila o informacijah, ki morajo biti vključene v načrte sanacije, bi morala upoštevati pooblastila pristojnih organov, da določijo poenostavljene obveznosti za določene institucije v zvezi z vsebino in podrobnostmi načrtov sanacije v skladu s členom 4 Direktive 2014/59/EU, ne bi pa jih smela onemogočati.

⁽¹⁾ UL L 173, 12.6.2014, str. 190.

- (4) Navedena enotna pravila bi morala poleg tega ne glede na kakršne koli poenostavljene obveznosti, določene v skladu s členom 4 Direktive 2014/59/EU, določati informacije, ki jih mora vsebovati individualni načrt sanacije in, v skladu s členom 7(5) in (6) navedene direktive, načrt sanacije skupine.
- (5) Bistvenega pomena je, da so informacije, ki so vključene v načrte sanacije, ustrezne in specifične glede na to, ali načrte sanacije pripravijo institucije, ki niso del skupine, za katero se izvaja konsolidiran nadzor v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali pa gre za individualne načrte sanacije iz člena 7(2) Direktive 2014/59/EU ali načrte sanacije skupine iz odstavkov 5 in 6 člena 7 Direktive 2014/59/EU.
- (6) Za poenostavitev notranje strukture načrtov sanacije bi bilo treba zahteve po informacijah združiti v več oddelkov, od katerih bi bili nekateri razdeljeni v pododdelke, kot določa ta uredba.
- (7) Za zagotavljanje, da je načrte sanacije po potrebi mogoče učinkovito izvesti v primernem roku, je nujno, da navedeni načrti temeljijo na trdni strukturi upravljanja. Načrti sanacije bi zato morali vsebovati opis vključenih specifičnih struktur upravljanja. V načrtu bi moralo biti zlasti navedeno, kako je bil pripravljen, kdo ga je odobril in kako je vključen v splošno upravljanje institucije ali skupine. Po potrebi bi bilo treba opisati ukrepe, sprejete za zagotavljanje skladnosti med individualnim načrtom sanacije podrejene družbe, če je smiselno, in načrtom sanacije skupine.
- (8) Načrti sanacije so ključni za oceno izvedljivosti možnih načinov sanacije. Zato bi načrt sanacije moral vsebovati podrobne informacije o postopku odločanja glede začetka njegove uporabe kot bistvenem elementu strukture upravljanja, ki temelji na postopku stopnjevanja, pri čemer se uporabijo kazalniki v smislu člena 9 Direktive 2014/59/EU. Ker je vsaka kriza drugačna, pojav kazalnika ne sproži samodejno posameznega možnega načina sanacije ali bolj splošno ne izzove samodejnega okvira, po katerem je treba določen možni način sanacije izvesti v skladu z vnaprej določenimi postopkovnimi zahtevami. Kazalnike bi bilo namesto tega treba uporabiti za nakazovanje, da bi bilo treba začeti postopek stopnjevanja, ki vključuje analizo najboljših načinov za obravnavo krizne situacije. Preden se kazalniki pojavijo, bi bilo podatke in referenčna merila, ki se uporabljajo za redno upravljanje tveganj, uporabiti tudi za obveščanje institucije ali skupine o tveganju poslabšanja njenega finančnega položaja in o sprožitvi kazalnikov. Čeprav takšni zgodnji opozorilni znaki niso kazalniki v smislu Direktive 2014/59/EU in kot takšni ne pomenijo začetka faze sanacije oziroma ne zahtevajo stopnjevanja postopkov izven okvira običajnega poslovanja, pa pomagajo zagotoviti skladnost med rednim upravljanjem tveganja institucije in spremljanjem kazalnikov. Načrt sanacije bi zato moral vsebovati opis, kako so primerni elementi upravljanja tveganj v instituciji povezani s kazalniki.
- (9) Strateška analiza bi morala upoštevati mednarodne standarde za načrte sanacije, kot je dokument z naslovom „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ (Ključne lastnosti učinkovitih ureditev za reševanje finančnih institucij) Odbora za finančno stabilnost. V skladu z navedenim dokumentom bi se morale s strateško analizo opredeliti bistvene in sistemsko pomembne funkcije institucije in določiti ključni koraki, da se te v scenarijih sanacije ohranijo. Posledično bi strateška analiza morala zajemati dva dela. V prvem delu strateške analize bi se morala opisati institucija ali skupina ter njena glavna poslovna področja in kritične funkcije. Opis institucije ali skupine bi moral zagotoviti splošen pregled institucije ali skupine in njenih dejavnosti, skupaj s podrobnim opisom njenih glavnih poslovnih področij in kritičnih funkcij. Da bi olajšali oceno možnih načinov reševanja, kot so prodaje poslovnih področij, je treba opredeliti pravne subjekte, pod katere spadajo poslovna področja in kritične funkcije, ter analizirati povezanost znotraj skupine. V skladu s členom 6(1) in (2) Direktive 2014/59/EU morajo institucije pristojnemu organu zadovoljivo dokazati, da se bo načrt sanacije precej verjetno izvedel brez pomembnega negativnega vpliva na finančni sistem. Poleg tega člen 6(2) Direktive 2014/59/EU zahteva, da pristojni organi ocenijo, v kakšnem obsegu se načrt sanacije ali posebne možnosti v njem lahko izvajajo brez pomembnega negativnega vpliva na finančni sistem. Zato bi načrti sanacije morali vsebovati opis zunanje medsebojne povezanosti.
- (10) Drugi del strateške analize bi moral opredeliti in oceniti možne načine sanacije. Možne načine sanacije, ki jih ima na voljo institucija ali skupina, bi bilo najprej treba opisati brez sklicevanja na konkreten scenarij finančnih težav.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

Ti so sredstva za izboljšanje splošne pripravljenosti na krizo in pomoč instituciji ali skupini pri prožnem odzivanju na krizo. Strateška analiza bi nato morala navesti, kako so bili možni načini sanacije preizkušeni pri konkretnih scenarijih finančnih težav, da bi okvirno ocenili, kateri možni načini sanacije bi bili učinkoviti v vsakem od navedenih scenarijev in tako zagotovili praktičen preizkus učinkovitosti možnih načinov sanacije in ustreznosti kazalnikov. Možni načini sanacije vključujejo ukrepe, ki bi jih institucija lahko sprejela, če so izpolnjeni pogoji za zgodnje posredovanje iz člena 27 Direktive 2014/59/EU.

- (11) Sporočanje načrta sanacije je ključno za njegovo učinkovito izvajanje in za izogibanje negativnim vplivom na finančni sistem. Načrt sanacije bi zato moral vsebovati tudi razdelek o sporočanju in razkrivanju, da bi zajemal notranje sporočanje ustreznim notranjim organom in zaposlenim v instituciji ali skupini, ter zunanje sporočanje.
- (12) Načrt sanacije bi lahko vključeval spremembe poslovne organizacije institucije, da bi se olajšalo posodobljanje načrta in njegovo izvajanje v prihodnosti, spremljanje kazalnikov ali zato, ker so bile v postopku ugotovljene nekatere ovire, ki zapletejo izvajanje možnih načinov sanacije. Navedeni organizacijski pripravljalni in nadaljnji ukrepi, ki bi jih morala sprejeti institucija ali skupina, bi morali biti opisani v načrtu sanacije, da bi olajšali učinkovito oceno, ali je njihovo izvajanje razumno verjetno, ter da bi instituciji ali skupini in pristojnim organom olajšali spremljanje njihovega izvajanja.
- (13) Nujno je treba določiti minimalna merila, ki jih morajo pristojni organi upoštevati pri ocenjevanju načrtov sanacije v skladu s členom 6(2) in členom 8(1) Direktive 2014/59/EU.
- (14) Člen 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ Evropski bančni organ (EBA) pooblašča, da izdaja smernice za zagotovitev skupne, enotne in usklajene uporabe prava Unije, ter zahteva, da si pristojni organi in finančne institucije, na katere so takšne smernice naslovljene, na vsak način prizadevajo za spoštovanje takšnih smernic. Ker Direktiva 2014/59/EU EBA pooblašča, da izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in v njih podrobneje opredeli določene vidike Direktive, bi morali pristojni organi v skladu z navedenim členom upoštevati smernice o scenarijih za načrtovanje sanacije in kazalnikih, ki se morajo vključiti v načrte sanacije, ki jih je izdala EBA, tako da si čim bolj prizadevajo za spoštovanje navedenih smernic v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (15) Cilj načrtovanja sanacije v skladu z Direktivo 2014/59/EU je opredeliti možnosti za ohranitev ali ponovno vzpostavitev sposobnosti uspešnega poslovanja in finančnega položaja institucije ali skupine, kadar je v resnih težavah. Merila za ocenjevanje načrta sanacije bi zato morala biti usmerjena v zagotavljanje, da je načrt primeren za subjekte, ki jih zajema, in da so možnosti, ki so v njem opredeljene, izvedljive in jih je mogoče pravočasno izvesti. Točni elementi, ki jih mora pristojni organ oceniti, bodo odvisni od vsebine in obsega načrta sanacije. Določiti bi bilo treba enotna pravila glede minimalnih meril, ki se ocenijo, da bi se upoštevala sposobnost pristojnih organov, da določenim institucijam naložijo poenostavljene obveznosti v zvezi z vsebino in podrobnostmi načrtov sanacije v skladu s členom 4 Direktive 2014/59/EU.
- (16) Po potrebi bi bilo treba določiti dodatna merila, ki se uporabljajo za oceno načrtov sanacije skupine, da bi se odražale dodatne zahteve iz Direktive 2014/59/EU, ki se uporabljajo za takšne načrte.
- (17) Načrti sanacije bi morali biti popolni in vsebovati vse informacije, ki jih zahteva Direktiva 2014/59/EU, vključno z elementi, ki so natančneje določeni v tej uredbi. Načrti bi morali biti tudi celoviti, in sicer vključevati dovolj podrobnosti in zadosten nabor možnosti za razmere subjekta ali subjektov, ki jih zajemajo.
- (18) Zahteve v zvezi z vsebino načrtov reševanja bi morale upoštevati trenutna prizadevanja za usklajevanje tega razvoja na globalni ravni v okviru Odbora za finančno stabilnost.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (19) Standardi za vsebino načrtov reševanja in oceno rešljivosti bi morali biti dovolj prožni, da upoštevajo razmere obravnavane institucije ali skupine in tako zagotovijo, da so načrti ciljno usmerjeni in uporabni za izvajanje strategij reševanja.
- (20) Organi za reševanje bi morali oceniti, ali je mogoče z likvidacijo v okviru običajnega insolvenčnega postopka verodostojno doseči cilje reševanja. V ta namen se bodo morda morali opreti na zadevno strokovno znanje sistemov jamstva za vloge. Ocena, ali je likvidacija izvedljiva in verodostojna, ne izključuje potrebe po oceni, ali bodo cilji reševanja v enaki meri doseženi z likvidacijo v okviru nacionalnih insolvenčnih postopkov, vključno s ciljem zmanjšanja odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči.
- (21) Ocena rešljivosti je ponavljajoč se postopek in je mogoča samo na podlagi opredeljene preferenčne strategije reševanja. Organi za reševanje bi ob koncu postopka lahko ugotovili, da je primernejša spremenjena ali popolnoma drugačna strategija.
- (22) Obravnavati bi bilo treba tudi različice preferenčne strategije, da bi upoštevali razmere, ki preprečujejo izvajanje preferenčne strategije reševanja, kot na primer, da strategija z eno vstopno točko z uporabo reševanja s sredstvi upnikov ni več izvedljiva, če izgube presežejo kvalificirane obveznosti, ki jih je izdal nadrejeni subjekt.
- (23) Standardi za načrte reševanja skupine in oceno rešljivosti bi morali omogočati strategijo reševanja, ki temelji na enem od stiliziranih postopkov, ki jih določa Odbor za finančno stabilnost in ki so omenjeni v uvodni izjavi 80 Direktive 2014/59/EU. Strategije reševanja lahko namreč vključujejo en organ za reševanje, ki uporabi instrumente za reševanje na ravni holdinga ali nadrejenega podjetja skupine (strategija z eno vstopno točko), več kot en organ za reševanje, ki uporabi instrumente za reševanje na eni regionalni ali funkcionalni podskupini ali subjektu v čezmejni skupini (strategija z več vstopnimi točkami), ali kombinirajo vidike obeh.
- (24) V vsakem primeru bi bilo treba pri načrtovanju reševanja in oceni rešljivosti upoštevati podporne ukrepe, ki se zahtevajo od tistih organov za reševanje, ki ne izvajajo ukrepov za reševanje, kot so na primer zagotavljanje informacij, neprekinjeno zagotavljanje ključnih deljenih storitev ali odločitve o neizvajanju ukrepov za reševanje, ob upoštevanju pravice drugih organov za reševanje, da ukrepajo na lastno pobudo, če je to potrebno za doseganje domače finančne stabilnosti, ker glavni organi za reševanje niso učinkovito ukrepali.
- (25) Oddelek C Priloge k Direktivi 2014/59/EU določa številne elemente, ki jih je treba upoštevati pri ocenjevanju rešljivosti institucije ali skupine, vendar ni izčrpen, zato so potrebne dodatne podrobnosti.
- (26) V skladu s členom 32 Direktive 2014/59/EU bi bilo treba ukrep za reševanje sprejeti samo, kadar prenehanje institucije ali skupine v okviru običajnih insolvenčnih postopkov ne bi bilo v javnem interesu, zato bi ocena rešljivosti takšno prenehanje morala obravnavati kot alternativo ukrepom za reševanje.
- (27) Člen 23(1) Direktive 2014/59/EU določa več pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da lahko nadrejena družba, nadrejena družba v Uniji ter določeni drugi subjekti v skupini in njihove podrejene družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so institucije ali finančne institucije, na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini, določenega v poglavju III navedene direktive, zagotovi finančno podporo v obliki posojila, zagotovitve jamstev ali zagotovitve sredstev za zavarovanje s premoženjem drugemu subjektu v skupini, ki izpolnjuje pogoje za zgodnje posredovanje. V skladu s členom 25(2) Direktive 2014/59/EU lahko pristojni organ subjekta v skupini, ki nudi podporo, prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore.

- (28) Ob upoštevanju finančnih težav prejemnika podpore in pogoja, da se mora upravičeno pričakovati, da bo finančna podpora bistveno ublažila finančne težave, je treba opraviti natančno analizo kapitalskih in likvidnostnih potreb prejemnika podpore ter analizo zunanjih in notranjih vzrokov za finančne težave ter preteklih, sedanjih in pričakovanih tržnih razmer. Ta analiza bi morala vključevati ukrepe, namenjene odpravljanju vzrokov težav prejemnika podpore, ki lahko učinkovito podprejo ponovno vzpostavitev njegovega finančnega položaja.
- (29) Ocena različnih pogojev sodi med odgovornosti subjekta, ki nudi podporo (ponudnik podpore), in pristojnega organa, ki je odgovoren za ponudnika podpore. Ocena bi morala upoštevati tveganje potencialnega negativnega razvoja dogodkov. Za celovito oceno pogojev, povezanih s ponudnikom podpore, bi moral pristojni organ, ki je odgovoren za ponudnika podpore, upoštevati tudi informacije in ocene, ki jih zagotovi pristojni organ, odgovoren za subjekt v skupini, ki prejme finančno pomoč.
- (30) Pogoj, da so pogoji zagotovitve pomoči skladni s členom 19(7) Direktive 2014/59/EU, bi moral upoštevati tveganje neizpolnjevanja finančnih obveznosti prejemnika podpore in izgubo ponudnika podpore zaradi neizpolnjevanja finančnih obveznosti prejemnika podpore na podlagi primerjave razmer po prejemu podpore oziroma ob odsotnosti podpore in na podlagi popolnega razkritja zadevnih informacij. Navedeni pogoji bi morali odražati najboljši interes ponudnika podpore, kot je opisano v točki (b) člena 19(7), ki določa, da se lahko upoštevajo vse neposredne ali posredne koristi, ki jih lahko stranka pridobi z zagotovitvijo finančne podpore. To bi bilo treba preveriti z natančno analizo stroškov in koristi za ponudnika podpore in skupino kot celoto v navedenih dveh scenarijih.
- (31) Sporazumi o finančni podpori in zagotovitev finančne podpore v skupini lahko izboljšajo rešljivost skupine, na primer če so v skladu z mehanizmom za pokrivanje izgub, ki ga zagotavlja strategija reševanja. Vendar lahko tudi zmanjšajo izvedljivost izbrane strategije reševanja, na primer če strategija predvideva ločitev različnih delov skupine. Zato bi morala ocena vpliva na rešljivost temeljiti na oceni rešljivosti, individualnem načrtu reševanja in po potrebi na načrtu reševanja skupine, kot je določen s skupno odločitvijo kolegijev za reševanje.
- (32) Zagotoviti je treba, da na neodvisne ocenjevalce vrednosti pri izvajanju njihovih nalog za namene člena 36, vključno s členom 49(3) in členom 74 Direktive 2014/59/EU, ne vplivajo in da se ne zdi, da nanje vplivajo javni organi, vključno z organi za reševanje, ali institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) navedene direktive.
- (33) Zato bi morala veljati enotna pravila za določanje okoliščin, v katerih se oseba šteje kot neodvisna od zadevnih javnih organov, vključno z organi za reševanje, in od institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU. Navedena pravila bi morala vsebovati zahteve v zvezi s strokovnim znanjem in viri zadevnih oseb ter njihovim razmerjem z zadevnimi javnimi organi, vključno z organi za reševanje, in z institucijo ali subjektom iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU.
- (34) Neodvisnost se lahko poveča s pogoji, ki zagotavljajo zadostno strokovno znanje in vire neodvisnega ocenjevalca vrednosti. Natančneje bi bilo treba zagotoviti, da ima neodvisni ocenjevalec vrednosti potrebne kvalifikacije, znanje in strokovne kompetence na vseh relevantnih področjih, zlasti na področju vrednotenja in računovodstva v bančnem sektorju. Zagotoviti bi bilo treba, da ima neodvisni ocenjevalec vrednosti dovolj človeških in tehničnih virov ali dostop do njih, da lahko izvede vrednotenje. V ta namen bi bilo za izvedbo vrednotenja ustrezno pridobiti dostop do zadostnih človeških in tehničnih virov, in sicer z najemom osebja ali pogodbenih izvajalcev iz drugih podjetij ali odvetniških pisarn ali drugih virov, ki so specializirani za vrednotenje. Če za pomoč pri izvedbi vrednotenja najame osebje ali pogodbene izvajalce, bi bilo treba preveriti, da pri njih ne obstaja navzkrižje interesov, da se zagotovi, da neodvisnost ni ogrožena. V vseh primerih bi moral neodvisni ocenjevalec vrednosti ostati odgovoren za rezultat vrednotenja.
- (35) Poleg tega bi bilo treba zagotoviti, da je neodvisni ocenjevalec vrednosti sposoben učinkovito izvesti vrednotenje brez nepotrebnega zanašanja na zadevne javne organe, vključno z organi za reševanje, in na institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU. Kljub temu pa zagotovitve navodil ali smernic, potrebnih

za izvedbo vrednotenja, na primer glede metodologije na podlagi zakonodaje Unije na področju vrednotenja za namene v zvezi z reševanjem, ne bi smeli razumeti kot nepotrebno zanašanje, kadar so takšna navodila ali smernice potrebne za pomoč pri izvedbi vrednotenja. Poleg tega se ne bi smelo preprečiti zagotovitve pomoči, kot so na primer sistemi, računovodski izkazi, regulativna poročila, tržni podatki, druge evidence ali druga pomoč, ki jih zadevna institucija ali subjekt zagotovi neodvisnemu ocenjevalcu vrednosti, kadar organ za imenovanje ali drug tak organ, ki je lahko pooblaščen za izvedbo te naloge v zadevni državi članici, meni, da je to potrebno za podporo pri izvedbi vrednotenja. V skladu s postopki, ki se lahko vzpostavijo, se o zagotovitvi navodil, smernic in drugih oblik pomoči dogovarja za vsak primer posebej ali za več primerov skupaj.

- (36) Primernega plačila in povračila razumnih stroškov v zvezi z vrednotenjem se ne bi smelo preprečevati.
- (37) Neodvisnost je lahko ogrožena, če vrednotenje izvede oseba, ki je zaposlena pri katerem koli zadevnem javnem organu, vključno z organom za reševanje, in instituciji ali subjektu iz točk (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, ali povezana z njimi, tudi v primerih, ko je bilo vzpostavljena popolna strukturna ločitev, da bi se odpravili dejavniki, ki ogrožajo neodvisnost, kot so samopregledovanje, lastni interesi, zagovorništvo, poznanstva, zaupanje ali ustrahovanje. Zato je treba zagotoviti ustrezno pravno ločitev, tako da neodvisni ocenjevalec vrednosti ni zaposleni ali pogodbeni delavec ali v isti skupini s katerim koli zadevnim javnim organom, vključno z organom za reševanje, ali zadevno institucijo ali subjektom.
- (38) Treba je tudi zagotoviti, da neodvisni ocenjevalec vrednosti nima pomembnega interesa, ki je skupen ali v navzkrižju z zadevnim javnim organom, vključno z organom za reševanje, in institucijo ali subjektom iz točk (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, kar vključuje višje vodstvo, obvladujoče delničarje, subjekte v skupini in pomembne upnike, kot bi se lahko zgodilo, če bi bil neodvisni ocenjevalec vrednosti pomemben upnik zadevne institucije ali subjekta. Podobno bi lahko tudi osebni odnosi predstavljali pomemben interes.
- (39) Zato bi moral organ za imenovanje ali drug organ, ki je lahko pooblaščen za izvajanje naloge v zadevni državni članici, oceniti, ali obstajajo kakršni koli pomembni skupni ali navzkrižni interesi. Za namene te ocene bi moral neodvisni ocenjevalec vrednosti organ za imenovanje ali drug organ, ki je lahko pooblaščen za izvajanje te naloge v zadevni državi članici, obvestiti o vseh dejanskih ali potencialnih interesih, za katere oseba meni, da bi glede na oceno navedenega organa lahko predstavljali pomemben interes, in zagotoviti vse informacije, ki jih organ lahko razumno zahteva za oblikovanje te ocene. V primeru pravnih oseb bi bilo treba neodvisnost oceniti na podlagi podjetja ali partnerstva kot celote, a ob upoštevanju strukturne ločitve in drugih ureditev, ki so vzpostavljene za razlikovanje med tistimi zaposlenimi, ki so lahko vključeni v vrednotenje, in drugimi zaposlenimi, da bi se odpravili dejavniki, ki ogrožajo neodvisnost, kot so samopregledovanje, lastni interesi, zagovorništvo, poznanstva, zaupanje ali ustrahovanje. Če so ti dejavniki, ki ogrožajo neodvisnost, v primerjavi z uporabljenimi zaščitnimi ukrepi takšni, da je ogrožena neodvisnost osebe, podjetje ali partnerstvo ne bi smelo biti neodvisni ocenjevalec vrednosti.
- (40) Zakoniti revizor, ki je opravil revizijo institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU v letu pred oceno primernosti neodvisnega ocenjevalca vrednosti za ocenjevalca vrednosti, se v nobenem primeru ne šteje kot neodvisen. Za druge storitve revizije ali vrednotenja, opravljene za zadevno institucijo ali subjekt v letih neposredno pred datumom, na katerega se ocenjuje neodvisnost, se šteje, da predstavljajo pomemben skupni ali navzkrižni interes, razen če se organu za imenovanje ali drugemu organu, ki je lahko pooblaščen za izvajanje te naloge v zadevni državi članici, zadovoljivo dokaže, da to ne drži, pri čemer se upoštevajo vse relevantne okoliščine, vključno s strukturno ločitvijo ali drugimi veljavnimi ureditvami.
- (41) Po imenovanju je bistveno, da neodvisni ocenjevalec vrednosti vzdržuje politike in postopke v skladu z ustreznimi etičnimi kodeksi in poklicnimi standardi, da bi ugotovil vse dejanske ali potencialne interese, ki bi se po njegovem mnenju lahko šteli za pomembne skupne ali navzkrižne interese. Organ za imenovanje ali drug

organ, ki je lahko določen v zadevni državi članici, bi bilo treba takoj obvestiti o kakršnih kolih ugotovljenih dejanskih ali potencialnih interesih, ta pa bi moral preučiti, ali predstavljajo pomemben interes; v tem primeru bi bilo treba preklicati imenovanje neodvisnega ocenjevalca vrednosti in imenovati novega.

- (42) Direktiva 2014/59/EU zahteva, da države članice organom za reševanje podelijo različna pooblastila, vključno s pooblastili za odpis in konverzijo, kot je opredeljeno v točki 66 člena 2(1) navedene direktive, ki se lahko uporabijo samostojno ali skupaj z ukrepom za reševanje.
- (43) Treba je zagotoviti, da se lahko pooblastila za odpis in konverzijo uporabijo za vse obveznosti, ki niso izključene v skladu s členom 44(2) Direktive 2014/59/EU. Pri obveznostih, ki jih ureja pravo tretje države, razen tistih, ki sodijo na seznam obveznosti, za katere velja izjema iz člena 55(1) Direktive 2014/59/EU, bi bilo treba vključiti pogodbeno določilo, da se podpre uporaba pooblastil za odpis in konverzijo pri takih obveznostih.
- (44) Pogodbena določila iz člena 55(1) Direktive 2014/59/EU bi morala biti vključena v sporazume, ki povzročijo obveznost, za katero se uporablja navedeni člen, sklenjene po datumu uporabe določb, sprejetih za prenos oddelka 5 poglavja IV naslova IV Direktive 2014/59/EU.
- (45) Pogodbeno določilo iz člena 55(1) Direktive 2014/59/EU bi moralo biti zlasti vključeno v zadevne sporazume v zvezi z obveznostjo, ki ob nastanku ni v celoti zavarovana ali je v celoti zavarovana, vendar jo urejajo pogodbeno določila, ki dolžnika ne zavezujejo, da ima zavarovanje s premoženjem, s katerim bi bila obveznost nenehno v celoti zavarovana v skladu z regulativnimi zahtevami iz zakonodaje Unije ali enakovredne zakonodaje tretjih držav.
- (46) V zadevne sporazume, sklenjene pred datumom uporabe določb, sprejetih za prenos oddelka 5 poglavja IV naslova IV Direktive 2014/59/EU, bi bilo treba pogodbeno določilo vključiti, če obveznosti v skladu z navedenim sporazumom nastanejo po datumu prenosa.
- (47) Pri zadevnih sporazumih, sklenjenih pred datumom uporabe določb, sprejetih za prenos oddelka 5 poglavja IV naslova IV Direktive 2014/59/EU, bi poleg tega morale pomembne spremembe, ki vplivajo na materialne pravice in obveznosti stranke v sporazumu, vključevati obveznost vključitve pogodbenega določila iz člena 55(1) Direktive 2014/59/EU. Nepomembne spremembe, ki ne vplivajo na materialne pravice in obveznosti stranke v zadevnem sporazumu, ne bi smele zadostovati za sprožitev zahteve po vključitvi pogodbenega določila; v vseh ostalih primerih bi bilo treba vključiti pogodbeno določilo.
- (48) Da bi omogočili ustrezno raven konvergence ob hkratnem zagotavljanju, da lahko organi za reševanje, institucije in subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU upoštevajo razlike v pravnih sistemih ali razlike, ki izhajajo iz narave ali oblike obveznosti, je primerno določiti obvezno vsebino pogodbenega določila.
- (49) Za doseganje enotnega pristopa v celotni Uniji, ki bi zagotovil učinkovito koordinacijo med zadevnimi organi in organu za reševanje omogočil sprejemanje informiranih in hitrih odločitev o reševanju, ta uredba določa postopke in vsebino obvestil iz odstavkov 1, 2 in 3 člena 81 Direktive 2014/59/EU.
- (50) Obvestila bi se morala pošiljati po varni elektronski poti, pri čemer bi odražala nujnost in pomembnost vsebine. Za spodbujanje koordinacije med strankami sta v postopku načrtovana predhodna ustna komunikacija in naknadno potrdilo o prejemu.
- (51) Obvestila bi morala prejemniku zagotoviti dovolj informacij za pravočasno izvedbo njegovih nalog, zato je določena posebna vsebina obvestil, ki jih upravljalni organ institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU pošlje pristojnemu organu, kadar ta propada ali bo verjetno propadel. Podobno bi moralo

obvestilo, ki ga pristojni organ pošlje organu za reševanje, vsebovati informacije, ki bi organu za reševanje omogočale, da opravi svoje naloge. Zahteve glede posebne vsebine bi morale biti določene tudi za obvestilo o oceni, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) propada ali bo verjetno propadel, kadar takšno oceno sproži pristojni organ oziroma organ za reševanje. V tem primeru bi morali biti v obvestilu navedeni tudi zadevni pogoji iz točk (a) in (b) člena 32(1) Direktive 2014/59/EU.

- (52) Za zagotavljanje usklajenega pristopa v celotni Uniji za ustrezno obveščanje deležnikov o ukrepih za reševanje ta uredba določa postopke in vsebino obvestila s povzetkom učinkov ukrepa za reševanje, vključno z odločitvijo o mirovanju ali omejitvijo izvajanja določenih pravic v skladu s členi 69, 70 in 71 Direktive 2014/59/EU.
- (53) Ta uredba določa vsebino takšnega obvestila ob upoštevanju nekaterih ključnih informacij, ki jih je treba posredovati malim in velikim strankam ter upnikom; glede elementov, ki niso določeni v tej uredbi, bi moralo biti obvestilo skladno s širšo komunikacijsko strategijo, oblikovano kot del načrta reševanja in obravnavano v oddelkih I in II poglavja II te uredbe. Treba je sprejeti regulativne tehnične standarde za določitev enotnih, natančnih pravil glede vzpostavitve kolegijev za reševanje in postopkov, ki jih morajo ti kolegiji upoštevati pri izvajanju funkcij in nalog iz člena 88 Direktive 2014/59/EU, zaradi velikega učinka, ki ga lahko ima načrtovanje reševanja skupine in reševanje skupine v več kot eni državi članici.
- (54) Pri vzpostavitvi kolegija za reševanje se je treba izogniti podvajanju dela, ki sta ga že opravila konsolidacijski nadzornik in kolegij nadzornikov. Treba je tudi zagotoviti, da se bo to delo prilagodilo, da bo ustrezalo potrebam delovanja kolegija. Zlasti je primerno zagotoviti, da organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ustrezno upošteva, posodablja in prilagaja vse zadevno delo, ki ga je opravil konsolidacijski nadzornik v okviru kolegija nadzornikov, zlasti glede identifikacije zadevnih subjektov v skupini in posledično organov, ki bi jih bilo treba povabiti k sodelovanju v kolegiju v vlogi članov ali opazovalcev (postopek shematske razporeditve).
- (55) Sklicevanja na druge skupine ali kolegije, ki opravljajo enake naloge in funkcije v skladu s členom 88(6) Direktive 2014/59/EU, med drugim vključujejo skupine za krizno upravljanje, vzpostavljene v skladu s skupnimi načeli in pristopi, ki sta jih oblikovala Odbor za finančno stabilnost in skupina G20. Zato je pomembno zagotoviti, da organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, pri ocenjevanju svoje obveznosti za vzpostavitev kolegija za reševanje ocenijo tudi, ali navedene druge skupine ali kolegiji delujejo v skladu z določbami te uredbe.
- (56) Vključitev organov za reševanje tretje države kot opazovalcev v kolegij za reševanje je že predvidena v členu 88(3) Direktive 2014/59/EU. Zato je treba določiti postopek organizacije njihovega sodelovanja v kolegiju za reševanje in njihove udeležbe pri različnih nalogah kolegija.
- (57) Za doseganje učinkovitega načrtovanja reševanja je treba zagotoviti učinkovito in pravočasno interakcijo ter sodelovanje med kolegijem za reševanje in bančno skupino, zlasti med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in nadrejeno družbo v Uniji. Zato se pričakuje, da organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, obvesti nadrejeno družbo v Uniji o vzpostavitvi kolegija za reševanje, njegovi sestavi in vseh spremembah te sestave. Vendar učinkovita in pravočasna interakcija ter sodelovanje med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in nadrejeno družbo v Uniji ne bi smela zanemariti hitrosti ukrepanja, ki je potrebna za ohranitev finančne stabilnosti ali pripravljalne ali preventivne narave ter kompleksne ekonomske ocene, potrebne pri načrtovanju reševanja.
- (58) Pisni dogovori in postopki kolegija za reševanje bi morali vključevati potrebne organizacijske določbe za zagotavljanje uspešnega in učinkovitega postopka odločanja. Kolegij za reševanje bi zlasti moral prepoznati potrebo po vzpostavitvi prožnih podstruktur v okviru kolegija za reševanje, in sicer za izvajanje funkcij kolegija in zagotavljanje, da lahko člani ustrezno prispevajo k vsaki od funkcij kolegija. Zlasti kadar je primerno, da organi razen članov kolegija sodelujejo v kolegiju kot opazovalci, mora organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zagotoviti, da so pogoji sodelovanja določeni v pisnih dogovorih in da niso ugodnejši od pogojev, ki so v tej uredbi določeni za člane kolegija.

- (59) Pisni dogovori in postopki kolegija za reševanje bi morali vključevati tudi potrebne operativne določbe za zagotavljanje, da kolegij organom za reševanje omogoča, da koordinirajo svoje prispevke kolegiju nadzornikov in organizirajo analizo, obravnavo in oceno prispevkov, ki jih organi za reševanje prejmejo od kolegija nadzornikov. Pisni dogovori bi zato morali vključevati postopek komunikacije med kolegijem nadzornikov in kolegijem za reševanje, zlasti med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in konsolidacijskim nadzornikom. Pisni dogovori bi morali določiti tudi postopke, ki bi jih bilo treba spoštovati v kolegiju za reševanje, in sicer za doseganje soglasja v vseh primerih, kjer je koordinacija v praksi potrebna, ni pa potrebna skupna odločitev v skladu z Direktivo 2014/59/EU.
- (60) Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, bi moral imeti dostop do vseh informacij, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog in odgovornosti, ter delovati kot koordinator za zbiranje in širjenje informacij, prejetih od članov ali od katerega koli subjekta v skupini, za katerega veljajo določbe glede zaupnosti in določbe o izmenjavi zaupnih informacij iz Direktive 2014/59/EU.
- (61) Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, bi moral za zagotavljanje, da so operativni postopki učinkoviti v nujnih primerih, opraviti preizkuse delovanja kolegija za reševanje in po potrebi imeti možnost, da v izvajanje teh preizkusov vključi nadrejeno družbo v Uniji.
- (62) Pravočasno in stvarno načrtovanje vseh postopkov skupnega odločanja je ključnega pomena. Vsak organ za reševanje, ki je vključen v navedene postopke, bi moral organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, pravočasno in učinkovito ter v skladu z zadevnimi časovnimi razporedi za skupno odločitev predložiti svoj prispevek k posamičnim skupnim odločitvam.
- (63) Treba je zagotoviti, da so skupne odločitve sprejete hitro in pravočasno. To je zlasti pomembno za odločitve o reševanju, relevantno pa je tudi za načrtovanje reševanja. Hkrati bi bilo treba zagotoviti, da imajo vsi organi, ki so vključeni v postopek skupnega odločanja, dovolj časa, da izrazijo svoje mnenje. Da bi dosegli pravo ravnotežje med tema dvema ciljema, bi moral organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, imeti pooblastilo, da predloži osnutek predloga drugim organom, ki so vključeni v postopek, in pri tem določi časovno omejitev, po izteku katere se domneva, da se organi, ki niso izrazili nasprotovanja, strinjajo s tem predlogom. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, bi pri določanju zadevnega časovnega roka moral upoštevati dejanski časovni okvir postopka odločanja, kot ga določajo zakonske določbe ali kot ga je predhodno določil kolegij sam.
- (64) Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, bi za zagotovitev, da je vzpostavljen učinkovit postopek, moral imeti končno odgovornost za določitev zaporedja korakov, ki jih je treba izvesti. Določeni bi morali biti koraki za sprejetje skupne odločitve, pri čemer bi bilo treba upoštevati, da je nekatere izmed teh korakov mogoče izvesti vzporedno, druge pa zaporedno.
- (65) V skladu s členom 13(3) Direktive 2014/59/EU bi bilo treba načrte reševanja skupine pregledovati in posodabljeni vsaj letno. Vendar je treba zagotoviti, da se načrti reševanja skupine pregledujejo in posodabljujejo tudi priložnostno, če je to potrebno zaradi informacij, ki jih je prejel kolegij nadzornikov, ali na iniciativo kolegija za reševanje.
- (66) Za večjo preglednost delovanja kolegijev za reševanje bi bilo treba v tej uredbi jasno določiti enotne pogoje sporočanja skupnih odločitev nadrejeni družbi v Uniji in drugim subjektom relevantne skupine. Za zagotavljanje primerljivosti postopkov in rezultatov ter posledično doseganje konvergence je treba jasno določiti enotna pravila o postopkih in dokumentaciji, ki so potrebni za sprejemanje skupnih odločitev v kolegiju za reševanje.
- (67) Zagotoviti bi bilo treba tudi koordinacijo posameznih odločitev organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, in organov za reševanje podrejenih družb, če skupna odločitev ni sprejeta, da lahko kolegij za reševanje opravlja svojo vlogo iz člena 88(1) Direktive 2014/59/EU. Zato je treba določiti postopek delovanja kolegija kot okvira, v katerem si organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in drugi organi prizadevajo za učinkovito in izvedljivo načrtovanje reševanja skupine tudi, kadar skupne odločitve niso sprejete.

- (68) Zadevni organi za reševanje, ki sodelujejo v kolegiju za reševanje, bi morali pri ugotavljanju, ali obstaja potreba po shemi za reševanje skupine, v skladu s členoma 91 in 92 Direktive 2014/59/EU upoštevati, ali obstaja skupinska razsežnost reševanja. V ta namen bi si moral organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, prizadevati za identifikacijo vseh subjektov skupine, na katere vpliva ali bi lahko vplivalo to, da subjekt v skupini ali nadrejena družba v Uniji izpolnjuje pogoje iz člena 32 ali 33 Direktive 2014/59/EU.
- (69) Za zagotovitev optimalnih pogojev za reševanje je treba ukrepati uspešno in učinkovito v kratkem časovnem okviru. Zato je pomembno določiti, da mora kolegij za reševanje pri upoštevanju potrebe po shemi za reševanje skupine upoštevati tudi potrebo po združevanju nacionalnih shem financiranja. Kolegij za reševanje bi moral zlasti v zvezi s finančnimi načrti in uporabo Direktive 2014/59/EU upoštevati, ali je potrebno združevanje nacionalnih shem financiranja. Če združevanja ni, bi bilo treba ustrezno prilagoditi vsebino in postopek finančnega načrta. Za nadaljnjo zagotovitev učinkovitosti bi moral organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, imeti možnost, da svojo končno pozitivno oceno o potrebi po shemi za reševanje skupine nadomesti s predlogom o navedeni shemi.
- (70) Shema za reševanje skupine bi morala v možnem in ustreznem obsegu upoštevati načrt reševanja skupine in mu slediti, razen če organi za reševanje ob upoštevanju okoliščin primera ocenijo, da bi cilje reševanja učinkoviteje dosegli z ukrepi, ki niso določeni v načrtu reševanja.
- (71) Vsi, na katere vpliva reševanje institucije, bi morali v celoti razumeti mnenja in ukrepe organa za reševanja, ki se ne strinja s skupno odločitvijo o shemi za reševanje skupine za namene koordinacije. Zato bi vsak organ, ki se ne strinja, organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, moral podati jasno utemeljitev svojega nestrinjanja.
- (72) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA).
- (73) EBA se je o regulativnih tehničnih standardih o vsebini načrtov reševanja za institucije, ki niso del skupine, za katero se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU, in vsebini načrtov reševanja za skupine v skladu s členom 10 oziroma s členom 13 Direktive 2014/59/EU ter o regulativnih tehničnih standardih v zvezi z merili, ki jih je treba preučiti za oceno rešljivosti institucije ali skupin, iz člena 15(4) oziroma člena 16(2) Direktive 2014/59/EU, posvetovala z Evropskim odborom za sistemska tveganja.
- (74) EBA je opravila odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirala potencialne povezane stroške in koristi ter prosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SKUPNE DOLOČBE IN NAČRTI SANACIJE

ODDELEK I

Skupne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba podrobneje določa:

1. informacije, ki jih morata vsebovati individualni načrt sanacije in načrt sanacije skupine v skladu z odstavkom 5 in 6 člena 7 Direktive 2014/59/EU;

2. minimalna merila, ki naj bi jih ocenil pristojni organ pri individualnih načrtih sanacije in načrtih sanacije skupine v skladu z odstavkom 8 člena 6 Direktive 2014/59/EU;
3. vsebino načrtov reševanja, ki se zahtevajo za institucije, ki niso del skupine, za katero se izvaja konsolidiran nadzor v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU, ter vsebino načrtov reševanja, ki se zahtevajo za skupine v skladu s členom 10 oziroma 13 Direktive 2014/59/EU;
4. zadeve in merila, ki jih je treba oceniti za oceno rešljivosti institucij ali skupin, v skladu z odstavkom 4 člena 15 oziroma odstavkom 2 člena 16 Direktive 2014/59/EU;
5. pogoje iz točk (a), (c), (e) in (i) člena 23(1) Direktive 2014/59/EU v zvezi s finančno podporo subjekta v skupini v skladu s členom 19 navedene direktive;
6. okoliščine, v katerih je oseba neodvisna od organa za reševanje in institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU za namene odstavka 1 člena 36 navedene direktive in člena 74 Direktive;
7. seznam obveznosti, za katere velja izjema pri zahtevi po vključitvi pogodbenega določila iz odstavka 1 člena 55 Direktive 2014/59/EU, in vsebino pogodbenega določila iz navedenega odstavka;
8. postopke in vsebine, povezane z obvestili iz odstavkov 1, 2 in 3 člena 81 Direktive 2014/59/EU ter obvestilom o mirovanju iz člena 83 navedene direktive;
9. podrobna pravila o vzpostavitvi in operativnem delovanju kolegijev za reševanje za izvajanje nalog iz odstavka 1 člena 88 Direktive 2014/59/EU.

Za točke 1, 2, 3 in 4 veljajo poenostavljene obveznosti, določene v skladu s členom 4 Direktive 2014/59/EU.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „individualni načrt sanacije“ pomeni kar koli od naslednjega:
 - (a) načrt sanacije, ki ga je v skladu s členom 5(1) Direktive 2014/59/EU pripravila institucija, ki ni del skupine, za katero se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU;
 - (b) načrt sanacije, ki ga je v skladu s členom 7(2) Direktive 2014/59/EU pripravila podrejena družba nadrejene družbe v EU;
2. „strategija reševanja“ pomeni sklop ukrepov za reševanje, ki so navedeni v načrtu reševanja ali načrtu reševanja skupine;
3. „preferenčna strategija reševanja“ pomeni strategijo reševanja, ki je glede na strukturo in poslovni model institucije ali skupine ter glede na ureditve za reševanje, ki se uporabljajo za pravne subjekte v skupini, najprimernejša za doseganje ciljev reševanja iz člena 31 Direktive 2014/59/EU;
4. „ustrezne kvalificirane obveznosti“ pomeni kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje, določene v členu 45(4) Direktive 2014/59/EU, za vključitev v znesek kapitala in kvalificirane obveznosti iz člena 45(1) navedene direktive;
5. „strategija z eno vstopno točko“ pomeni strategijo reševanja, pri kateri en sam organ za reševanje uporabi pooblastila za reševanje na ravni ene nadrejene družbe ali ene institucije, za katero se izvaja konsolidirani nadzor;

6. „strategija z več vstopnimi točkami“ pomeni strategijo reševanja, pri kateri dva ali več organov za reševanje uporabi pooblastila za reševanje na regionalnih ali funkcionalnih podskupinah ali subjektih v skupini;
7. „obvladovanje“ pomeni obvladovanje, kot je opredeljeno v točki 37 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
8. „kvalificirani delež“ pomeni kvalificirani delež, kot je opredeljen v točki 36 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

ODDELEK II

Vsebina načrtov sanacije

Člen 3

Informacije, ki morajo biti vključene v načrt sanacije

Načrt sanacije vključuje vsaj naslednje elemente:

1. povzetek ključnih elementov načrta sanacije v skladu s členom 4;
2. informacije o upravljanju v skladu s členom 5;
3. strateško analizo v skladu s členi 6 do 12;
4. načrt sporočanja in razkrivanja v skladu s členom 14;
5. analizo pripravljavnih ukrepov v skladu s členom 15.

Člen 4

Povzetek ključnih elementov načrta sanacije

1. Povzetek ključnih elementov načrta sanacije zajema povzetke vseh naslednjih točk:
 - (a) informacij o upravljanju iz načrta sanacije;
 - (b) strateške analize iz načrta sanacije, vključno s povzetkom splošne sposobnosti za sanacijo iz člena 12(3);
 - (c) vseh pomembnih sprememb institucije, skupine ali načrta sanacije od prejšnje različice načrta sanacije, ki je bila predložena pristojnemu organu;
 - (d) načrta sporočanja in razkrivanja iz načrta sanacije;
 - (e) pripravljavnih ukrepov, določenih v načrtu sanacije.
2. Za namene oddelkov II in III poglavja I te uredbe pomembna sprememba pomeni vsako spremembo, ki bi vplivala na sposobnost institucije ali nadrejene družbe v EU ali ene ali več njenih podrejenih družb za izvajanje načrta sanacije ali za izvajanje enega ali več možnih načinov sanacije, ki jih vsebuje načrt sanacije.

Člen 5

Upravljanje

Informacije o upravljanju morajo vsebovati vsaj podroben opis naslednjih elementov:

1. kako se je oblikoval načrt sanacije, kar vključuje vsaj:
 - (a) vlogo in funkcijo oseb, odgovornih za pripravo, izvedbo in posodabljanje vsakega oddelka načrta;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (b) identiteto osebe, ki je splošno odgovorna za posodabljanje načrta sanacije, in opis postopkov, ki se uporabljajo za posodabljanje načrta sanacije v odziv na pomembne spremembe, ki vplivajo na institucijo ali skupino ali njuno okolje;
 - (c) opis, kako je načrt vključen v upravljanje institucije ali skupine in v splošni okvir upravljanja tveganj;
 - (d) če je zadevni subjekt del skupine, opis ukrepov in ureditev, sprejetih znotraj skupine, za zagotavljanje koordinacije in doslednosti možnih načinov sanacije na ravni skupine in na ravni posameznih podrejenih družb;
2. politik in postopkov, ki urejajo odobritev načrta sanacije, kar vključuje vsaj:
- (a) izjavo, ali je revizijo načrta sanacije opravila služba za notranjo revizijo, zunanji revizor ali odbor za tveganja;
 - (b) potrditev, da je načrt sanacije ocenil in odobril upravljalni organ institucije ali nadrejene družbe v EU, ki je odgovoren za predložitev načrta;
3. pogojev in postopkov, potrebnih za pravočasno izvedbo možnih načinov sanacije, kar vključuje vsaj:
- (a) opis notranjega postopka stopnjevanja in odločanja, ki se uporabi, ko so izpolnjeni kazalniki, in sicer za upoštevanje in določanje, kateri možni način sanacije bo morda treba uporabiti kot odgovor na finančne težave, ki so se pojavile, kar vključuje vsaj:
 - (i) vlogo in funkcije oseb, vključenih v ta postopek, vključno z opisom njihovih odgovornosti, ali kadar je v postopek vključen odbor, vlogo, odgovornosti in funkcijo članov odbora;
 - (ii) postopke, ki se jih je treba držati;
 - (iii) rok za odločitev o izvedbi možnih načinov reševanja ter kdaj in kako bodo zadevni pristojni organi obveščeni o dejstvu, da so kazalniki izpolnjeni;
 - (b) podroben opis kazalnikov, ki odražajo možne ranljivosti, šibkosti ali grožnje vsaj za kapitalski položaj, likvidnostni položaj, donosnost in profil tveganja subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije;
4. skladnosti načrta s splošnim okvirom upravljanja tveganj institucije ali skupine, vključno z opisom relevantnih referenčnih vrednosti (zgodnji opozorilni znaki), ki se uporabljajo kot del notranjega postopka za upravljanje tveganj institucije ali skupine, če se navedene referenčne vrednosti lahko uporabijo za obveščanje vodstva, da bi kazalniki lahko bili izpolnjeni;
5. upravljavskih informacijskih sistemov, vključno z opisom veljavnih ureditev za zagotovitev, da so informacije, potrebne za izvajanje možnih načinov sanacije, zanesljivo in pravočasno dostopne za odločanje v stresnih razmerah.

Člen 6

Strateška analiza

1. S strateško analizo se opredelijo glavna poslovna področja in kritične funkcije ter določijo ključni koraki za ohranitev navedenih poslovnih področij in kritičnih funkcij v razmerah finančnih težav.
2. Strateška analiza vsebuje vsaj naslednje pododdelke:
 - (a) opis subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije, kot so določeni v členu 7;
 - (b) opis možnih načinov sanacije, kot so določeni v členih 8 do 12.

Člen 7

Opis subjektov, zajetih v načrtu sanacije

1. Pododdelek strateške analize, ki opisuje subjekt ali subjekte, zajete v načrtu sanacije, vsebuje naslednje informacije:
 - (a) splošen opis subjekta ali subjektov, zajetih v načrtu sanacije, kar vključuje:
 - (i) opis njihove splošne globalne poslovne strategije in strategije tveganja;
 - (ii) njihov poslovni model in poslovni načrt, vključno s seznamom glavnih jurisdikcij, v katerih so aktivni, tudi če to poteka prek pravnega subjekta ali podružnice, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 2;
 - (iii) njihova glavna poslovna področja in kritične funkcije;
 - (iv) postopek in metriko za opredelitev njihovih glavnih poslovnih področij in kritičnih funkcij;
 - (b) shematsko razporeditev glavnih poslovnih področij in kritičnih funkcij za pravne subjekte in podružnice, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2;
 - (c) podroben opis pravnih in finančnih struktur subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt, vključno z razlago povezav znotraj skupine v zvezi s pravnimi subjekti ali podružnicami, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2, zlasti opis naslednjih elementov:
 - (i) vseh obstoječih pomembnih izpostavljenosti znotraj skupine in razmerij financiranja, kapitalskih tokov znotraj subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije, vzpostavljenih jamstev znotraj skupine in jamstev znotraj skupine, ki naj bi bila vzpostavljena, ko bo potreben sanacijski ukrep;
 - (ii) pravne povezanosti, ki zajema pomembne pravno zavezujoče sporazume med subjekti v skupini, vključno z na primer obstojem pogodb o popolnem obvladovanju in pogodb o prenosu dobičkov in izgub;
 - (iii) operativne povezanosti, ki se nanaša na funkcije, ki so centralizirane v enem pravnem subjektu ali podružnici in so pomembne za delovanje drugih pravnih subjektov, podružnic ali skupine, zlasti centralizirane informacijsko-tehnološke funkcije, funkcije finančnega upravljanja, funkcije tveganja ali administrativne funkcije;
 - (iv) obstoječih sporazumov o finančni podpori v skupini, sklenjenih v skladu s členom 19 Direktive 2014/59/EU, vključno s strankami sporazuma, obliki finančne podpore in pogoji v zvezi z zagotavljanjem finančne podpore;
 - (d) opis zunanjih povezanosti, ki vključuje vsaj:
 - (i) pomembne izpostavljenosti in obveznosti do glavnih nasprotnih strank;
 - (ii) pomembne finančne produkte in storitve, ki jih subjekt ali subjekti, ki jih zajema načrt reševanja, zagotavljajo drugim udeležencem na finančnem trgu;
 - (iii) pomembne storitve, ki jih tretje osebe zagotavljajo subjektu ali subjektom, ki jih zajema načrt reševanja.
2. Za namene točk (b) in (c) odstavka 1 se sklicevanje na pravne subjekte ali podružnice razume kot sklicevanje na pravne subjekte ali podružnice, ki:
 - (a) pomembno prispevajo k dobičku subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije, ali k njihovem financiranju ali imajo v lasti pomemben delež njihovih sredstev, obveznosti ali kapitala;
 - (b) izvajajo ključne poslovne dejavnosti;
 - (c) centralno izvajajo ključne operativne funkcije, funkcije tveganja ali administrativne funkcije;
 - (d) nosijo veliko tveganje, ki bi v najslabšem scenariju lahko ogrozilo sposobnost uspešnega poslovanja institucije ali skupine;

- (e) jih ni bilo mogoče odprodati ali likvidirati, ne da bi se sprožilo veliko tveganje za institucijo ali skupino kot celoto;
- (f) so pomembne za finančno stabilnost vsaj ene države članice, v kateri imajo sedež ali kjer poslujejo.

Člen 8

Možni načini sanacije

1. Pododdelek o možnih načinih sanacije vključuje seznam vseh možnih načinov sanacije in opis vsakega možnega načina, kot je določeno v členih 9 do 12.
2. Pododdelek o možnih načinih sanacije določa nabor možnih načinov sanacije, oblikovanih za odzivanje na scenarije finančnih težav, od katerih se lahko razumno pričakuje, da bodo prispevali k ohranitvi ali obnovitvi sposobnosti uspešnega poslovanja in finančnega položaja subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije.
3. Vsak možni način sanacije je opisan na način, ki pristojnemu organu omogoča, da oceni njegov učinek in izvedljivost.
4. Možni načini sanacije vključujejo ukrepe, ki so izredni, ter ukrepe, ki jih je mogoče sprejeti med običajnim poslovanjem subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije.
5. Možnih načinov sanacije se ne izključi samo zato, ker bi zahtevali spremembo trenutne narave poslovanja navedenega subjekta ali subjektov.

Člen 9

Dejavnosti, ureditve in ukrepi v okviru možnih načinov sanacije

1. Pri vsakem možnem načinu sanacije se navede vsaj:
 - (a) nabor kapitalskih in likvidnostnih ukrepov, potrebnih za ohranitev ali obnovitev sposobnosti uspešnega poslovanja in finančnega položaja subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije, katerih glavni cilj je zagotavljanje uspešnega delovanja kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij;
 - (b) ureditve in ukrepe, katerih glavni cilj je ohraniti ali obnoviti kapital institucije ali konsolidirani kapital skupine z zunanjimi dokapitalizacijami in notranjimi ukrepi za izboljšanje kapitalskega položaja subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije;
 - (c) ureditve in ukrepe za zagotovitev, da imajo subjekt ali subjekti, ki jih zajema načrt sanacije, zadosten dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, s katerim se zagotovi, da lahko še naprej opravljajo svoje dejavnosti in izpolnijo obveznosti, ko te zapadejo;
 - (d) ureditve in ukrepe za zmanjševanje tveganja in finančnega vzvoda ali za prestrukturiranje poslovnih področij, po potrebi vključno z analizo možnih pomembnih prodaj sredstev, pravnih subjektov ali poslovnih področij;
 - (e) ureditve in ukrepe, katerih glavni cilj je doseči prostovoljno prestrukturiranje obveznosti, ne da bi pri tem sprožili primer neizpolnitve finančne obveznosti, prekinitve pogodbe, poslabšanje bonitetne ocene ali podobno.

Za namene točke (c) ukrepi vključujejo zunanje ukrepe in po potrebi ukrepe, katerih cilj je reorganizacija razpoložljive likvidnosti znotraj skupine. Viri financiranja za nepredvidljive dogodke vključujejo potencialne vire likvidnosti, oceno razpoložljivega zavarovanja s premoženjem in oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji.

2. Kadar možni način sanacije ne vsebuje ureditev ali ukrepov iz točk (a) do (e) odstavka 1, je v pododdelku o možnih načinih sanacije dokazano, da je institucija, nadrejena družba v Uniji ali podrejena družba, ki je pripravila in predložila načrt, ustrezno upoštevala navedene ureditve ali ukrepe.

Člen 10

Ocena učinka

Vsak možni način sanacije vsebuje oceno učinka, ki zlasti vključuje podroben opis postopkov za določitev vrednosti in tržljivosti glavnih poslovnih področij, dejavnosti in sredstev subjekta ali subjektov, na katere se nanaša možni način sanacije, ter vsaj naslednje elemente:

1. finančno in operativno oceno učinka, ki določa pričakovani učinek na solventnost, likvidnost, financiranje, dobičkonosnost in poslovanje subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije; če je relevantno, se v oceni jasno opredelijo različni subjekti v skupini, na katere lahko možni načrt sanacije vpliva ali ki lahko sodelujejo pri njegovem izvajanju;
2. oceno zunanjih učinkov in sistemskih posledic, v kateri so opisani pričakovani učinek na kritične funkcije, ki jih izvaja subjekt ali subjekti, ki jih zajema načrt sanacije, ter učinek na delničarje, stranke, zlasti imetnike vlog in male vlagatelje, na nasprotne stranke in, če je relevantno, na preostalo skupino;
3. predpostavke pri vrednotenju in vse druge predpostavke, uporabljene pri ocenah iz točk 1 in 2, vključno s predpostavkami o tržljivosti sredstev ali ravnanju drugih finančnih institucij.

Člen 11

Ocena izvedljivosti

1. Vsak možni način sanacije vsebuje oceno izvedljivosti, ki vključuje vsaj:
 - (a) oceno tveganja, povezanega z možnim načinom sanacije, pri čemer se upoštevajo morebitne pretekle izkušnje pri izvedbi možnega načina sanacije ali enakovrednega ukrepa;
 - (b) podrobno analizo in opis vseh pomembnih ovir za uspešno in pravočasno izvedbo načrta ter opis, kako bi se lahko take ovire odpravile;
 - (c) če je relevantno, analizo potencialnih ovir za učinkovito izvedbo možnega načina sanacije, ki izhajajo iz strukture skupine ali ureditev znotraj skupine, vključno s tem, ali obstajajo znatne praktične ali pravne ovire za takojšen prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine;
 - (d) rešitve za potencialne ovire iz točk (b) in (c).
2. Za namene odstavka 1 pomembne ovire vključujejo vse dejavnike, ki bi lahko negativno vplivali na pravočasno izvedbo možnega načina sanacije, vključno zlasti s pravnimi, operativnimi, poslovnimi in finančnimi tveganji ter tveganji za ugled, kot je kakršno koli tveganje znižanja bonitetne ocene.

Člen 12

Neprekinjeno poslovanje

1. Vsak možni način sanacije vsebuje oceno, kako se bo med izvajanjem tega načina sanacije zagotovilo neprekinjeno poslovanje.

2. Ta ocena vključuje analizo notranjega delovanja (na primer informacijsko tehnoloških sistemov, dobaviteljev in kadrovske dejavnosti) ter dostopa subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije, do tržne infrastrukture (na primer do storitev kliringa in poravnave, plačilnih sistemov). Pri oceni načrta operativne pripravljenosti za primer nepredvidljivih dogodkov se upoštevajo zlasti:

- (a) vse ureditve in ukrepi, potrebni za ohranitev nemotenega dostopa do relevantnih infrastruktur finančnih trgov;
- (b) vse ureditve in ukrepi, potrebni za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije, vključno z infrastrukturo in storitvami IT;
- (c) pričakovan časovni okvir za izvedbo in učinkovanje možnega načina sanacije;
- (d) učinkovitost možnega načina sanacije in ustreznost kazalnikov v vrsti različnih scenarijev finančnih težav, pri čemer se oceni učinek vsakega od teh scenarijev na subjekt ali subjekte, ki jih zajema načrt sanacije, zlasti na njihov kapital, likvidnost, dobičkonosnost, profil tveganja in poslovanje.

3. Z navedeno oceno se opredeli možni način sanacije, ki bi bil primeren v določenem scenariju, potencialni učinek možnega načina sanacije, njegova izvedljivost, vključno s potencialnimi ovirami za njegovo izvedbo, in potreben časovni okvir za njegovo izvedbo.

Na podlagi teh informacij se v oceni opiše splošna sposobnost za sanacijo subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt sanacije, tj. obseg, v katerem možni načini sanacije temu subjektu ali subjektom omogočajo sanacijo v vrsti različnih scenarijev resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav.

Člen 13

Sklicevanje

Če so se informacije iz člena 7 predložile organom za reševanje v skladu s členom 11 Direktive 2014/59/EU, se lahko pristojni organi odločijo, da za izpolnitev zahteve iz člena 7 zadoščajo sklici na navedene informacije, če to ne ogroža popolnosti in kakovosti načrta sanacije, kot se zahteva v oddelku III poglavja I te uredbe.

Člen 14

Načrt sporočanja in razkrivanja

1. V načrtu sporočanja in razkrivanja so podrobno obravnavane naslednje zadeve:

- (a) notranje sporočanje, zlasti zaposlenim, svetu delavcev ali drugim predstavnikom zaposlenih;
- (b) zunanje sporočanje, zlasti delničarjem in drugim vlagateljem, pristojnim organom, nasprotnim strankam, finančnim trgov, infrastrukturam finančnih trgov, imetnikom vlog in javnosti, kot je ustrezno;
- (c) učinkoviti predlogi za ravnanje v primeru morebitnih negativnih odzivov trga.

2. Načrt sanacije vključuje vsaj analizo, kako bi se uporabljal načrt sporočanja in razkrivanja, če bi se izvajala ena ali več ureditev ali ukrepov iz načrta sanacije.

3. V načrtu sporočanja in razkrivanja se v zadostni meri upoštevajo vse posebne potrebe glede sporočanja pri posameznih možnih načinih sanacije.

Člen 15

Priljubljeni ukrepi

1. Načrt sanacije vključuje analizo vseh pripravljanih ukrepov, ki so jih izvedli subjekt ali subjekti, ki jih zajema, ali ki so potrebni za lažjo izvedbo načrta sanacije ali za povečanje njegove učinkovitosti, skupaj s časovnim okvirjem za izvedbo teh ukrepov.
2. Taki pripravljani ukrepi vključujejo vse ukrepe, ki so potrebni za odpravo ovir za učinkovito izvedbo možnih načinov sanacije, ki so bili opredeljeni v načrtu sanacije.

ODDELEK III

Ocena načrtov sanacije

Člen 16

Popolnost načrtov sanacije

Pristojni organ oceni, v kakšnem obsegu načrt sanacije izpolnjuje zahteve iz člena 5 oziroma člena 7 Direktive 2014/59/EU, in preveri popolnost načrta glede na naslednje:

1. ali načrt zajema vse informacije iz oddelka A Priloge k Direktivi 2014/59/EU, kot je podrobneje določeno v oddelku I poglavja I te uredbe;
2. ali načrt zagotavlja aktualne informacije, tudi v zvezi z vsemi pomembnimi spremembami pri subjektu (ali subjektih), zlasti spremembami njegove pravne ali organizacijske strukture ali njegovega poslovnega ali finančnega položaja od zadnje predložitve načrta, v skladu s členom 5(2) Direktive 2014/59/EU;
3. če je relevantno, ali načrt reševanja vključuje analizo, kako in kdaj bi lahko subjekt ali subjekti, ki jih zajema načrt, zaprosili za posojilo centralne banke v okoliščinah, obravnavanih v načrtu, in določa sredstva, ki bi bila verjetno primerna za zavarovanje s premoženjem;
4. ali načrt ustrezno odraža ustrezen niz scenarijev resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav, ki so relevantni za konkretne pogoje subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt, pri čemer so v skladu s členom 5(7) Direktive 2014/59/EU upoštevane smernice, ki jih je izdala EBA, ki podrobneje določajo niz scenarijev, ki se morajo vključiti v načrte sanacije, pri čemer si pristojni organ na vsak način prizadeva za upoštevanje navedenih smernic v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010;
5. ali načrt vsebuje okvir kazalnikov, ki določa, kdaj se lahko izvedejo ustrezni ukrepi iz načrta;
6. ali so informacije iz točk 1 do 5 zagotovljene v zvezi s celotno skupino;
7. ali načrt, kjer je relevantno, vključuje sheme za finančno podporo znotraj skupine, sprejete na podlagi dogovora za finančno podporo znotraj skupine, sklenjenega v skladu s poglavjem III Direktive 2014/59/EU;
8. ali je za vsakega od scenarijev resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav, ki so upoštevani v načrtu v skladu s členom 7(6) Direktive 2014/59/EU, v načrtu navedeno, ali obstajajo:
 - (a) ovire za izvedbo sanacijskih ukrepov znotraj skupine, vključno na ravni posameznih subjektov, ki jih zajema načrt;
 - (b) znatne praktične ali pravne ovire za takojšen prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

Člen 17

Kakovost načrtov sanacije

Pri ocenjevanju zahtev in meril iz člena 5 oziroma člena 7 Direktive 2014/59/EU pristojni organ pregleda kakovost načrta sanacije na podlagi naslednjega:

1. za načrt se šteje, da je jasen, če:
 - (a) ne potrebuje obrazložitve in je napisan v jasnem ter razumljivem jeziku;
 - (b) so opredelitve in opisi jasni ter dosledni po celotnem načrtu;
 - (c) predpostavke in vrednotenja v načrtu so pojasnjeni;
 - (d) sklici na dokumente, ki niso vsebovani v načrtu, ter morebitne priloge dopolnjujejo načrt na način, ki pomembno prispeva k opredelitvi možnih načinov za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančne trdnosti in sposobnosti uspešnega poslovanja subjekta ali subjektov, ki jih zajema;
2. za informacije, ki jih vsebuje načrt, se šteje, da so relevantne, če so take informacije osredotočene na opredelitev možnih načinov za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančne trdnosti in sposobnosti uspešnega poslovanja institucije ali skupine;
3. za načrt sanacije se šteje, da je celovit, če načrt ob upoštevanju zlasti vrste dejavnosti subjekta ali subjektov, ki jih zajema, in njihove velikosti ter medsebojne povezanosti z drugimi institucijami in skupinami ter s finančnim sistemom na splošno:
 - (a) vsebuje dovolj podrobne informacije, ki morajo biti vključene v načrte sanacije v skladu s členoma 5 in 7 Direktive 2014/59/EU;
 - (b) vsebuje dovolj širok nabor možnih načinov sanacije in kazalnikov, pri čemer so upoštevane smernice, ki jih je v skladu s členom 9(2) Direktive 2014/59/EU izdala EBA, ki podrobneje določajo kazalnike, ki se morajo vključiti v načrte sanacije, pri čemer si pristojni organ na vsak način prizadeva za spoštovanje teh smernic v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010;
4. za načrt se šteje, da je notranje usklajen, če:
 - (a) je v primeru individualnega načrta sanacije sam načrt notranje usklajen;
 - (b) je v primeru načrta sanacije skupine sam načrt za celotno skupino notranje usklajen;
 - (c) so v primeru, da so se zahtevali individualni načrti sanacije za podrejene družbe v skladu s členom 7(2) Direktive 2014/59/EU, ti načrti in načrt sanacije skupine medsebojno usklajeni.

Člen 18

Izvajanje dogovorov, predlaganih v načrtih sanacije

1. Pri ocenjevanju, v kakšnem obsegu načrt sanacije izpolnjuje merilo iz točke (a) člena 6(2) Direktive 2014/59/EU, pristojni organ preveri naslednje:
 - (a) raven povezanosti in skladnosti načrta s splošnimi cilji korporativnega upravljanja in notranjimi postopki subjekta ali subjektov, na katere se nanaša načrt, ter njegovim/njihovim okvirom za upravljanje tveganj;
 - (b) ali načrt vsebuje zadostno število verjetnih in izvedljivih možnosti sanacije, zaradi česar je mogoče razumno pričakovati, da bi se institucija ali skupina hitro in učinkovito odzvala na različne scenarije finančnih težav;
 - (c) ali možni načini sanacije, vsebovani v načrtu, določajo ukrepe, ki predstavljajo učinkovit odziv na scenarije resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav v skladu s členom 5(6) Direktive 2014/59/EU;

- (d) ali je časovni okvir za izvedbo možnih načinov sanacije realističen in se upošteva pri postopkih, namenjenih zagotovitvi izvedbe ukrepov sanacije;
 - (e) kakšna je stopnja pripravljenosti institucije ali skupine na odpravljanje finančnih težav, ki se določi zlasti na podlagi ocene, ali so bili v zadostni meri opredeljeni potrebni pripravljalni ukrepi in, kjer je primerno, ali so se ti ukrepi izvedli oziroma ali je bil pripravljen načrt za njihovo izvedbo;
 - (f) ali obstaja zadostno število različnih scenarijev resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav, pri katerih se lahko preizkusi načrt;
 - (g) ali so postopki za preizkušanje načrta pri različnih scenarijih iz točke (f) ustrezni in v kakšnem obsegu se s tem preizkušanjem preverja analiza možnih načinov sanacije in kazalnikov v vsakem scenariju;
 - (h) ali so predpostavke in vrednotenja v načrtu ter vsi možni načini sanacije realistični in verjetni.
2. Verjetnost vsakega od možnih načinov sanacije v načrtu iz točke (b) odstavka 1 se oceni na podlagi naslednjega:
- (a) obseg, v katerem je njegovo izvajanje pod nadzorom skupine ali institucije, in obseg, v katerem bi bil odvisen od ukrepanja tretjih oseb;
 - (b) ali načrt vključuje dovolj širok nabor možnih načinov sanacije in ustreznih kazalnikov, pogojev ter postopkov za zagotovitev pravočasne izvedbe teh možnosti sanacije;
 - (c) obseg, v katerem načrt upošteva razumno predvidljive učinke izvedbe predlaganega načina sanacije na institucijo ali skupino;
 - (d) ali je verjetno, da bi načrt in zlasti možni načini sanacije ohranili sposobnost uspešnega poslovanja institucije ali skupine in ponovno vzpostavili njeno finančno trdnost;
 - (e) če je relevantno, v kakšnem obsegu je institucija ali skupina, ali konkurenti s podobnimi značilnostmi, obvladovala zgodnejši primer finančnih težav z značilnostmi, podobnimi scenariju, ki se obravnava, z uporabo opisanih načinov sanacije, zlasti kar zadeva pravočasno izvedbo sanacije in v primeru načrta sanacije skupine, koordinacijo možnih načinov sanacije znotraj skupine.

Člen 19

Možni načini sanacije

Pri ocenjevanju, v kakšnem obsegu načrt sanacije izpolnjuje merilo iz točke (b) člena 6(2) Direktive 2014/59/EU, pristojni organ preveri naslednje:

1. ali je mogoče razumno pričakovati, da se bodo načrt in posamezni načini sanacije lahko izvedli pravočasno in učinkovito tudi v razmerah resnih makroekonomskih pretresov ali finančnih težav;
2. ali je mogoče razumno pričakovati, da se lahko načrt in določeni načini sanacije izvedejo v takem obsegu, da bodo v zadostni meri doseženi njihovi cilji in da ne bo prišlo do pomembnejših negativnih učinkov na finančni sistem;
3. ali nabor možnih načinov sanacije dovolj zmanjšuje tveganje, da bo prišlo do ovir za izvedbo teh možnosti sanacije ali negativnih posledic za sistem, če se bodo ukrepi za sanacijo drugih institucij ali skupin izvajali ob istem času;
4. obseg, v katerem so lahko možni načini sanacije v nasprotju z načini sanacije institucij ali skupin, ki imajo podobne ranljivosti, na primer zaradi podobnih poslovnih modelov, strategij ali obsega dejavnosti, če bi se ti načini sanacije izvedli ob istem času;
5. obseg, v katerem bi izvedba možnih načinov sanacije s strani več institucij ali skupin ob istem času verjetno negativno vplivala na učinek in izvedljivost možnih načinov sanacije.

Člen 20

Posebne zahteve za načrte sanacije skupine

Pri ocenjevanju, v kakšnem obsegu načrt sanacije skupine izpolnjuje merila iz člena 7(4) in (6) Direktive 2014/59/EU, pristojni organ preveri naslednje:

1. obseg, v katerem lahko načrt stabilizira skupino kot celoto ter katero koli institucijo skupine, zlasti ob upoštevanju:
 - (a) razpoložljivosti možnih načinov sanacije na ravni skupine za obnovitev, če je potrebna, finančnega položaja podrejene družbe, brez da bi to vplivalo na finančno trdnost skupine;
 - (b) ali bi po izvedbi določenega načina sanacije skupina kot celota in katera koli institucija znotraj skupine, za katero bi se načrtovalo, da bo v okviru izbranega načina sanacije nadaljevala s poslovanjem, še vedno imela ekonomsko vzdržen poslovni model;
 - (c) v kakšnem obsegu dogovori, ki jih vsebuje načrt, zagotavljajo koordinacijo in usklajenost ukrepov, ki se bodo sprejeli na ravni nadrejene družbe ali institucije, ki je predmet nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 3 naslova VII Direktive 2013/36/EU, oziroma na ravni posameznih institucij. Zlasti se preveri, v kakšnem obsegu so pri procesih upravljanja v načrtu upoštevane strukture upravljanja posameznih podrejenih družb in vse relevantne pravne omejitve;
2. v kakšnem obsegu načrt zagotavlja rešitve za odpravo vseh ovir pri izvajanju ukrepov sanacije znotraj skupine, ki so opredeljene v povezavi s scenarijem iz člena 5(6) Direktive 2014/59/EU; če ovir ni mogoče odpraviti, v kakšnem obsegu bi se lahko z alternativnimi ukrepi sanacije dosegli isti cilji;
3. v kakšnem obsegu načrt vsebuje rešitve za odpravo vseh pomembnih opredeljenih praktičnih ali pravnih ovir za takojšen prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine; če ovir ni mogoče odpraviti, v kakšnem obsegu bi se lahko z alternativnimi načini sanacije dosegli isti cilji.

Člen 21

Narava subjekta ali subjektov, ki se ocenjujejo

Pri ocenjevanju splošne verodostojnosti načrta sanacije v skladu s členi 18, 19 in 20 pristojni organ upošteva naravo poslovnih dejavnosti subjekta ali subjektov, ki jih zajema načrt, njihovo velikost in njihovo povezanost z drugimi institucijami in skupinami ter s finančnim sistemom na splošno.

POGLAVJE II

NAČRTI REŠEVANJA

ODDELEK I

Vsebina načrtov reševanja

Člen 22

Kategorije informacij, ki morajo biti vključene v načrte reševanja

Načrt reševanja vsebuje vsaj elemente iz točk 1 do 8 tega člena, vključno z vsemi informacijami, zahtevanimi v členih 10 in 12 Direktive 2014/59/EU, ter vsemi dodatnimi informacijami, potrebnimi za pripravo strategije reševanja:

1. povzetek načrta, vključno z opisom institucije ali skupine in povzetkom elementov iz točk 2 do 8;

2. opis strategije reševanja, obravnavane v načrtu, vključno z:
 - (a) opredelitvijo različnih ukrepov reševanja, predvidenih v načrtu;
 - (b) opredelitvijo pravnega subjekta ali pravnih subjektov, pri katerih bi se uporabili ukrepi reševanja;
 - (c) opredelitvijo vseh kritičnih funkcij ali glavnih poslovnih področij, ki se bodo ohranile, in vseh tistih, ki naj bi se ločile od drugih funkcij;
 - (d) oceno časovnega okvira za izvršitev vseh bistvenih vidikov načrta, kot to zahteva točka (d) člena 10(7) Direktive 2014/59/EU;
 - (e) podrobnim opisom vseh različic preferenčne strategije reševanja, ki so se obravnavale za primer okoliščin, v katerih se preferenčna strategija ne more izvršiti;
 - (f) opisom procesa odločanja za izvrševanje strategije reševanja, vključno s časovnim okvirom, potrebnim za sprejemanje odločitev;
 - (g) za načrte reševanja skupine dogovori za sodelovanje in usklajevanje med organi za reševanje in drugimi ustreznimi organi držav članic, v katerih se nahajajo subjekti iz skupine ali imajo pomembne podružnice, ter ustreznimi organi tretjih držav, v katerih se nahajajo subjekti iz skupine, v skladu s pisnimi dogovori in postopki, kot so določeni v oddelku I poglavja VI;
3. opis informacij in ureditev za zagotavljanje teh informacij, ki so potrebne za uspešno izvedbo strategije reševanja, ki vključuje vsaj:
 - (a) opis informacij in postopkov, da se v ustreznem roku zagotovi razpoložljivost takih informacij za namene vrednotenja, zlasti v skladu s členoma 36 in 49 Direktive 2014/59/EU, ter tržljivosti, zlasti v skladu z zahtevami glede trženja za instrumente prodaje poslovanja in premostitvene institucije;
 - (b) razporeditev kritičnih dejavnosti in glavnih poslovnih področij po pravnih subjektih, pri čemer se zlasti opredelijo kritične dejavnosti in glavna poslovna področja, ki jih izvajajo subjekti, pri katerih se uporabljajo ukrepi reševanja, ter kritične dejavnosti ali glavna poslovna področja, ki so razpeta med več pravnih subjektov in ki bi se pri izvajanju strategije reševanja ločila;
 - (c) opis dogovorov za deljenje informacij med organi za reševanje in drugimi ustreznimi organi, vključno z ustreznimi organi v drugih državah članicah ali v tretjih državah, v skladu s členom 90 Direktive 2014/59/EU;
 - (d) podroben opis ureditev za zagotovitev, da so informacije v skladu s členom 11 Direktive 2014/59/EU aktualne in na voljo organom za reševanje, ko jih potrebujejo;
4. opis ureditev za zagotovitev neprekinjenega dostopa do kritičnih funkcij med reševanjem, ki vključuje vsaj opis:
 - (a) kritičnih deljenih sistemov in poslovanja, ki se morajo nadaljevati, da se zagotovi neprekinjeno delovanje kritičnih funkcij in ureditev za zagotovitev pogodbene in operativne zanesljivosti njihovega izvajanja med reševanjem;
 - (b) notranjih in zunanjih soodvisnosti, ki so kritične za ohranjanje neprekinjenega poslovanja;
 - (c) ureditev za zagotovitev morebitnega dostopa do plačilnih sistemov ali drugih finančnih infrastruktur, potrebnih za ohranjanje kritičnih funkcij, vključno z oceno prenosljivosti pozicij strank;
5. opis potreb po financiranju in virov financiranja, potrebnih za izvedbo strategije reševanja, predvidene v načrtu, ki vključuje vsaj:
 - (a) opis zahtev glede financiranja, sredstev in likvidnosti iz strategije reševanja;

- (b) opis potencialnih virov financiranja reševanja, vključno s pogoji financiranja, predpogoji za njihovo uporabo, časom, ko bodo na voljo, subjekti, katerim lahko zagotovijo financiranje, in vsemi zahtevami po zavarovanju s premoženjem;
 - (c) če je relevantno, opis in analizo, kako in kdaj lahko institucija ali skupina v okoliščinah, obravnavanih v načrtu reševanja, zaprosi za posojilo centralne banke (ki ni izredna likvidnostna pomoč ali druga pomoč z nestandardnimi pogoji) pri reševanju, vključno z opredelitvijo razpoložljivega zavarovanja s premoženjem;
 - (d) za skupine: opis vseh načel, ki so bila dogovorjena glede deljenja odgovornosti za financiranje med viri financiranja v različnih jurisdikcijah, vključno med viri financiranja v različnih državah članicah v skladu s točko (f) člena 12(3) Direktive 2014/59/EU;
6. načrte sporočanja s ključnimi skupinami deležnikov, ki vključujejo vsaj:
- (a) vodstvo, lastnike in zaposlene institucije ali skupine, vključno s postopki za posvetovanje z zaposlenimi in, če je relevantno, dialogom s socialnimi partnerji v postopku reševanja, ter oceno učinka, ki ga bo načrt imel na zaposlene;
 - (b) stranke, medije in širšo javnost;
 - (c) imetnike vlog, delničarje, imetnike obveznic, nasprotne stranke, infrastrukturo finančnih trgov in druge prizadete tržne udeležence;
 - (d) vse upravne ali sodne organe, od katerih je potrebna odobritev ali dovoljenje, ki je ključnega pomena za izvajanje strategije reševanja;
 - (e) vse svetovalce, potrebne za izvajanje strategije reševanja;
7. ugotovitve ocene rešljivosti, ki vključujejo vsaj naslednje:
- (a) ali je institucija oziroma skupina trenutno rešljiva ali ne;
 - (b) povzetek ugotovitev ocene likvidacije, ki se zahteva v točki (a) člena 23(1);
 - (c) podroben opis morebitnih ovir za rešljivost, ki so bile ugotovljene, ter vseh ukrepov, ki jih je predlagala institucija ali skupina oziroma ki jih je zahteval organ za reševanje za obravnavanje ali odpravo teh ovir;
 - (d) kvantitativno oceno vsake spremembe minimalnih zahtev za kvalificirane obveznosti ali ustreznosti lokacije za kvalificirane obveznosti, ki je potrebna za odpravo ali obravnavo ovir za rešljivost, pri čemer so upoštevana merila iz člena 45(6) Direktive 2014/59/EU in ki je podrobneje določena v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 45(2) Direktive 2014/59/EU;
8. vsa mnenja, ki jih izrazi institucija ali skupina v povezavi z načrtom reševanja.

ODDELEK II

Ocena rešljivosti

Člen 23

Stopnje ocenjevanja

1. Organi za reševanje ocenijo rešljivost v naslednjih zaporednih stopnjah:
 - (a) ocena izvedljivosti in verodostojnosti likvidacije institucije ali skupine po običajnih insolvenčnih postopkih v skladu s členom 24;
 - (b) izbira preferenčne strategije reševanja za oceno v skladu s členom 25;

- (c) ocena izvedljivosti izbrane strategije reševanja v skladu s členi 26 do 31;
- (d) ocena verodostojnosti izbrane strategije reševanja v skladu s členom 32.

2. Če organ za reševanje meni, da je jasno, da institucije ali skupine predstavljajo podobna tveganja za finančni sistem oziroma da so okoliščine, v katerih njihova likvidacija najverjetneje ni izvedljiva, podobne, lahko organ za reševanje oceni izvedljivost in verodostojnost likvidacije teh institucij ali skupin na podoben ali enak način.

Vrste institucij iz prvega pododstavka se lahko opredelijo zlasti v skladu z merili iz člena 98(1)(j) Direktive 2013/36/EU.

3. Če organ za reševanje sklene, da prenehanje institucije ali skupine subjektov po običajnih insolvenčnih postopkih morda ni izvedljivo ali verodostojno oziroma da je zaradi javnega interesa potreben ukrep reševanja, saj prenehanje po običajnih insolvenčnih postopkih ne bi izpolnilo ciljev reševanja v enaki meri, opredeli preferenčno strategijo reševanja, ki je primerna za institucijo ali skupino, na podlagi informacij, ki jih predloži institucija ali skupina v skladu s členom 11 Direktive 2014/59/EU, in meril iz te uredbe. Kolikor je potrebno, opredeli tudi različice strategije za obravnavo okoliščin, v katerih strategija ne bi bila izvedljiva ali verodostojna.

4. Ocene izvedljivosti in verodostojnosti preferenčne strategije reševanja vključujejo oceno vseh različic strategije, predlaganih v okviru te strategije.

5. Organi za reševanje od institucije ali skupine v skladu s členom 11 Direktive 2014/59/EU zahtevajo takšne dodatne informacije, kot so potrebne za oceno preferenčne strategije in njenih različic.

6. Organ za reševanje po potrebi pregleda preferenčno strategijo reševanja ali razmisli o alternativnih strategijah na podlagi zaključene ocene izvedljivosti in verodostojnosti preferenčne strategije reševanja iz odstavka 4.

7. Organ za reševanje pri pregledu preferenčne strategije reševanja oceni izvedljivost in verodostojnost pregledane preferenčne strategije reševanja v skladu s členoma 26 oziroma 27.

Člen 24

Izvedljivost in verodostojnost likvidacije po običajnih insolvenčnih postopkih

1. Organi za reševanje ocenijo izvedljivost in verodostojnost likvidacije institucije ali skupine po običajnih insolvenčnih postopkih ter učinek, ki bi ga imela ta likvidacija v smislu odvisnosti od izredne javne finančne pomoči v primerjavi z reševanjem.

2. Organi za reševanje pri ocenjevanju verodostojnosti likvidacije upoštevajo verjetni učinek likvidacije institucije ali skupine na finančne sisteme katere koli države članice ali Unije, da bi zagotovili neprekinjen dostop do kritičnih funkcij, ki jih opravlja institucija ali skupina, in dosegli cilje reševanja iz člena 31 Direktive 2014/59/EU. V ta namen organi za reševanje upoštevajo funkcije, ki jih opravlja institucija ali skupina, in ocenijo, ali je verjetno, da bi likvidacija pomembno negativno vplivala na naslednje:

- (a) delovanje finančnih trgov in zaupanje na trgih;
- (b) infrastrukture finančnih trgov, zlasti:
 - (i) ali bi nenadno prenehanje dejavnosti oviralo normalno delovanje infrastruktur finančnih trgov na način, ki bi negativno vplival na finančni sistem kot celoto;
 - (ii) ali in v kakšnem obsegu bi lahko infrastrukture finančnih trgov delovale kot kanal za širjenje negativnih učinkov med procesom likvidacije;

- (c) druge finančne institucije, zlasti:
- (i) ali bi se zaradi likvidacije povečali stroški financiranja ali zmanjšala razpoložljivost financiranja za druge finančne institucije na način, ki predstavlja tveganje za finančno stabilnost;
 - (ii) na tveganje neposrednega ali posrednega širjenja negativnih učinkov ter makroekonomskih povratnih učinkov;
- (d) realni sektor gospodarstva ter zlasti na razpoložljivost ključnih finančnih storitev.
3. Če organ za reševanje sklene, da je likvidacija verodostojna, oceni izvedljivost likvidacije.
4. V ta namen organi za reševanje upoštevajo, ali so sistemi institucije ali skupine sposobni zagotavljati informacije, ki jih zahtevajo zadevni sistemi jamstva za vloge za namene zagotavljanja plačil v zvezi s kritimi vlogami v zneskih in časovnih okvirih, določenih v Direktivi 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali, kjer je relevantno, v skladu z enakovrednimi sistemi jamstva za vloge tretjih držav, vključno z informacijami o stanjih kritih vlog.

Organi za reševanje ocenijo tudi, ali ima institucija ali skupina potrebne zmogljivosti za podporo delovanja sistemov jamstva za vloge, zlasti z razlikovanjem med kritimi in nekritimi stanji na depozitnih računih.

Člen 25

Izbira strategije reševanja

1. Organi za reševanje ocenijo, ali je predlagana strategija reševanja primerna za doseganje ciljev reševanja glede na strukturo in poslovni model institucije ali skupine ter glede na ureditve za reševanje, ki se uporabljajo za pravne subjekte v skupini. Ukrep za reševanje se lahko sprejme v javnem interesu, če je potreben za doseganje enega ali več ciljev reševanja in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem institucije v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.
2. Zlasti pri skupinah organi za reševanje ocenijo, ali bi bilo primerneje uporabiti strategijo z eno ali strategijo z več vstopnimi točkami.
3. Za te namene organi za reševanje upoštevajo vsaj naslednje vidike:
- (a) katera orodja za reševanje bi se uporabila v okviru preferenčne strategije reševanja in ali so ta orodja za reševanje na voljo pravnim subjektom, pri katerih naj bi se v skladu s strategijo reševanja uporabila;
 - (b) znesek ustreznih kvalificiranih obveznosti v skladu s predlagano strategijo reševanja, tveganje neprispavanja k pokritju izgub ali dokapitalizaciji in pravni subjeki, ki izdajo navedene ustrezne kvalificirane obveznosti, ob upoštevanju, da:
 - (i) bo strategija z eno vstopno točko verjetneje primerna, če končna nadrejena družba ali holdinška družba skupine izda dovolj zunanje izdanih kvalificiranih obveznosti ali obveznosti, ki naj bi po pričakovanih prispevale k pokritju izgub ali dokapitalizaciji v skladu s predlagano strategijo reševanja;
 - (ii) bo strategija z več vstopnimi točkami verjetneje primerna, če kvalificirane obveznosti skupine ali obveznosti, ki naj bi po pričakovanih prispevale k pokritju izgub ali dokapitalizaciji v skladu s predlagano strategijo reševanja, izda več kot en subjekt oziroma regionalna ali funkcionalna podskupina v skupini, ki bi se reševala;
 - (c) pogodbene in druge ureditve, vzpostavljene za prenos izgub med pravnimi subjekti v skupini;

⁽¹⁾ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

- (d) operativno strukturo in poslovni model institucije ali skupine, še zlasti, ali je zelo integrirana ali ima decentralizirano strukturo z visoko stopnjo ločenosti med različnimi deli institucije ali skupine, ob upoštevanju da:
- (i) bo strategija z eno vstopno točko verjetneje primerna, če skupina posluje na zelo povezan način, kar vključuje centralizirano upravljanje likvidnosti, upravljanje tveganj, zakladniško funkcijo ali informacijsko-tehnološke in druge ključne deljene storitve;
 - (ii) bo strategija z več vstopnimi točkami verjetneje primerna, če je poslovanje skupine razdeljeno v dve ali več jasno opredeljivih podskupin, od katerih je vsaka finančno, pravno in operativno neodvisna od drugih delov skupine, vse druge ključne operativne odvisnosti od drugih delov skupine pa temeljijo na zanesljivih ureditvah, ki zagotavljajo nadaljevanje njihovega poslovanja v primeru reševanja;
- (e) izvršljivost orodij za reševanje, ki bi se uporabila, zlasti v tretjih državah;
- (f) ali strategija reševanja zahteva podporo drugih organov, zlasti v tretjih državah, ali od takih organov zahteva, da ne izvajajo neodvisnih ukrepov reševanja, in ali so taki ukrepi izvedljivi in verodostojni za te organe.
4. Organi za reševanje ocenijo, ali so potrebne različice strategije reševanja, da se odpravijo scenariji ali okoliščine, v katerih strategija reševanja ne bi bila izvedljiva in verodostojna.
5. Organi reševanja upoštevajo, v kakšnem obsegu se bodo z morebitno različico strategije verjetno dosegli cilji reševanja in zlasti zagotovilo neprekinjeno delovanje kritičnih funkcij.

Ukrepi za odpravo ovir za različice strategije reševanja se izvedejo samo, če ne ogrožajo izvedljivosti in verodostojnosti preferenčne strategije reševanja.

Člen 26

Ocena izvedljivosti strategije reševanja

1. Organi za reševanje ocenijo, ali je mogoče izbrano strategijo reševanja učinkovito izvršiti v ustreznem časovnem okviru, ter opredelijo potencialne ovire za izvršitev izbrane strategije reševanja.
2. Organi za reševanje upoštevajo ovire za kratkoročno stabilizacijo institucije ali skupine. Organi za reševanje upoštevajo tudi vse predvidljive ovire za reorganizacijo poslovanja, ki se zahteva v skladu s členom 52 Direktive 2014/59/EU ali ki bi se sicer verjetno zahtevala, če je v strategiji reševanja predvideno, da bo doseženo, da bo celotna ali del institucije ali skupine ponovno sposoben uspešnega poslovanja.
3. Ovire se razvrstijo vsaj v naslednje kategorije:
- (a) struktura in poslovanje;
 - (b) finančni viri;
 - (c) informacije;
 - (d) čezmejna vprašanja;
 - (e) pravna vprašanja.

Člen 27

Ocena izvedljivosti: struktura in poslovanje

Organi za reševanje pri oceni, ali obstajajo potencialne ovire za reševanje, povezane s strukturo in poslovanjem institucije ali skupine, upoštevajo vsaj naslednje:

1. zadeve, obravnavane v točkah 1 do 7, 16, 18 in 19 oddelka C Priloge k Direktivi 2014/59/EU;
2. odvisnost pomembnih subjektov in glavnih poslovnih področij od infrastrukture, informacijske tehnologije, zakladniških ali finančnih funkcij, zaposlenih ali drugih ključnih deljenih storitev;
3. ali so upravljanje, nadzor in ureditve za upravljanje tveganj skladne z vsemi morebitnimi spremembami strukture institucije ali skupine;
4. ali je pravna in franšizna struktura institucije ali skupine skladna z vsemi morebitnimi spremembami strukture poslovanja institucije ali skupine;
5. ali so na voljo ustrezna orodja za reševanje v zvezi z vsakim pravnim subjektom, ki so potrebna za izvajanje strategije reševanja.

Člen 28

Ocena izvedljivosti: finančni viri

Organi za reševanje pri oceni, ali obstajajo potencialne ovire za reševanje, povezane s finančnimi viri, upoštevajo vsaj naslednje:

1. zadeve, obravnavane v točkah 13, 14, 15 in 17 oddelka C Priloge k Direktivi 2014/59/EU;
2. potrebo po opredelitvi in določitvi zneska vseh obveznosti, za katere v skladu s strategijo reševanja ni verjetno, da bodo prispevale k pokritju izgub ali dokapitalizaciji, pri čemer se upoštevajo najmanj naslednji dejavniki:
 - (i) zapadlost;
 - (ii) vrstni red podrejenosti;
 - (iii) vrste imetnikov instrumenta ali prenosljivost instrumenta;
 - (iv) pravne ovire za sposobnost pokrivanja izgub, kot je nepriznavanje orodij za reševanje v tuji zakonodaji ali obstoj pravic do pobota;
 - (v) drugi dejavniki, ki vodijo do tveganja, da se obveznosti ne bi mogle uporabiti za pokritje izgub pri reševanju;
 - (vi) znesek ustreznih kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, s katerimi bi se pokrile izgube, in pravni subjekti, ki jih bodo izdali;
3. obseg potreb po financiranju v obdobju pred in med procesom reševanja, razpoložljivost virov financiranja in ovire za prenose sredstev, ki bodo potrebni znotraj institucije ali skupine;
4. ali so določene ustrezne ureditve za prenos izgub na pravne subjekte, za katere bi se uporabila orodja za reševanje, od drugih podjetij v skupini, vključno z oceno zneska financiranja znotraj skupine in njegove sposobnosti pokrivanja izgub, če je relevantno.

*Člen 29***Ocena izvedljivosti: informacije**

Organi za reševanje pri oceni, ali obstajajo potencialne ovire za reševanje, povezane z informacijami, upoštevajo vsaj naslednje:

1. zadeve, obravnavane v točkah 8 do 12 oddelka C Priloge k Direktivi 2014/59/EU;
2. sposobnost institucije ali skupine, da zagotovi informacije o znesku sredstev, za katera bi se pričakovalo, da so primerna za zavarovanje s premoženjem za posojila centralne banke, in o tem, kje v skupini se nahajajo;
3. sposobnost institucije ali skupine, da zagotovi informacije za potrebe vrednotenja, da se določi znesek potrebnega odpisa vrednosti ali dokapitalizacije.

*Člen 30***Ocena izvedljivosti: čezmejna vprašanja**

Organi za reševanje pri oceni, ali obstajajo potencialne ovire za reševanje, povezane s čezmejnimi vprašanji, upoštevajo vsaj naslednje:

1. zadeve, obravnavane v točki 20 oddelka C Priloge k Direktivi 2014/59/EU;
2. obstoj zadostnih postopkov za koordinacijo in komunikacijo ter zagotovil o ukrepih, ki se bodo sprejeli, med organi matične države in organi države gostiteljice, tudi v tretjih državah, da se omogoči izvršitev strategije reševanja;
3. ali zakonodaja v zadevni matični jurisdikciji ali v jurisdikciji države gostiteljice prevlada nad pogodbenimi pravicami do odpovedi v finančnih pogodbah, ki se aktivirajo izključno zaradi propada in reševanja povezanega podjetja.

*Člen 31***Ocena izvedljivosti: druge potencialne ovire**

Pri ocenjevanju potencialnih ovir za reševanje se upoštevajo naslednja pravna vprašanja:

1. ali se lahko zahteve glede regulativnih odobritev ali pooblastil, potrebnih za izvajanje strategije reševanja, pravočasno izpolnijo;
2. ali pomembna pogodbeni dokumentacija dovoljuje odpoved pogodb ob vključitvi v proces reševanja;
3. ali pogodbene obveznosti, ki jih organ za reševanje ne more razveljaviti, prepovedujejo prenos sredstev in/ali obveznosti, predviden v strategiji reševanja.

*Člen 32***Ocena verodostojnosti strategije reševanja**

1. Po oceni izvedljivosti izbrane strategije reševanja organi za reševanje ocenijo njeno verodostojnost, pri čemer upoštevajo verjeten učinek reševanja na finančni sistem in realni sektor katere koli države članice ali Unije, da bi zagotovili neprekinjeno delovanje kritičnih funkcij, ki jih izvaja institucija ali skupina. Ocena vključuje oceno zadev, obravnavanih v točkah 21 do 28 oddelka C Priloge k Direktivi 2014/59/EU.

2. Organi za reševanje pri tej oceni upoštevajo verjeten učinek izvajanja strategije reševanja na finančni sistem katere koli države članice ali Unije. V ta namen organi za reševanje upoštevajo funkcije, ki jih opravlja institucija ali skupina, in ocenijo, ali je verjetno, da bi izvajanje strategije reševanja pomembno negativno vplivalo na naslednje:

- (a) delovanje finančnih trgov in zlasti zaupanje na trgih;
- (b) infrastrukture finančnih trgov, zlasti:
 - (i) ali bi nenadno prenehanje dejavnosti oviralo normalno delovanje infrastruktur finančnih trgov na način, ki bi negativno vplival na finančni sistem kot celoto;
 - (ii) ali in v kakšnem obsegu bi lahko infrastrukture finančnih trgov delovale kot kanal za širjenje negativnih učinkov med procesom likvidacije;
- (c) druge finančne institucije, zlasti:
 - (i) ali bi se zaradi likvidacije povečali stroški financiranja ali zmanjšala razpoložljivost financiranja za druge finančne institucije na način, ki predstavlja tveganje za finančno stabilnost;
 - (ii) na tveganje neposrednega ali posrednega širjenja negativnih učinkov ter makroekonomskih povratnih učinkov;
- (d) realni sektor gospodarstva ter zlasti na razpoložljivost finančnih storitev.

POGLAVJE III

ZNOTRAJSKUPINSKA FINANČNA PODPORA

Člen 33

Pričakovanja o odpravi finančnih težav

1. Pogoj glede upravičenega pričakovanja, da se bodo zaradi zagotovljene podpore odpravile finančne težave subjekta v skupini, ki bo prejel finančno podporo (v nadaljnjem besedilu: prejemnik podpore), se šteje za izpolnjenega, če tako pričakovanje o odpravi težav podpirajo naslednji dejavniki:

- (a) kapitalske in likvidnostne potrebe prejemnika podpore, ki se določijo na podlagi opisa kapitalskega in likvidnostnega položaja prejemnika podpore ter napovedi glede njegovih prihodnjih kapitalskih in likvidnostnih potreb, so krite za dovolj dolgo obdobje, pri čemer se upoštevajo vsi drugi relevantni finančni viri, s katerimi bi se lahko pokrile te potrebe, časovni okvir za odpravo finančnih težav in pogoji podpore;
- (b) analiza finančnega položaja ter notranjih in zunanjih vzrokov za finančne težave, zlasti poslovnega modela ter upravljanja tveganj pri prejemniku podpore, kot tudi preteklih, trenutnih in pričakovanih tržnih pogojev ni v nasprotju s pričakovanji o odpravi težav;
- (c) akcijski načrt, ki opisuje ukrepe za odpravo finančnih težav prejemnika podpore, po potrebi vključno z revizijo njegovega poslovnega modela in upravljanja tveganj;
- (d) osnovne predpostavke v opisih in napovedih iz točk (a), (b) in (c) so jasne in verjetne ter upoštevajo stresne razmere pri prejemniku podpore, trenutne tržne razmere in potencialno negativen razvoj dogodkov.

2. Pri ocenjevanju pogoja iz odstavka 1 pristojni organ iz člena 25(2) Direktive 2014/59/EU upošteva informacije in ocene, zagotovljene s strani pristojnega organa prejemnika podpore.

Člen 34

Pogoji podpore

1. Za pogoje, vključno z nadomestilom, za zagotovitev finančne podpore se šteje, da so v skladu s členom 19(7) Direktive 2014/59/EU, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pogoji ustrezno odražajo:

- (i) tveganje neizpolnjevanja finančnih obveznosti prejemnika podpore;
- (ii) nadrejenost terjatve;
- (iii) pričakovano izgubo za subjekt iz skupine, ki zagotavlja podporo (v nadaljnjem besedilu: ponudnik podpore), če prejemnik podpore ne izpolnjuje finančnih obveznosti;
- (iv) v primeru posojila ali zaveze za posojilo profil zapadlosti na podlagi popolnega razkritja vseh relevantnih in aktualnih informacij s strani prejemnika podpore ter dodatne informacije, ki so na voljo ponudniku podpore;

(b) pogoji odražajo najboljšo korist ponudnika podpore v skladu s členom 19(7) Direktive 2014/59/EU ter povezanost koristi, tveganj in stroškov, upoštevano pri določanju najboljše koristi, vključno z neposrednimi ali posrednimi koristmi, ki jih lahko ponudnik podpore pridobi z zagotovitvijo finančne podpore, ter koristmi za skupino zaradi te podpore.

Za namene točke (a)(iv) pričakovanega začasnega učinka na tržne cene, ki izhaja iz dogodkov zunaj skupine, ni treba upoštevati, če verjetne napovedi glede stanja na trgih podpirajo predpostavko, da obseg tega učinka in njegovo trajanje ne ogrožata sposobnosti prejemnika podpore za izpolnjevanje vseh obveznosti, ko te zapadejo.

2. Ocena pogojev iz točk (a) in (b) odstavka 1 temelji na primerjalni analizi tveganja neizpolnjevanja finančnih obveznosti prejemnika podpore za vsakega od primerov, če se podpora zagotovi oziroma se ne zagotovi.

Analiza tveganja neizpolnjevanja finančnih obveznosti temelji na dejavnikih iz člena 33. Ta analiza ne posega v upoštevanje, za namene ocene povezanosti koristi, tveganj in stroškov po posameznih primerih in glede na presojo pristojnega organa, odgovornega za ponudnika podpore, nadaljnjih dejavnikov, ki bi jih ponudnik podpore upošteval pri bonitetni oceni, ko bi se odločal o odobritvi posojila na podlagi vseh informacij, ki so na voljo ponudniku podpore.

3. Ocena vključuje potencialno škodo za franšizo, refinanciranje in ugled ter koristi od učinkovite uporabe in zamenljivosti kapitalskih virov skupine in pogojev njenega refinanciranja.

Koristi in stroški, upoštevani pri določanju najboljše koristi, se, kolikor je mogoče, opredelijo kvantitativno v denarnih zneskih. Poleg tega se kvantitativno opredeli popust, odobren prejemniku podpore v primerjavi s tržnimi pogoji, vključno v zvezi z odbitki pri zavarovanju s premoženjem ali obrestnih merah.

4. Pri ocenjevanju najboljše koristi se upoštevajo vse zavezujoče zaveze v sporazumu o finančni podpori, na katerih temeljijo predpostavke o prihodnjem poslovnem modelu in upravljanju tveganj prejemnika podpore.

5. Pristojni organ upošteva informacije in ocene, ki jih zagotovi pristojni organ, odgovoren za prejemnika podpore.

Člen 35

Likvidnost in solventnost ponudnika podpore

1. Ob upoštevanju pogoja iz točke (g) člena 23(1) Direktive 2014/59/EU se za zagotovitev finančne podpore šteje, da ne ogroža likvidnosti ali solventnosti ponudnika podpore, če se po zagotovitvi finančne podpore:

(a) za sredstva ponudnika podpore lahko utemeljeno pričakuje, da bodo v vsakem trenutku presejala njegove obveznosti;

- (b) za ponudnika podpore lahko utemeljeno pričakuje, da bo izpolnjeval naslednje pogoje:
- (i) sposoben bo poplačati vse svoje obveznosti, ko te zapadejo:
 - (ii) ne bo kršil zahtev glede kapitalske ustreznosti in likvidnosti v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013 na način, ki bi upravičil preklic dovoljenja s strani pristojnega organa.
2. Pri oceni se upoštevata tveganje neizpolnjevanja finančnih obveznosti prejemnika podpore in izguba, ki jo utrpí ponudnik podpore zaradi neizpolnjevanja finančnih obveznosti prejemnika podpore, tudi ob upoštevanju morebitnega negativnega razvoja dogodkov. Ocena je skladna z ustreznimi bonitetnimi zahtevami glede pravičnega upravljanja tveganj za ponudnika podpore.

Člen 36

Rešljivost ponudnika podpore

1. Za zagotovitev finančne podpore se šteje, da ne ogroža rešljivosti ponudnika podpore, če zaradi nje izvršitev strategije reševanja za ponudnika likvidnosti, kot je določena v načrtu reševanja, ni bistveno manj izvedljiva ali manj verodostojna v skladu z oceno iz členov 15 in 16 Direktive 2014/59/EU.

Navedena ocena upošteva zlasti učinek zagotovitve finančne podpore na:

- (a) potencialno pokrivanje izgub znotraj skupine po tem, ko so bili izpolnjeni pogoji za reševanje;
- (b) medsebojno povezanost ponudnika podpore in prejemnika podpore;
- (c) tveganje širjenja negativnih učinkov znotraj skupine;
- (d) povečanje kompleksnosti skupine zaradi finančne podpore;
- (e) kapitalski in likvidnostni položaj ponudnika podpore.

2. Če ponudniki podpore nimajo popolnih informacij o preferenčni strategiji reševanja, oceno iz odstavka 1 izvedejo na podlagi informacij o načrtu reševanja, ki so jim na voljo.

3. Pristojni organi in organi za reševanje, odgovorni za ponudnika podpore, tesno sodelujejo pri določanju učinka finančne podpore znotraj skupine na rešljivost ponudnika podpore.

POGLAVJE IV

NEODVISNOST OCENJEVALCEV VREDNOSTI

Člen 37

Opredelitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „organ za imenovanje“ pomeni pravno ali fizično osebo, odgovorno za izbiro in imenovanje neodvisnega ocenjevalca vrednosti za namene vrednotenja iz člena 36(1) ali 74(1) Direktive 2014/59/EU;

2. „zadevni subjekt“ pomeni institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, katerih sredstva in obveznosti se morajo vrednotiti v skladu s členom 36 ali 74 Direktive 2014/59/EU;
3. „zadevni javni organ“ pomeni organ za imenovanje, organ za reševanje ali organe iz točk (a) do (h) člena 83(2) Direktive 2014/59/EU in prvi organ iz točke (i) člena 83(2) Direktive 2014/59/EU.

Člen 38

Elementi neodvisnosti

Za ocenjevalca vrednosti se lahko imenuje pravna ali fizična oseba. Ocenjevalec vrednosti se šteje za neodvisnega od katerega koli zadevnega javnega organa in zadevnega subjekta, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. ocenjevalec vrednosti ima potrebne kvalifikacije, izkušnje, sposobnost, znanje in vire ter lahko zagotovi učinkovito vrednotenje brez prevelikega zanašanja na kateri koli zadevni javni organ ali zadevni subjekt v skladu s členom 39;
2. ocenjevalec vrednosti je pravno ločen od zadevnih javnih organov ali zadevnega subjekta v skladu s členom 40;
3. ocenjevalec vrednosti nima pomembnih skupnih ali navzkrižnih interesov v smislu člena 41.

Člen 39

Kvalifikacije, izkušnje, sposobnost, znanje in viri

1. Neodvisni ocenjevalec vrednosti ima potrebne kvalifikacije, izkušnje, sposobnost in znanje v zvezi z vsemi zadevami, ki jih organ za imenovanje šteje za relevantne.
2. Neodvisni ocenjevalec vrednosti poseduje ali ima dostop do kadrovskih in tehničnih virov, ki jih organ za imenovanje šteje za primerne za izvedbo vrednotenja. Pri oceni ustreznosti virov se upoštevajo narava, obseg in kompleksnost vrednotenja, ki se bo izvajalo.
3. Neodvisni ocenjevalec vrednosti pri izvajanju vrednotenja ne sme:
 - (a) zahtevati ali prejemati navodil ali smernic od katerega koli zadevnega javnega organa ali zadevnega subjekta;
 - (b) zahtevati ali prejemati finančnih ali drugih koristi od katerega koli zadevnega javnega organa ali zadevnega subjekta.
4. Odstavek 3 ne preprečuje:
 - (a) zagotavljanja navodil, smernic, prostorov, tehnične opreme ali drugih oblik podpore, če je glede na oceno organa za imenovanje ali drugega organa, ki je lahko pooblaščen za izvajanje te naloge v zadevni državi članici, to potrebno za dosego ciljev vrednotenja;
 - (b) plačila neodvisnemu ocenjevalcu vrednosti takega honorarja in stroškov, ki so utemeljeni glede na izvedeno vrednotenje.

Člen 40

Strukturna ločenost

1. Neodvisni ocenjevalec vrednosti je oseba, ki je ločena od vseh zadevnih javnih organov, vključno z organom reševanja, in od zadevnega subjekta.

2. Za namene odstavka 1 veljajo naslednje zahteve:
 - (a) kar zadeva fizične osebe, neodvisni ocenjevalec vrednosti ne sme biti uslužbenec ali pogodbeni delavec katerega koli zadevnega javnega organa ali zadevnega subjekta;
 - (b) kar zadeva pravne osebe, neodvisni ocenjevalec vrednosti ne sme pripadati isti skupini podjetij kot kateri koli zadevni javni organ ali zadevni subjekt.

Člen 41

Pomembni skupni ali navzkrižni interesi

1. Neodvisni ocenjevalec vrednosti ne sme imeti dejanskih ali potencialnih pomembnih interesov, ki so skupni ali v navzkrižju s katerim koli zadevnim javnim organom ali zadevnim subjektom.
2. Za namene odstavka 1 se dejanski ali potencialni interes šteje za pomembnega, kadar koli bi lahko glede na oceno organa za imenovanje ali drugega organa, ki je lahko pooblaščen za izvajanje te naloge v zadevni državi članici, vplival, oziroma bi se lahko utemeljeno razumelo, da vpliva, na presojo neodvisnega ocenjevalca vrednosti pri vrednotenju.
3. Za namene odstavka 1 so relevantni skupni ali navzkrižni interesi vsaj z naslednjimi osebami:
 - (a) višjim vodstvom in člani upravljalnega organa zadevnega subjekta;
 - (b) pravnimi ali fizičnimi osebami, ki obvladujejo ali imajo kvalificirani delež v zadevnem subjektu;
 - (c) upniki, ki jih organ za imenovanje ali drug organ, ki je lahko pooblaščen za izvajanje te naloge v zadevni državi članici, opredeli kot pomembne na podlagi informacij, ki jih ima na voljo organ za imenovanje ali drug organ, ki je lahko pooblaščen za izvajanje te naloge v zadevni državi članici;
 - (d) vsemi subjekti v skupini.
4. Za namene odstavka 1 štejejo vsaj naslednje zadeve za relevantne:
 - (a) opravljanje storitev s strani neodvisnega ocenjevalca vrednosti, tudi v preteklosti, za zadevni subjekt in osebe iz odstavka 3, in zlasti povezava med temi storitvami in elementi, ki so pomembni za vrednotenje;
 - (b) osebna in finančna razmerja med neodvisnim ocenjevalcem vrednosti in zadevnim subjektom ter osebami iz odstavka 3;
 - (c) naložbe ali drugi pomembni finančni interesi neodvisnega ocenjevalca vrednosti;
 - (d) v zvezi s pravnimi osebami vse strukturne ločitve ali druge ureditve, ki se bodo vzpostavile, da bi se odpravili dejavniki, ki ogrožajo neodvisnost, kot so samopregledovanje, lastni interesi, zagovorništvo, poznanstva, zaupanje ali ustrahovanje, vključno z ureditvami za razlikovanje med tistimi zaposlenimi, ki so lahko vključeni v vrednotenje, in drugimi zaposlenimi.
5. Brez poseganja v odstavka 3 in 4 se za osebo šteje, da ima pomemben dejanski interes, ki je skupen ali v navzkrižju z zadevnim subjektom, če je neodvisni ocenjevalec vrednosti v letu pred datumom, na katerega se ocenjuje primernost te osebe za neodvisnega ocenjevalca vrednosti, opravil obvezno revizijo zadevnega subjekta v skladu z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 224, 16.8.2006, str. 1).

6. Vsaka oseba, ki se obravnava za položaj neodvisnega ocenjevalca vrednosti ali ki je bila imenovana za neodvisnega ocenjevalca vrednosti, mora:
- (a) vzdrževati, v skladu z vsemi veljavnimi etičnimi kodeksi in poklicnimi standardi, politike in postopke za ugotavljanje vseh dejanskih ali potencialnih interesov, ki bi se lahko šteli za pomembne v skladu z odstavkom 2;
 - (b) nemudoma obvestiti organ za imenovanje ali drug organ, ki je lahko pooblaščen za izvajanje naloge, iz odstavka 2 v zadevni državi članici, o vseh dejanskih ali potencialnih interesih, za katere neodvisni ocenjevalec vrednosti meni, da bi lahko glede na oceno organa predstavljali pomemben interes v skladu z odstavkom 2;
 - (c) sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da nobeden od zaposlenih ali drugih oseb, vključenih v vrednotenje, nima pomembnih interesov, opisanih v odstavku 2.

POGLAVJE V

REŠEVANJE

ODDELEK I

Pogodbeno priznanje in pooblastila za konverzijo

Člen 42

Opredelitev pojmov

V tem oddelku I poglavja V se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „pomembna sprememba“ v zvezi z zadevnim sporazumom, kot je opredeljen v točki 2 tega člena in sklenjenim pred datumom začetka uporabe določb, ki prenašajo oddelek 5 poglavja IV naslova IV Direktive 2014/59/EU v nacionalno zakonodajo, pomeni spremembo, vključno z avtomatsko, sprejeto po navedenem datumu, ki vpliva na materialne pravice in obveznosti stranke v zadevnem sporazumu; spremembe, ki ne vplivajo na materialne pravice in obveznosti stranke v zadevnem sporazumu, vključujejo spremembo kontaktnih podatkov podpisnika ali naslovnika za vročitev dokumentov, tipografske spremembe za odpravo redakcijskih napak ali avtomatske prilagoditve obrestnih mer;
2. „zadevni sporazum“ pomeni vsak sporazum, vključno s pogoji kapitalskega instrumenta, ki povzroči obveznost, za katero se uporablja člen 55(1) Direktive 2014/59/EU.

Člen 43

Obveznosti, za katere se uporablja izjema pri zahtevi po vključitvi pogodbenega določila iz člena 55(1) Direktive 2014/59/EU

1. Za namene točke (a) prvega pododstavka člena 55(1) Direktive 2014/59/EU se za zavarovano obveznost ne šteje, da je izključena obveznost, če v trenutku njenega nastanka:
 - (a) ni v celoti zavarovana;
 - (b) je v celoti zavarovana, vendar jo urejajo pogodbeno določila, ki dolžnika ne zavezujejo, da ima obveznost nenehno v celoti zavarovano v skladu z regulativnimi zahtevami zakonodaje Unije ali zakonodaje tretje države, ki ima učinke, ki se lahko štejejo za enakovredne zakonodaji Unije.
2. Za namene točke (d) prvega pododstavka člena 55(1) Direktive 2014/59/EU med obveznosti, izdane ali sprejete po datumu začetka uporabe določb, ki so jih države članice sprejele za prenos oddelka 5 poglavja IV naslova IV Direktive 2014/59/EU, v državi članici, spadajo:
 - (a) obveznosti, nastale po tem datumu, ne glede na to, ali nastanejo v okviru zadevnih sporazumov, sklenjenih pred tem datumom, kar vključuje krovne ali okvirne sporazume med pogodbenimi strankami, ki urejajo več obveznosti;

- (b) obveznosti, nastale pred ali po tem datumu v okviru zadevnih sporazumov, sklenjenih pred tem datumom, pri katerih je prišlo do pomembne spremembe;
- (c) obveznosti v okviru dolžniških instrumentov, izdanih po tem datumu;
- (d) obveznosti v okviru dolžniških instrumentov, izdanih pred ali po tem datumu v okviru zadevnih sporazumov, sklenjenih pred tem datumom, pri katerih je prišlo do pomembne spremembe.

3. Za namene drugega pododstavka člena 55(1) Direktive 2014/59/EU organ za reševanje določi, da se zahteva za vključitev pogodbenega določila v zadevni sporazum ne uporablja, če je prepričan, da zakonodaja zadevne tretje države ali zavezujoč sporazum, sklenjen s to tretjo državo, predvideva upravni ali sodni postopek, ki:

- (a) na zahtevo organa za reševanje ali na pobudo upravnega ali sodnega organa tretje države, katere zakonodaja ureja obveznost ali instrument, omogoča takemu tako pooblaščenemu upravnemu ali sodnemu organu tretje države, da v obdobju, za katerega organ za reševanje določi, da ne bo ogrozilo učinkovite uporabe pooblastil za odpis ali konverzijo s strani navedenega organa, stori eno od naslednjega:

- (i) prizna in zagotovi učinkovanje izvršitve pooblastil za odpis in konverzijo s strani organa za reševanje;

- (ii) z uporabo relevantnih pooblastil podpre izvršitev pooblastil za odpis in konverzijo s strani organa za reševanje;

- (b) določi, da morajo biti razlogi, zaradi katerih lahko upravni ali sodni organ tretje države zavrne priznanje ali podporo pri izvršitvi pooblastil za odpis ali konverzijo v skladu s točko (a), jasno navedeni in omejeni na enega ali več od naslednjih izjemnih primerov:

- (i) priznanje ali podpora pri izvršitvi pooblastil za odpis ali konverzijo s strani organa za reševanje bi negativno vplivala na finančno stabilnost v zadevni tretji državi;

- (ii) priznanje ali podpora pri izvršitvi pooblastil za odpis ali konverzijo s strani organa za reševanje bi povzročila, da bi se upniki iz tretje države, zlasti imetniki vlog, ki se nahajajo in se morajo poplačati v tej tretji državi, obravnavali slabše kot upniki in imetniki vlog, ki se nahajajo in se morajo poplačati v Uniji, z istimi pravicami v okviru veljavne zakonodaje Unije;

- (iii) priznanje ali podpora bi imela pomembne finančne posledice za zadevno tretjo državo;

- (iv) priznanje ali podpora pri izvršitvi pooblastil za odpis ali konverzijo s strani organa za reševanje bi neugodno vplivali na javni red v zadevni tretji državi.

4. Za namene uporabe drugega pododstavka člena 55(1) Direktive 2014/59/EU organ za reševanje oceni, ali razlogi iz odstavka 3(b) ne bi preprečili priznanja ali podpore pri izvršitvi pooblastil za odpis ali konverzijo v vseh okoliščinah, ko bi se ta pooblastila uporabila.

Člen 44

Vsebina pogodbenega določila, ki se zahteva v členu 55(1) Direktive 2014/59/EU

Pogodbeno določilo v zadevnem sporazumu vključuje naslednje:

1. nasprotna stranka institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU potrdi in sprejme, da lahko pri obveznosti pride do izvršitve pooblastil za odpis ali konverzijo s strani organa za reševanje;

2. opis pooblastil za odpis ali konverzijo vsakega organa za reševanje v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se prenaša oddelek 5 poglavja IV naslova IV Direktive 2014/59/EU, oziroma, kjer je relevantno, v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, zlasti pooblastil iz točk (e), (f), (g) in (j) člena 63(1) Direktive 2014/59/EU;
3. nasprotna stranka institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU potrdi in sprejme, da:
 - (a) jo zavezuje učinek uporabe pooblastil iz točke (b), kar vključuje:
 - (i) kakršno koli zmanjšanje glavnice ali še neporavnane zapadle zneska, skupaj z vsemi obračunanimi in neplačanimi obrestmi, v zvezi z obveznostjo institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU v okviru zadevnega sporazuma;
 - (ii) konverzijo navedene obveznosti v navadne delnice ali druge lastniške instrumente;
 - (b) se lahko pogoji zadevnega sporazuma spreminjajo, kolikor je potrebno, da se zagotovi učinkovanje izvršitve pooblastil za odpis ali konverzijo s strani organa za reševanje, in da bodo take spremembe zavezujoče za nasprotno stranko institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU;
 - (c) se lahko zaradi izvršitve pooblastil za odpis ali konverzijo instituciji ali subjektu iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU izdajo ali nanj prenesejo navadne delnice ali drugi lastniški instrumenti;
4. nasprotna stranka institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU potrdi in sprejme dejstvo, da pogodbeno določilo zadeve, opisane v njem, obravnava tako izčrpno, da se ne upoštevajo nobeni drugi dogovori, ureditve ali sporazumi med nasprotnimi strankami, ki se nanašajo na vsebino zadevnega sporazuma.

ODDELEK II

Obvestila in obvestilo o mirovanju

Člen 45

Splošne zahteve za obvestila

1. Obvestila iz člena 81(1), (2), (3) in člena 83(2) Direktive 2014/59/EU morajo biti pisna in poslana prek ustreznih in varnih elektronskih sredstev.
2. Zadevni organi iz odstavkov 1, 2 in 3 člena 81 Direktive 2014/59/EU ter člena 83(2) določijo kontaktne podatke za predložitev obvestila in jih objavijo.
3. Preden pošlje obvestilo, lahko pošiljatelj ustno kontaktira zadevne organe iz odstavkov 1, 2 in 3 člena 81 Direktive 2014/59/EU, da jih obvesti o predložitvi obvestila.
4. Za namene obvestil iz točk (a), (b), (c), (d), (h) in (j) člena 81(3) Direktive 2014/59/EU in iz točk (a), (b), (f) in (h) člena 83(2) Direktive pristojni organi in organi za reševanje uporabljajo jezik, ki se običajno uporablja pri sodelovanju s konsolidacijskim nadzornikom in organom za reševanje na ravni skupine.
5. Zadevni organi iz odstavkov 1, 2 in 3 člena 81 Direktive 2014/59/EU in člena 83(2) Direktive pošiljatelju potrdijo prejem obvestila, pri čemer navedejo datum in čas prejema, kot ga je evidencialni prejemnik, ter kontaktne podatke zaposlenih, ki obravnavajo obvestilo.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

Člen 46

Obvestilo upravljalnega organa pristojnemu organu

1. Obvestila, ki jih predloži upravljalni organ institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU pristojnemu organu, vključujejo:
 - (a) ime, naslov registriranega sedeža, in, če je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije ali subjekta, ki pošilja obvestilo;
 - (b) ime in naslov registriranega sedeža neposredne in končne nadrejene družbe te institucije ali subjekta, če je relevantno;
 - (c) relevantne informacije in analize, ki jih je upravljalni organ upošteval pri oceni, na podlagi katere je določil, ali so bili izpolnjeni pogoji iz člena 32(4) Direktive 2014/59/EU;
 - (d) kopijo pisnega sklepa upravljalnega organa, ki potrjuje njegovo oceno, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel;
 - (e) vse dodatne informacije, ki so po mnenju upravljalnega organa relevantne za njegovo oceno.
2. Obvestilo v skladu s členom 81(1) Direktive 2014/59/EU se pristojnemu organu pošlje takoj po sklepu upravljalnega organa, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) navedene direktive propada ali bo verjetno propadel.

Člen 47

Sporočilo pristojnega organa organu za reševanje o prejetem obvestilu

Ob prejemu obvestila iz člena 46 pristojni organ organu za reševanje nemudoma pošlje naslednje informacije:

1. kopijo prejetega obvestila, vključno z vsemi informacijami iz člena 46(1);
2. podrobnosti o ukrepih za preprečevanje krize ali ukrepih iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, ki jih je sprejel pristojni organ ali za katere zahteva od institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, da jih izvede, če je relevantno;
3. vso dodatno podporno dokumentacijo, ki jo po mnenju pristojnega organa organ za reševanje potrebuje, da lahko sprejme informirano odločitev.

Člen 48

Obvestilo o oceni, da institucija izpolnjuje pogoje za reševanje iz točk (a) in (b) člena 32(1) Direktive 2014/59/EU

1. Obvestilo pristojnega organa ali organa za reševanje za namene člena 81(3) Direktive 2014/59/EU vključuje:
 - (a) ime institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, na katero se nanaša obvestilo;

- (b) informacije iz točk (a) in (b) člena 46(1);
 - (c) povzetek ocene, ki se zahteva v točkah (a) in (b) člena 32(1) Direktive 2014/59/EU.
2. Obvestilo se posreduje takoj, ko se ugotovi, da so pogoji iz točk (a) in (b) člena 32(1) Direktive 2014/59/EU izpolnjeni.
3. Pristojni organ organu za reševanje brez odlašanja zagotovi vse dodatne informacije, ki jih lahko organ za reševanje zahteva, da lahko zaključi svojo oceno.

Člen 49

Obvestilo

1. Obvestilo iz odstavka 4 člena 83 Direktive 2014/59/EU, ki ga objavi organ za reševanje, vključuje:
- (a) ime, naslov registriranega sedeža, in, če je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, ki je v postopku reševanja;
 - (b) ime in naslov registriranega sedeža neposredne in končne nadrejene družbe institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, če je relevantno;
 - (c) seznam imen drugih subjektov v skupini in povezanih podružnic, na katere vplivajo ukrepi reševanja, vključno z informacijami, kolikor je mogoče, o podružnicah v tretjih državah;
 - (d) povzetek relevantnih ukrepov reševanja, ki so bili sprejeti, datume, na katere začnejo veljati ti ukrepi reševanja, in zlasti njihove učinke na male stranke, pri čemer povzetek vključuje naslednje:
 - (i) informacije o dostopu do vlog v skladu z Direktivo 2014/49/EU o sistemih jamstva za vloge, ki se hranijo pri instituciji, na katero vpliva ukrep reševanja;
 - (ii) informacije o dostopu do sredstev ali kapitala drugih strank v smislu točke (e) člena 31(2) Direktive 2014/59/EU, ki se hranijo pri instituciji, na katero vpliva ukrep reševanja;
 - (iii) informacije o pogodbenih obveznostih plačila ali izročitve, ki so v mirovanju v skladu s členom 69 Direktive 2014/59/EU, vključno z začetkom in potekom obdobja mirovanja, če je relevantno;
 - (iv) informacije o zavarovanih upnikih institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, ki je v postopku reševanja, za katere velja omejitev glede uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, vključno z začetkom in potekom obdobja omejitve, v skladu s členom 70 Direktive 2014/59/EU, če je relevantno;
 - (v) informacije o pogodbenih strankah, na katere vpliva začasno mirovanje pravic do odpovedi, vključno z začetkom in potekom obdobja mirovanja, v skladu s členom 71 Direktive 2014/59/EU;
 - (e) potrditev, da se pogodbene zaveze, vključno z načrti odplačil, ki niso predmet mirovanj iz členov 69, 70 in 71 Direktive 2014/59/EU, nemoteno izvajajo;
 - (f) kontaktno točko v instituciji, pri kateri lahko stranke in upniki pridobijo dodatne informacije in najnovejše podatke o instituciji ali subjektu iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) Direktive 2014/59/EU in njenem poslovanju.

2. Obvestilo se objavi takoj, ko je razumno izvedljivo, po sprejetju ukrepa reševanja.

POGLAVJE VI

KOLEGIJI ZA REŠEVANJE

ODDELEK I

Operativna organiziranost kolegijev za reševanje

Člen 50

Shematska razporeditev subjektov v skupini in opredelitev članov ter potencialnih opazovalcev kolegijev za reševanje

1. Za namene opredelitve članov in potencialnih opazovalcev kolegijev za reševanje organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi shematsko razporeditev subjektov v skupini iz člena 1(1) Direktive 2014/59/EU, pri čemer upošteva razporeditev subjektov navedene skupine, ki jo je pripravil konsolidacijski nadzornik v skladu s členom 2 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/98 ⁽¹⁾ in členom 2 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/99 ⁽²⁾.
2. Ko je shematska razporeditev iz odstavka 1 dokončana, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, kolegiju za reševanje sporoči seznam članov in potencialnih opazovalcev.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, vsako leto pregleda in posodobi shematsko razporeditev subjektov v skupini ter seznam članov in potencialnih opazovalcev. Shematsko razporeditev ter seznam članov in potencialnih opazovalcev pregleda in posodobi tudi po vseh pomembnih spremembah pravne ali organizacijske strukture skupine ali njenega poslovanja.
4. Pri ocenjevanju, ali naj vzpostavi kolegij za reševanje v skladu s členom 88(6) Direktive 2014/59/EU, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, upošteva tudi, ali druge skupine ali kolegiji iz navedenega člena delujejo v skladu s to uredbo.

Člen 51

Organi za reševanje iz tretjih držav kot opazovalci v kolegiju za reševanje

1. Po prejemu ustrezne zahteve organa za reševanje tretje države, kot je določeno v členu 88(3) Direktive 2014/59/EU, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, o tej zahtevi obvesti kolegij za reševanje.
2. Obvestilu priloži vse od naslednjega:
 - (a) mnenje organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, tudi ob upoštevanju točke (b), o enakovrednosti ureditve v zvezi z zaupnostjo in poslovnimi skrivnostmi, ki velja za kandidata za opazovalca;

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/98 z dne 16. oktobra 2015 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev splošnih pogojev za delovanje kolegijev nadzornikov (UL L 21, 28.1.2016, str. 2).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/99 z dne 16. oktobra 2015 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z določitvijo operativnega delovanja kolegijev nadzornikov v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 21, 28.1.2016, str. 21).

- (b) pogoje za udeležbo opazovalca v kolegiju za reševanje, ki se bodo vključili v pisne dogovore in postopke, ki jih predlaga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine;
- (c) stališče organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, glede pomembnosti zadevne podružnice, če je kandidat organ reševanja tretje države za podružnico;
- (d) rok za predložitev nestrinjanja: v tem roku lahko kateri koli član kolegija za reševanje iz člena 88(2)(b), (c) ali (d) Direktive 2014/59/EU, ki se ne strinja z zahtevo, izrazi svoje v celoti utemeljeno nasprotovanje mnenju organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, iz točke (a) tega odstavka; če tega nasprotovanja ne izrazi, se predpostavlja, da se z mnenjem strinja.
3. Če se izrazi nasprotovanje, ga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, upošteva pred sprejetjem končne odločitve. V ta namen lahko zahteva tudi izrecna mnenja članov kolegija za reševanje iz člena 88(2)(b), (c) in (d) Direktive 2014/59/EU in upošteva večino mnenj o tem.
4. Če se organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, odloči povabiti k sodelovanju organ za reševanje tretje države, kandidatu za opazovalca pošlje vabilo. K vabilu priloži pogoje za udeležbo kot opazovalec, ki so določeni v pisnem dogovoru. Kandidat, ki prejme vabilo, se šteje za opazovalca po sprejetju vabila, kar se razume kot sprejetje pogojev za udeležbo.
5. Po sprejetju organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, kolegiju za reševanje posreduje posodobljeno shematsko razporeditev iz člena 50.

Člen 52

Komunikacija z nadrejeno družbo v Uniji

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zagotovi redno komunikacijo in sodelovanje z nadrejeno družbo v Uniji, da se poveča učinkovitost in uspešnost delovanja kolegija za reševanje.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, nadrejeno družbo v Uniji obvesti o vzpostavitvi kolegija za reševanje, o seznamu njegovih članov in opazovalcev in o vseh spremembah v zvezi s člani in opazovalci kolegija za reševanje.

Člen 53

Priprava in posodabljanje seznamov s kontaktnimi podatki

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, hrani in članom ter opazovalcem kolegija za reševanje posreduje kontaktne podatke imenovanih oseb iz vsakega člana in opazovalca za namene izvajanja nalog kolegija za reševanje.

Kontaktne podatke vsebujejo tudi kontaktne podatke izven uradnih ur, ki se lahko uporabijo za izredne razmere ter zlasti za namene odločanja o potrebi po pripravi in dogovoru o shemi za reševanje skupine.

2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zagotovi, da od vseh članov in opazovalcev kolegija za reševanje prejme kontaktne podatke ustreznih kontaktnih oseb in da je brez nepotrebnih zamud obveščen o vseh relevantnih spremembah.

Člen 54

Elementi pisnih dogovorov in postopkov za delovanje kolegija za reševanje

1. Pisni dogovori in postopki v skladu s členom 88(5)(a) Direktive 2014/59/EU vključujejo vsaj naslednje elemente:
 - (a) opis skupine, nadrejene družbe v Uniji, odvisnih družb in pomembnih podružnic;
 - (b) identifikacijo članov in opazovalcev kolegija za reševanje;
 - (c) opis splošnega okvira kolegija za reševanje za sodelovanje med organi in koordinacijo dejavnosti in nalog.
2. Splošni okvir za sodelovanje in koordinacijo vključuje vse od naslednjega:
 - (a) opis različnih podstruktur kolegija za reševanje za izvajanje različnih nalog, če je relevantno. Za ta namen, zlasti v zvezi s sprejemanjem skupnih odločitev članov kolegija, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, upošteva potrebo po organizaciji kolegija za reševanje v raznih podstrukturah;
 - (b) identifikacijo članov in opazovalcev kolegija, ki sodelujejo pri specifičnih dejavnostih. Za ta namen organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zagotovi, da različne podstrukture kolegija, vključno s podstrukturami, ki vključujejo opazovalce, ne omejujejo ali onemogočajo procesa skupnega odločanja, zlasti v zvezi s tistimi člani kolegija, ki morajo sprejemati skupne odločitve v skladu z zadevnimi določbami Direktive 2014/59/EU;
 - (c) opis okvira, pogojev sodelovanja opazovalcev v kolegiju za reševanje, vključno s pogoji za njihovo vključenost v različne dialoge in procese kolegija, ter njihovih pravic in obveznosti v zvezi z izmenjavo informacij ob upoštevanju členov 90 in 98 Direktive 2014/59/EU. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zagotovi, da splošni okvir in pogoji za udeležbo opazovalcev niso ugodnejši kot okvir in pogoji, določeni za člane kolegijev v skladu s to uredbo in ustreznimi pisnimi dogovori določenega kolegija;
 - (d) opis dogovorov o sodelovanju in koordinaciji v izrednih razmerah, še posebej sistemske narave, ki lahko ogrozijo sposobnost uspešnega poslovanja katerega koli subjekta v skupini;
 - (e) opis postopkov, ki jih je treba izvesti, kadar se ne zahteva skupna odločitev, vendar se zdi, da je potrebno soglasje znotraj kolegija za reševanje ali ene od njegovih podstruktur;
 - (f) opis ureditev za izmenjavo informacij, vključno z relevantnim obsegom, pogostostjo in kanali za komunikacijo, ob upoštevanju členov 90 in 98 Direktive 2014/59/EU in vloge organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, kot koordinatorja za zbiranje in razširjanje informacij med člani in opazovalci;
 - (g) opis relevantnih informacij, ki se morajo deliti s člani in opazovalci kolegija za reševanje, zlasti v zvezi z načrtovanjem reševanja, oceno rešljivosti in drugimi nalogami iz člena 88(1) Direktive 2014/59/EU ter ob upoštevanju členov 90 in 98 Direktive 2014/59/EU in vloge organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine;
 - (h) opis ureditev za obravnavo zaupnih informacij ob upoštevanju členov 90 in 98 Direktive 2014/59/EU;
 - (i) opis postopkov za prirejanje rednih in *ad hoc* sestankov v živo;
 - (j) opis metode za koordinacijo prispevkov, ki jih organi za reševanje neodvisno predložijo kolegiju za reševanje ali konsolidacijskemu nadzorniku, kadar to zahteva zakonodaja ali na lastno pobudo;

- (k) opis metode za sporočanje prispevkov iz točke (j), zlasti opis zadevne vloge organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, pri sporočanju teh prispevkov konsolidacijskemu nadzorniku;
- (l) opis politike za komunikacijo s konsolidacijskim nadzornikom, pristojnimi organi v zadevnih državah članicah, nadrejeno družbo v Uniji in subjekti skupine iz člena 58;
- (m) vse druge sporazume, ki zadevajo delovanje kolegija za reševanja; in
- (n) vse določbe, ki zajemajo dogovore o prenehanju.

Člen 55

Vzpostavitev in posodabljanje pisnih dogovorov in postopkov za delovanje kolegija za reševanje

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi predlog pisnih dogovorov in postopkov za delovanje kolegija za reševanje v skladu s členom 54.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, svoj predlog posreduje v pregled članom kolegija za reševanje in jih pozove, da mu sporočijo svoje mnenje, pri čemer navede rok za predložitev njihovega mnenja.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, upošteva mnenja članov kolegija za reševanje in utemelji svojo odločitev, če jih ne upošteva.
4. Ko so dokončani, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, članom kolegija za reševanje posreduje pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje.
5. Pisni dogovori in postopki za delovanje kolegija za reševanje se pregledujejo in posodablajo, zlasti če je prišlo do pomembnih sprememb v sestavi kolegija za reševanje.
6. Pri posodabljanju splošnih pisnih dogovorov in postopkov za delovanje kolegija za reševanje organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in drugi člani kolegija upoštevajo postopek iz odstavkov 1 do 5.

Člen 56

Operativni vidiki sestankov kolegija in drugih dejavnosti

1. Kolegiji za reševanje se osebno sestanejo vsaj na enem sestanku letno. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, lahko ob privolitvi vseh članov kolegija in ob upoštevanju specifičnosti skupine določi drugačno pogostost sestankov kolegija za reševanje v živo.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, redno organizira druge dejavnosti kolegija, zlasti ko je potreben dialog med člani kolegija.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi in članom kolegija posreduje dnevni red in cilje načrtovanih sestankov in drugih dejavnosti.
4. Vsi člani kolegija za reševanje, ki sodelujejo pri sestankih kolegija ali drugih dejavnostih, zagotovijo, da se teh sestankov in drugih dejavnostih udeležijo ustrezni predstavniki glede na cilje sestanka in druge dejavnosti kolegija ter da imajo ti predstavniki pooblastila, da v imenu svojih organov sprejmejo zaveze v največjem možnem obsegu, če se pričakuje, da se bodo na teh sestankih ali pri drugih dejavnostih sprejemale odločitve.

5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zagotovi, da se relevantna dokumentacija razdeli dovolj zgodaj pred določenim sestankom ali dejavnostjo kolegija za reševanje.
6. Rezultati in sklepi sestankov ali drugih dejavnosti kolegija se pisno dokumentirajo in v ustreznem roku posredujejo članom kolegija.

Člen 57

Izmenjava informacij

1. Ob upoštevanju členov 90 in 98 Direktive 2014/59/EU organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in člani kolegija zagotovijo, da si izmenjajo vse bistvene in relevantne informacije, ne glede na to, ali so bile prejete od subjekta v skupini, pristojnega organa, organa za reševanje ali katerega koli drugega imenovanega organa oziroma drugega vira.
2. Te informacije so zadostne in točne ter se pravočasno izmenjajo, da omogočijo učinkovito, uspešno in popolno izvedbo nalog članov kolegija za reševanje v primerih nadaljnjega poslovanja in v izrednih razmerah.
3. Za namene učinkovite in uspešne koordinacije med kolegijem nadzornikov in kolegijem za reševanje si organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in konsolidacijski nadzornik izmenjata vse informacije, ki so potrebne za zagotovitev, da kolegija izpolnjujeta svojo vlogo iz člena 116 Direktive 2013/36/EU oziroma člena 88 Direktive 2014/59/EU.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ki prejme informacije iz odstavkov 1 in 2, te informacije posreduje članom kolegija za reševanje.
5. Če je kolegij organiziran v različne podstrukture, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, vse člane kolegija za reševanje pravočasno izčrpno obvešča o sprejetih in izvedenih ukrepih v teh podstrukturah kolegija.
6. Če ni določeno drugače, se lahko uporabijo vsa običajna sredstva obveščanja, pri čemer imajo prednost varna sredstva obveščanja, zlasti ko se posredujejo občutljive informacije. Za javno razpoložljivo informacijo zadošča, da organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zagotovi sklic na tako informacijo.
7. Če obstaja varna spletna stran kolegija, se kot sredstvo obveščanja uporabi ta spletna stran.
8. Členi 50 do 76 te uredbe ne vplivajo na pooblastila za zbiranje informacij pristojnega organa ali organov za reševanje.

Člen 58

Komunikacijska politika

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, je organ, ki je odgovoren za komunikacijo z nadrejeno družbo v Uniji in s konsolidacijskim nadzornikom, če slednji ni organ za reševanje, pristojen na ravni skupine.
2. Organi za reševanje iz člena 88(2)(b), (c) in (d) Direktive 2014/59/EU so odgovorni za komunikacijo s subjekti in pristojnimi organi v zadevnih državah članicah.

Člen 59

Koordinacija zunanjega sporočanja

1. Člani kolegija za reševanje koordinirajo zunanje sporočanje v zvezi strategijami in sistemi za reševanje skupine.
2. Za namene koordinacije zunanjega sporočanja se člani kolegija za reševanje dogovorijo vsaj o naslednjem:
 - (a) razporeditvi odgovornosti za koordinacijo zunanjega sporočanja v primeru nadaljnega poslovanja, v primeru, ko se za institucijo ali skupino šteje, da propada ali je verjetno, da bo propadla, in v primeru reševanja;
 - (b) ravni informacij, ki se razkrijejo v zvezi s strategijami reševanja skupine;
 - (c) koordinaciji izjav za javnost v primerih, ko se za institucijo ali skupino šteje, da propada ali je verjetno, da bo propadla;
 - (d) koordinaciji izjav za javnost v zvezi s sprejetimi ukrepi reševanja, vključno z objavo odredb ali instrumentov, s katerimi so se sprejeli ukrepi reševanja, ali obvestil, v katerih so povzeti učinki ukrepov reševanja.

Člen 60

Izredne razmere

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, vzpostavi in redno preverja operativne postopke za delovanje kolegija za reševanje v izrednih razmerah, zlasti sistemske narave, ki lahko ogrozi sposobnost uspešnega poslovanja katerega koli subjekta v skupini.
2. Operativni postopki iz odstavka 1 zajemajo vsaj naslednje elemente:
 - (a) varna sredstva obveščanja, ki se uporabljajo;
 - (b) niz informacij, ki se izmenjajo;
 - (c) relevantne osebe, ki se kontaktirajo;
 - (d) postopke komunikacije, ki jih morajo uporabljati zadevni člani kolegija.

ODDELEK II

Skupne odločitve glede načrtovanja reševanja skupine

Pododdelek 1

Postopek skupnega odločanja o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti

Člen 61

Načrtovanje korakov postopka skupnega odločanja

1. Pred začetkom postopka skupnega odločanja se organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb dogovorijo o časovnem razporedu korakov, ki jih je treba izvesti v tem postopku („časovni razpored za skupno odločitev“).

Če se ne uspejo dogovoriti o časovnem razporedu, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, določi časovni razpored za skupno odločitev, potem ko preuči mnenja in pomisleke organov za reševanje podrejenih družb.

2. Časovni razpored za skupno odločitev se posodobi vsaj enkrat letno in vključuje vse naslednje korake, ki jih je treba izvesti v zaporedju, dogovorjenem med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb:

- (a) predhodni dialog med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb o strategiji reševanja skupine, ki poteka v okviru priprave skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti;
- (b) zahteva po informacijah, ki jih potrebuje nadrejena družba v Uniji za pripravo načrta reševanja skupine in izvedbo ocene rešljivosti v skladu s členom 11 Direktive 2014/59/EU;
- (c) nadrejena družba v Uniji sporoči informacije, ki se zahtevajo v točki (b) tega odstavka, neposredno organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, v skladu s členom 13(1) Direktive 2014/59/EU;
- (d) posredovanje informacij, ki jih organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, prejme od nadrejene družbe v Uniji, organom iz člena 13(1) Direktive 2014/59/EU in določitev roka za vse dodatne zahteve po informacijah;
- (e) organi za reševanje podrejenih družb predložijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, prispevke za pripravo načrta reševanja skupine in ocene rešljivosti;
- (f) organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži članom kolegija za reševanje osnutek načrta reševanja skupine in osnutek ocene rešljivosti;
- (g) člani kolegija za reševanje predložijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, morebitne pripombe k osnutku načrta reševanja skupine in osnutku ocene rešljivosti;
- (h) razprava z nadrejeno družbo v Uniji o osnutku načrta reševanja skupine in oceni njene rešljivosti, kadar organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, meni, da je to primerno;
- (i) dialog med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb o osnutku načrta reševanja skupine in oceni njene rešljivosti;
- (j) organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, razpošlje organom za reševanje podrejenih družb dokument z osnutkom skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti;
- (k) dialog o dokumentu z osnutkom skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb;
- (l) sprejetje skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti;
- (m) sporočilo o sklenitvi skupne odločitve nadrejeni družbi v Uniji, skupaj s povzetkom ključnih elementov načrta reševanja skupine.

3. Časovni razpored:

- (a) odraža obseg in kompleksnost vsakega koraka v postopku skupnega odločanja;

- (b) upošteva časovni raspored za druge skupne odločitve, pripravljen znotraj kolegija za reševanje;
- (c) kolikor je mogoče upošteva časovni raspored za druge skupne odločitve, pripravljen znotraj zadevnega kolegija nadzornikov, zlasti časovni raspored za skupne odločitve o pregledu in oceni načrta sanacije skupine v skladu s členom 8(2) Direktive 2014/59/EU.

Člen 62

Elementi časovnega rasporeda za skupno odločitev

1. Pri pripravi časovnega rasporeda za skupno odločitev sodelujoči organi ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, kadar deluje sam, upoštevajo oziroma upošteva člen 16(3) in člen 17(2) Direktive 2014/59/EU o potrebi po istočasni oceni rešljivosti in začasnem preklicu postopka za odpravo bistvenih ovir ter poskrbijo oziroma poskrbi, da se zadevni časovni roki iz časovnega rasporeda za skupno odločitev ustrezno prilagodijo.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pri pripravi časovnega rasporeda za skupno odločitev upošteva pogoje za sodelovanje opazovalcev, kot so določeni v pisnih dogovorih kolegija za reševanje in ustreznih določbah Direktive 2014/59/EU.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči nadrejeni družbi v Uniji naslednje vidike časovnega rasporeda:
 - (a) predviden datum, ko bo po pričakovanjih predložena zahteva po informacijah, ki so potrebne za pripravo načrta reševanja skupine in izvedbo ocene rešljivosti v skladu s členom 61(2)(b), ter časovni rok za predložitev teh informacij v skladu s členom 61(2)(c);
 - (b) predviden datum za organizacijo razprave iz člena 61(2)(h), kjer je to potrebno;
 - (c) predviden datum za sporočilo iz člena 61(2)(m).

Člen 63

Predhodni dialog o strategiji reševanja

Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, organizira predhodni dialog z organi za reševanje podrejenih družb, da bi izvedli vse naslednje:

1. razpravljali o predhodnem predlogu strategije reševanja skupine;
2. preverili, ali so katere izmed informacij, ki so potrebne za pripravo načrta reševanja skupine in oceno rešljivosti, že na voljo kateremu izmed pristojnih organov, ter te informacije delili v skladu s členom 11(2) Direktive 2014/59/EU;
3. določili dodatne informacije, ki jih je treba zahtevati od nadrejene družbe v Uniji;

4. se dogovorili o vseh prispevkih, ki jih morajo organi za reševanje podrejenih družb predložiti organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, za pripravo načrta reševanja skupine in izvedbo ocene rešljivosti.

Člen 64

Informacije nadrejene družbe v Uniji

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zahteva od nadrejene družbe v Uniji vse informacije, ki so potrebne v skladu s členom 11 Direktive 2014/59/EU, pri čemer upošteva rezultat dialoga iz člena 63.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, nadrejeni družbi v Uniji nedvoumno sporoči subjekte v skupini, na katere se te informacije nanašajo, ter časovni rok za predložitev takšnih informacij.
3. Nadrejena družba v Uniji zahtevane informacije pravočasno predloži organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, in sicer najpozneje do roka iz odstavka 2.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, lahko od nadrejene družbe v Uniji zahteva dodatne informacije, tako preden posreduje informacije organom iz člena 13(1) Direktive 2014/59/EU kot po tem, vsakič, ko velja člen 66(2) te uredbe.

Člen 65

Posredovanje informacij s strani organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, informacije, prejete v skladu s členom 64, nemudoma posreduje organom iz člena 13(1) Direktive 2014/59/EU ter jih pozove, naj v določenem roku povedo, ali so potrebne dodatne informacije.
2. Vsak organ, ki prejme informacije, lahko do roka iz odstavka 1 od organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, zahteva dodatne informacije, kadar organ prejemnik meni, da so dodatne informacije relevantne za subjekt ali podružnico pod njegovo jurisdikcijo za namene priprave in posodobitve načrta reševanja skupine in izvedbe ocene rešljivosti. V takšnem primeru ustrezno veljajo zadevne določbe člena 64.
3. Posredovanje informacij s strani organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, organom iz odstavka 2 se ne šteje za zaključeno, dokler se dejansko ne prenesejo začetne in poznejše informacije.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ob upoštevanju odstavka 3 sporoči kolegiju za reševanje datum začetka štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti v skladu s členom 13(4) Direktive 2014/59/EU.
5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi iz člena 13(1) Direktive 2014/59/EU si izmenjajo dodatne informacije, ki so potrebne za lažji pripravo načrta reševanja skupine in izvedbo ocene rešljivosti, in sicer ob upoštevanju zahtev v zvezi z zaupnostjo iz členov 90 in 98 Direktive 2014/59/EU.

Člen 66

Priprava in razpošiljanje načrta reševanja skupine in ocene rešljivosti

1. Organi za reševanje podrejenih družb organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, pravočasno oziroma najpozneje do roka iz časovnega razporeda za skupno odločitev v skladu s členom 61(2)(e) predložijo svoje prispevke k načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi osnutek načrta reševanja skupine v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU, pri čemer upošteva vse prispevke organov za reševanje podrejenih družb.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pravočasno razpošlje osnutek načrta reševanja skupine in oceno rešljivosti članom kolegija, oziroma najpozneje do roka iz člena 61(2)(f).

Člen 67

Posvetovanje s člani kolegija za reševanje

1. Člani kolegija, s katerimi se je posvetoval organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predložijo svoje pripombe k osnutku načrta reševanja skupine in oceni rešljivosti v roku iz člena 61(2)(g).
2. Zadevni pristojni organi iz členov 115 in 116 Direktive 2013/36/EU predložijo predvsem svoje mnenje v zvezi z oceno rešljivosti subjektov pod njihovo jurisdikcijo.
3. Če kateri izmed organov meni, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost skupine ali katerega od njenih subjektov, svojo oceno pravočasno oziroma najpozneje do roka iz člena 61(2)(g) sporoči organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži organom za reševanje podrejenih družb pripombe, ki jih je prejel od drugih članov kolegija za reševanje, vključno s pripombami k oceni rešljivosti subjektov pod njihovo jurisdikcijo, ki so jih izrazili navedeni organi.

Člen 68

Razprava z nadrejeno družbo v Uniji

Kadar organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, organizira razpravo o osnutku načrta reševanja skupine in oceni rešljivosti z nadrejeno družbo v Uniji v skladu s členom 61(2)(h), to stori pravočasno oziroma do rokov, določenih za zadevni korak v časovnem razporedu za skupno odločitev. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči organom za reševanje podrejenih družb vse ugotovitve, ki jih je nadrejena družba v Uniji predložila med tem posvetovanjem.

Člen 69

Dialog o osnutku načrta reševanja skupine in oceni rešljivosti

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pravočasno organizira dialog o osnutku načrta reševanja skupine in oceni rešljivosti z organi za reševanje podrejenih družb iz člena 61(2)(i), oziroma najpozneje do roka iz časovnega razporeda za skupno odločitev.

2. Dialog vključuje razpravo o vprašanjih pri oceni rešljivosti skupine in olajša prepoznavanje morebitnih bistvenih ovir za rešljivost, pri čemer se upoštevajo vse ugotovitve nadrejene družbe v Uniji. V ta namen organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, obvesti organ za reševanje podrejenih družb o svoji oceni rešljivosti skupine in upošteva mnenje, ki so ga izrazili drugi člani kolegija.
3. Na podlagi dialoga iz odstavka 1 organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, dokonča načrt reševanja skupine in zaključi oceno rešljivosti. Spremembe osnutka načrta reševanja skupine in ocene rešljivosti odražajo rezultat dialoga.
4. Kadar se ugotovijo bistvene ovire za rešljivost, se uporabi člen 76(1).

Člen 70

Priprava skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti

Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi osnutek skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti. V osnutku skupne odločitve se navede vse naslednje:

1. imena organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, in organov za reševanje podrejenih družb, ki sprejmejo skupno odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti;
2. imena organov za reševanje in pristojnih organov, s katerimi se je opravilo posvetovanje pri pripravi in posodabljanju načrta reševanja skupine ter pri izvajanju ocene rešljivosti, zlasti:
 - (a) imena organov za reševanje pomembnih podružnic in organov za reševanje držav članic, v katerih imajo sedež subjekti iz člena 1(1)(c) in (d) Direktive 2014/59/EU;
 - (b) imena zadevnih pristojnih organov iz členov 115 in 116 Direktive 2013/36/EU;
 - (c) imena opazovalcev, kadar so ti opazovalci sodelovali v postopku skupnega odločanja v skladu s pogoji za sodelovanje opazovalcev, kot so zabeleženi v pisnih sporazumih;
3. ime nadrejene družbe v Uniji in subjektov v skupini, ki so zajeti v načrt reševanja skupine in oceno rešljivosti ter za katere velja skupna odločitev;
4. sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in izvajanjem skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti;
5. datum sprejetja skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti ter vse njune zadevne posodobitve;
6. načrt reševanja skupine in ocena rešljivosti, vključno z vsemi ukrepi za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost v skladu s členom 17(4), (5) in (6) ter členom 18 Direktive 2014/59/EU, na podlagi katerih se sprejme skupna odločitev. Kadar nadrejena družba v Uniji ali kateri izmed njenih subjektov že izvajajo te ukrepe, se predložijo tudi informacije o časovnem okviru njihovega izvajanja;
7. povzetek mnenj, ki so jih izrazili organi, ki so sodelovali pri posvetovanju v postopku skupnega odločanja o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti;

8. če je bilo med postopkom skupnega odločanja opravljeno posvetovanje z EBA, obrazložitev vsakega odstopanja od nasvetov EBA.

Člen 71

Sprejetje skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, organom za reševanje podrejenih družb nemudoma pošlje osnutek skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti ter določi rok, do katerega morajo organi za reševanje podrejenih družb predložiti pisno soglasje k tej skupni odločitvi, ki ga lahko pošljejo po elektronski poti.
2. Po prejemu osnutka skupne odločitve organi za reševanje podrejenih družb, ki odločitvi ne nasprotujejo, pošljejo svoje pisno soglasje organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, v roku iz odstavka 1.
3. Končno skupno odločitev sestavljajo dokument o skupni odločitvi, pripravljen v skladu s členom 70, in pisna soglasja iz odstavka 2 tega člena ter tem soglasjem priloženo soglasje organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, ki ga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži organom za reševanje podrejenih družb, ki soglašajo s skupno odločitvijo.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči kolegiju za reševanje skupno odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti.

Člen 72

Sporočanje skupne odločitve in povzetka načrta reševanja skupine nadrejeni družbi v Uniji

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, upravljalnemu organu nadrejene družbe v Uniji pravočasno oziroma najpozneje do roka iz časovnega razporeda za skupno odločitev v skladu s členom 61(2)(m) sporoči skupno odločitev in povzetek ključnih elementov načrta reševanja skupine, vključno z oceno rešljivosti.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, o tem sporočilu obvesti organe za reševanje podrejenih družb.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, lahko razpravlja o skupni odločitvi o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti z nadrejeno družbo v Uniji, da bi obrazložil podrobnosti te odločitve.

Pododdelek 2

Postopek v primeru, da skupna odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti ni sprejeta

Člen 73

Delno nestrinjanje

1. Če se eden ali več organov za reševanje podrejenih družb ne strinja z načrtom reševanja skupine in oceno rešljivosti, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb, ki načrtu in oceni ne nasprotujejo v skladu s členom 13(7) Direktive 2014/59/EU, izvedejo vse ustrezne korake iz členov 70, 71 in 72 za pripravo, sprejetje in sporočanje skupne odločitve o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti.

2. Sprejeta skupna odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti se opredeli v dokumentu, ki vsebuje vse postavke iz člena 70.

3. Vključi se tudi povzetek mnenj organov za reševanje podrejenih družb, ki so sodelovali v začetnem postopku skupnega odločanja o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti, vendar se z njima niso strinjali. Povzetek vključuje predvsem sklicevanja na vsa vprašanja, ki so vodila do nestrinjanja.

Člen 74

Elementi sporočila o posameznih odločitvah

1. Če organi za reševanje ne sprejmejo skupne odločitve v štirih mesecih, kot je določeno v členu 13(5) Direktive 2014/59/EU, se odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti, ki jo sprejme organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v pisni obliki sporoči članom kolegija za reševanje, in sicer z dokumentom, ki vsebuje vse naslednje:

- (a) ime organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine;
- (b) ime nadrejene družbe v Uniji;
- (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in izvajanjem odločitve;
- (d) datum odločitve;
- (e) načrt reševanja skupine in oceno rešljivosti, vključno z vsemi ukrepi za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost v skladu s členom 17(4), (5) in (6) Direktive 2014/59/EU, na podlagi katerega se sprejme odločitev. Kadar nadrejena družba v Uniji izvaja te ukrepe, se predloži tudi časovni okvir njihovega izvajanja;
- (f) imena članov kolegija za reševanje in opazovalcev, ki v skladu s pogoji za sodelovanje opazovalcev sodelujejo v postopku skupnega odločanja o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti, skupaj s povzetkom mnenj, ki so jih izrazili ti organi, in informacijami o vprašanjih, ki so vodila do nestrinjanja;
- (g) pripombe organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, o mnenjih, ki so jih izrazili člani kolegija za reševanje in opazovalci, zlasti o vprašanjih, ki so vodila do nestrinjanja.

2. Če organi za reševanje ne sprejmejo skupne odločitve v štirih mesecih, kot je določeno v členu 13(6) Direktive 2014/59/EU, organi za reševanje, ki pripravijo načrte reševanja za posamezne institucije, organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, posredujejo dokument, ki vsebuje vse naslednje:

- (a) ime organa za reševanje, ki sprejme odločitev;
- (b) ime subjekta ali subjektov, ki spadajo pod jurisdikcijo organa za reševanje, za katerega velja odločitev;
- (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in izvajanjem odločitve;
- (d) datum odločitve;

- (e) načrt reševanja in oceno rešljivosti subjektov, ki spadajo pod njihovo jurisdikcijo, vključno z vsemi ukrepi za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost v skladu s členom 17(4), (5) in (6) Direktive 2014/59/EU, na podlagi katerega se sprejme odločitev. Kadar subjekti izvajajo te ukrepe, se predloži tudi časovni okvir njihovega izvajanja;
- (f) ime organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, skupaj z obrazložitvami razlogov za nestrinjanje s predlaganim načrtom reševanja skupine in oceno rešljivosti.
3. Če je bilo opravljeno posvetovanje z EBA, odločitve, sprejete v skladu s členom 13(5) in (6) Direktive 2014/59/EU, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta, vključujejo obrazložitve, zakaj se nasvet EBA ni upošteval.

Člen 75

Sporočanje posameznih odločitev, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta

1. Če organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb ne sprejmejo skupne odločitve v roku iz člena 13(4) Direktive 2014/59/EU, zadevni organi za reševanje podrejenih družb pisno sporočijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, vse odločitve iz člena 13(5) in (6) navedene direktive, in sicer na najpoznejšega od naslednjih datumov:
- (a) en mesec po izteku obdobja iz člena 13(4) Direktive 2014/59/EU;
- (b) en mesec po tem, ko EBA predloži nasvet na podlagi prošnje za posvetovanje v skladu s tretjim pododstavkom člena 13(4) Direktive 2014/59/EU;
- (c) en mesec po tem, ko EBA sprejme kakršno koli odločitev v skladu z drugim pododstavkom člena 13(5) ali členom 13(6) Direktive 2014/59/EU, ali do drugega datuma, ki ga določi EBA v takšni odločitvi.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, svojo odločitev in odločitve iz odstavka 1 nemudoma sporoči drugim članom kolegija za reševanje.

Pododdelek 3

Skupna odločitev o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost

Člen 76

Začasni preključ postopka skupnega odločanja o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti

1. Če organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ugotovi bistvene ovire za rešljivost ali soglaša z mnenjem o ugotovljenih bistvenih ovirah, ki ga izrazi kateri koli izmed organov, vključenih v posvetovanje o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, začasno preključe postopek skupnega odločanja v skladu s členom 17(2) Direktive 2014/59/EU in o svoji odločitvi obvesti člane kolegija za reševanje.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, začne ponovno izvajati postopek skupnega odločanja o načrtu reševanja skupine, vključno z izvajanjem ocene njene rešljivosti, takoj ko je zaključen postopek skupnega odločanja iz člena 18 Direktive 2014/59/EU o ukrepih za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost.

Člen 77

Načrtovanje korakov postopka skupnega odločanja o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost

1. Pred začetkom postopka skupnega odločanja o ukrepih za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost se organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb dogovorijo o časovnem razporedu korakov, ki jih je treba izvesti v okviru časovnega razporeda za skupno odločitev.

Če se ne uspejo dogovoriti o navedenem časovnem razporedu, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, določi časovni razpored za skupno odločitev, potem ko preuči mnenja in pomisleke organov za reševanje podrejenih družb.

2. Časovni razpored za skupno odločitev vključuje naslednje korake:

- (a) pripravo in razpošiljanje poročila o bistvenih ovirah, ki jih v skladu s členom 18(2) Direktive 2014/59/EU ugotovi organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v posvetovanju s konsolidacijskim nadzornikom in EBA;
- (b) organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v skladu s členom 18(2) Direktive 2014/59/EU predloži poročilo nadrejeni družbi v Uniji, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje jurisdikcij, kjer so pomembne podružnice;
- (c) datum, ko nadrejena družba v Uniji v skladu s členom 18(3) Direktive 2014/59/EU predloži organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, svoje pripombe in nadomestne ukrepe za odpravo bistvenih ovir, če te obstajajo;
- (d) dialog med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb ter drugimi člani kolegija za reševanje o vseh pripombah ali nadomestnih ukrepih za odpravo bistvenih ovir, ki jih v skladu s členom 18(3) Direktive 2014/59/EU predlaga nadrejena družba v Uniji, kot je to ustrezno;
- (e) priprava skupne odločitve o ukrepih za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost;
- (f) dokončno oblikovanje skupne odločitve o ukrepih za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost; in
- (g) sporočanje skupne odločitve o ukrepih za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost.

3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pregleda in posodobi časovni razpored za skupno odločitev, da se v njem odraža podaljšanje postopka skupnega odločanja, kadar nadrejena družba v Uniji predloži pripombe in predlaga nadomestne ukrepe za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost v skladu s členom 18(3) Direktive 2014/59/EU.

4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pri pripravi časovnega razporeda za skupno odločitev upošteva pogoje za sodelovanje opazovalcev, kot so določeni v pisnih dogovorih kolegijev za reševanje in zadevnih določbah Direktive 2014/59/EU.

5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči nadrejeni družbi v Uniji tiste vidike časovnega razporeda za skupno odločitev, ki predvidevajo sodelovanje nadrejene družbe v Uniji.

Člen 78

Posvetovanje in sporočanje poročila

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi osnutek poročila o bistvenih ovirah za rešljivost v skladu s členom 18(2) Direktive 2014/59/EU in ga pošlje konsolidacijskemu nadzorniku, EBA, pristojnim organom in organom za reševanje podrejenih družb in jurisdikcij, v katerih so pomembne podružnice.

Prav tako lahko predloži osnutek poročila drugim članom kolegija za reševanje in opazovalcem, kot je to ustrezno in na način, ki je dogovorjen in natančno opredeljen v pisnih sporazumih in postopkih kolegija za reševanje.

2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, prejete pripombe in mnenja upošteva, ko dokončuje poročilo. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v celoti utemelji vsako odstopanje od mnenj ali pripomb EBA ali konsolidacijskega nadzornika.
3. Ko poročilo dokonča, ga predloži nadrejeni družbi v Uniji.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči kolegiju za reševanje začetek štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost.

Člen 79

Predložitev ugotovitev nadrejene družbe v Uniji in posvetovanje z organi

1. Če nadrejeno podjetje v Uniji v štirih mesecih po prejemu poročila v skladu s členom 18(3) Direktive 2014/59/EU organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, predloži pripombe in predlaga nadomestne ukrepe za odpravo bistvenih ovir za reševanje, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, te pripombe in ukrepe nemudoma oziroma najpozneje v 10 dneh posreduje drugim članom kolegija.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ob upoštevanju odstavka 1, sporoči kolegiju za reševanje podaljšanje časovnega obdobja za sprejetje skupne odločitve o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost v skladu s členom 18(3) in (5) Direktive 2014/59/EU.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, med razpošiljanjem pripomb in nadomestnih ukrepov, ki jih predloži nadrejena družba v Uniji, določi časovni rok za predložitev pripomb.
4. Če organi svojih pripomb ne predložijo v roku iz odstavka 3, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sklepa, da se ti organi strinjajo s pripombami in nadomestnimi ukrepi, ki jih je predložila nadrejena družba v Uniji, in ukrepa naprej.
5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, takoj ko je to mogoče in brez nepotrebnega odlašanja organom za reševanje podrejenih družb predloži vse pripombe, ki so jih predložili drugi člani kolegija za reševanje, in z njimi razpravlja o predlaganih ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost.
6. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb poleg tega ustrezno razpravljajo o morebitnem učinku predlaganih ukrepov na vse subjekte, ki so del skupine, na vse države članice, v katerih skupina deluje, ter na Unijo kot celoto, in ta učinek tudi upoštevajo.

Člen 80

Priprava skupne odločitve o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ob upoštevanju rezultata dialoga iz člena 79(5) in (6) pripravi ustrezen osnutek skupne odločitve o ukrepih za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost.

2. V osnutku skupne odločitve navede vse naslednje:
- (a) ime nadrejene družbe v Uniji in subjektov v skupini, za katere velja skupna odločitev;
 - (b) imena organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, in organov za reševanje podrejenih družb, ki sprejmejo skupno odločitev;
 - (c) imena zadevnih pristojnih organov in imena organov za reševanje pomembnih podružnic, s katerimi se je opravilo posvetovanje o rešljivosti skupine, o ukrepih za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir ter o pripombah in možnih nadomestnih ukrepih, ki jih je predložila nadrejena družba v Uniji;
 - (d) imena opazovalcev, kadar so ti opazovalci sodelovali v postopku skupnega odločanja v skladu s pogoji za sodelovanje opazovalcev, kot so zabeleženi v pisnih sporazumih;
 - (e) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončnim oblikovanjem in izvajanjem skupne odločitve;
 - (f) datum skupne odločitve;
 - (g) ukrepe v skladu s členom 17(5) in (6) Direktive 2014/59/EU, ki jih sprejmejo organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb, ter časovno obdobje, znotraj katerega zadevni subjekti v skupini obravnavajo te ukrepe;
 - (h) kadar organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ali organi za reševanje podrejenih družb ne sprejmejo ukrepov, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, ali jih sprejmejo le delno, obrazložitev, kako so se ukrepi, ki jih je predlagala nadrejena družba v Uniji, ocenili kot neprimerni za odpravo bistvenih ovir za rešljivost in kako bi ukrepi iz točke (g) učinkovito zmanjšali ali odpravili bistvene ovire za rešljivost;
 - (i) povzetek mnenj, ki so jih izrazili organi, s katerimi se je opravilo posvetovanje v postopku skupnega odločanja;
 - (j) če je bilo med postopkom skupnega odločanja opravljeno posvetovanje z EBA, obrazložitev vsakega odstopanja od nasvetov EBA.

Člen 81

Sprejetje skupne odločitve

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, nemudoma pošlje osnutek skupne odločitve o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost organom za reševanje podrejenih družb ter določi rok, do katerega morajo organi za reševanje podrejenih družb predložiti pisno soglasje k tej skupni odločitvi, ki ga lahko pošljejo po elektronski poti.
2. Po prejemu osnutka skupne odločitve organi za reševanje podrejenih družb, ki odločitvi ne nasprotujejo, pošljejo svoje pisno soglasje organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, v roku, ki je določen v odstavku 1.
3. Končno skupno odločitev sestavljajo dokument o skupni odločitvi, pripravljen v skladu s členom 80, in pisna soglasja iz odstavka 2 tega člena ter tem soglasjem priloženo soglasje organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, ki ga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži organom za reševanje podrejenih družb, ki soglašajo s skupno odločitvijo.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči kolegiju za reševanje skupno odločitev o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost.

Člen 82

Sporočilo o skupni odločitvi

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, upravljalnemu organu nadrejene družbe v Uniji pravočasno oziroma v vsakem primeru pred rokom iz časovnega razporeda za skupno odločitev v skladu s členom 77(2)(g) sporoči skupno odločitev. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, o tem sporočilu obvesti organe za reševanje podrejenih družb.
2. Če so kateri izmed ukrepov, sprejetih v skladu s členom 17(5) in (6) Direktive 2014/59/EU, naslovljeni na specifične subjekte v skupini, ki niso nadrejena družba v Uniji, organi za reševanje podrejenih družb upravljalnim organom teh subjektov, ki spadajo pod njihovo jurisdikcijo, pravočasno oziroma najpozneje do roka iz časovnega razporeda za skupno odločitev v skladu s členom 77(2)(g) predložijo ustrezne dele skupne odločitve o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, lahko z nadrejeno družbo v Uniji razpravlja o podrobnostih vsebine in izvajanja skupne odločitve o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za reševanje.
4. Organi za reševanje podrejenih družb lahko s subjekti pod njihovo jurisdikcijo razpravljajo o podrobnostih vsebine in izvajanja skupne odločitve o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za reševanje.

Člen 83

Spremljanje izvajanja skupne odločitve

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči organom za reševanje podrejenih družb morebiten rezultat razprave iz člena 82(3).
2. Organ za reševanje podrejenih družb sporoči organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, morebiten rezultat razprave iz člena 82(4).
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb spremljajo izvajanje skupne odločitve o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost, ki so primerni za vsak posamezen subjekt v skupini, za katerega so odgovorni.

Pododdelek 4

Postopek v primeru, da skupna odločitev o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost ni sprejeta

Člen 84

Elementi sporočila o posameznih odločitvah

1. Če skupna odločitev o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost ni sprejeta, kot je določeno v členu 18(6) Direktive 2014/59/EU, se odločitev, ki jo sprejme organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, nemudoma sporoči članom kolegija za reševanje v pisni obliki, in sicer z dokumentom, ki vključuje vse naslednje:
 - (a) ime organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, ki sprejme odločitev;
 - (b) ime nadrejene družbe v Uniji, za katero velja skupna odločitev;
 - (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in izvajanjem odločitve;

- (d) datum odločitve;
- (e) ukrepe v skladu s členom 17(5) in (6) Direktive 2014/59/EU, ki jih sprejme organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ter rok, do katerega se ti ukrepi obravnavajo;
- (f) kadar organ za reševanje, pristojen na ravni skupine ne sprejme ukrepov, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, ali jih sprejme le delno, obrazložitev, kako so se ukrepi, ki jih je predlagala nadrejena družba v Uniji, ocenili kot neprimerni za odpravo bistvenih ovir za rešljivost in kako bi ukrepi iz točke (e) tega odstavka učinkovito zmanjšali ali odpravili bistvene ovire za rešljivost;
- (g) imena članov kolegija za reševanje in opazovalcev, ki v skladu s pogoji za sodelovanje opazovalcev sodelujejo v postopku skupnega odločanja o ukrepih za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost, skupaj s povzetkom mnenj, ki so jih izrazili ti organi, in informacijami o vprašanih, ki so vodila do nestrinjanja;
- (h) pripombe organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, o mnenjih, ki so jih izrazili člani kolegija in opazovalci, zlasti o vprašanih, ki so vodila do nestrinjanja.

2. Organi za reševanje, ki odločajo o ukrepih, ki jih morajo sprejeti podrejene družbe na posamični ravni, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta, pošljejo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, dokument, ki vsebuje vse naslednje:

- (a) ime organa za reševanje, ki sprejme odločitev;
- (b) imena subjektov, ki spadajo pod jurisdikcijo organa za reševanje in za katere velja odločitev;
- (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in izvajanjem odločitve;
- (d) datum odločitve;
- (e) ukrepe v skladu s členom 17(5) in (6) Direktive 2014/59/EU, ki jih sprejme organ za reševanje, ter rok, do katerega zadevni subjekti obravnavajo te ukrepe;
- (f) kadar organi za reševanje podrejenih družb ne sprejmejo ukrepov, ki jih predlagajo podrejene družbe v skladu s členom 17(3) in (4) Direktive 2014/59/EU, ali jih sprejmejo le delno, obrazložitev, kako so se ukrepi, ki so jih predlagale te podrejene družbe ocenili kot neprimerni za odpravo bistvenih ovir za rešljivost in kako bi ukrepi iz točke (e) tega odstavka učinkovito zmanjšali ali odpravili bistvene ovire za rešljivost;
- (g) ime organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, skupaj z obrazložitvami razlogov za nestrinjanje z ukrepi, ki jih je organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predlagal za obravnavo bistvenih ovir za rešljivost.

3. Če je bilo opravljeno posvetovanje z EBA, odločitve, sprejete, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta, vključujejo obrazložitev, zakaj se nasvet EBA ni upošteval.

Člen 85

Sporočanje posameznih odločitev, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta

1. Če organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb ne sprejmejo skupne odločitve v roku iz člena 18(5) Direktive 2014/59/EU, zadevni organi za reševanje podrejenih družb pisno sporočijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, vse odločitve iz člena 18(6) in (7) navedene direktive, in sicer najpozneje do naslednjih datumov:

- (a) en mesec po izteku obdobja iz člena 18(5) Direktive 2014/59/EU, kot je ustrezno;

- (b) en mesec po tem, ko EBA predloži nasvet na podlagi prošnje za posvetovanje v skladu z drugim pododstavkom člena 18(5) Direktive 2014/59/EU;
 - (c) en mesec po tem, ko EBA sprejme kakršno koli odločitev v skladu s tretjim pododstavkom člena 18(6) ali drugim pododstavkom člena 18(7) Direktive 2014/59/EU, ali do drugega datuma, ki ga določi EBA v takšni odločitvi.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, svojo odločitev in odločitve iz odstavka 1 nemudoma sporoči drugim članom kolegija za reševanje.

ODDELEK III

Postopek skupnega odločanja o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

Pododdelek 1

Postopek skupnega odločanja

Člen 86

Načrtovanje skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Pred začetkom izvajanja skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe, se organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb dogovorijo o časovnem razporedu korakov, ki jih je treba izvesti v tem postopku (v nadaljnjem besedilu: časovni razpored za skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti).

V primeru nestrinjanja organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, preuči mnenja in pomisleke organov za reševanje podrejenih družb ter nato določi časovni razpored za skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

Da bi se skupna odločitev o minimalnih zahtevah sprejela vzporedno s pripravo in posodabljanjem načrta reševanja skupine, kot zahteva člen 45(15) Direktive 2014/59/EU, se pri organizaciji časovnega razporeda za skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti upošteva časovni razpored za skupno odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti.

Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb upoštevajo zlasti, da se štirimesečno obdobje za sprejetje skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti začne istočasno kot za skupno odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti.

2. Časovni razpored za skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se redno posodablja in vključuje vsaj naslednje korake:

- (a) organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži organom za reševanje podrejenih družb in konsolidacijskemu nadzorniku predlog o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni in na ravni nadrejene družbe;
- (b) organi za reševanje podrejenih družb predložijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, in zadevnim pristojnim organom predloge o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte pod njihovo jurisdikcijo na posamični ravni;
- (c) dialog med organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb o predlaganih minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe, kot tudi z organi za reševanje jurisdikcij, v katerih imajo sedež pomembne podružnice;

- (d) organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi in organom za reševanje podrejenih družb predloži osnutek skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe;
 - (e) dialog z nadrejeno družbo v Uniji in podrejenimi družbami v skupini o osnutku skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe, kadar to zahteva zakonodaja države članice;
 - (f) sprejetje skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe;
 - (g) nadrejeni družbi v Uniji se sporoči skupna odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe.
3. Časovni raspored za skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti:
- (a) odraža obseg in kompleksnost vsakega koraka v postopku skupnega odločanja;
 - (b) upošteva časovni raspored za druge skupne odločitve, pripravljen znotraj kolegija za reševanje;
 - (c) kolikor je mogoče upošteva časovni raspored za druge skupne odločitve, pripravljen znotraj zadevnega kolegija nadzornikov, zlasti časovni raspored za skupne odločitve o bonitetnih zahtevah za posamezne institucije v skladu s členom 113 Direktive 2013/36/EU.

Časovni raspored za skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se popravi ob upoštevanju rezultata ocene rešljivosti in ta rezultat tudi odraža, zlasti kadar se na podlagi ocene sprejmejo ukrepi za odpravo ali obravnavo bistvenih ovir za rešljivost, ki lahko imajo takojšen učinek na minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni ali na ravni subjekta.

4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pri pripravi časovnega razporeda za skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti upošteva pogoje za sodelovanje opazovalcev, kot so določeni v pisnih dogovorih kolegija za reševanje in zadevnih določbah Direktive 2014/59/EU;
5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb sporočijo nadrejeni družbi v Uniji in subjektom v skupini, za katere so odgovorni, okvirni datum za dialog iz odstavka 2(e), kadar je to potrebno.
6. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb sporočijo nadrejeni družbi v Uniji in subjektom v skupini, za katere so odgovorni, predvideni datum za sporočilo iz odstavka 2(g).

Člen 87

Predlog na konsolidirani ravni in na ravni nadrejene družbe v Uniji

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči organom za reševanje podrejenih družb in konsolidacijskemu nadzorniku svoj predlog za:
- (a) minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora v katerem koli trenutku izpolnjevati nadrejena družba v Uniji, razen če ji je v skladu s členom 45(11) Direktive 2014/59/EU dovoljena uporaba opustitve;
 - (b) minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na konsolidirani ravni.
2. Predlog iz odstavka 1 se utemelji, zlasti v zvezi z merili za ocenjevanje iz točk (a) do (f) člena 45(6) Direktive 2014/59/EU.

3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, določi rok, do katerega mora od konsolidacijskega nadzornika prejeti obrazložene pisne pripombe, zlasti v zvezi z merili za ocenjevanje iz točk (a) do (f) člena 45(6) Direktive 2014/59/EU. Če konsolidacijski nadzornik v določenem roku ne predloži nobenih pripomb, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predpostavlja, da konsolidacijski nadzornik nima nobenih pripomb k njegovemu predlogu iz odstavka 1.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, takoj ko je mogoče posreduje organom za reševanje podrejenih družb vse pripombe konsolidacijskega nadzornika.

Člen 88

Predlog na ravni podrejene družbe

1. Organi za reševanje podrejenih družb sporočijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, in zadevnim pristojnim organom svoj predlog o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora ves čas izpolnjevati vsaka posamezna podrejena družba, razen če ji je bila odobrena uporaba opustitev v skladu s členom 45(12) Direktive 2014/59/EU.
2. Predlog iz odstavka 1 se utemelji, zlasti v zvezi z merili za ocenjevanje iz točk (a) do (f) člena 45(6) Direktive 2014/59/EU.
3. Organi za reševanje podrejenih družb se z organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, dogovorijo in določijo rok, do katerega morajo od pristojnih organov pod njihovo jurisdikcijo prejeti v celoti obrazložene pisne pripombe, zlasti v zvezi z merili za ocenjevanje iz točk (a) do (f) člena 45(6) Direktive 2014/59/EU. Če pristojni organi v določenem roku ne predložijo nobenih pripomb, organ za reševanje podrejenih družb sklepa, da navedeni pristojni organi nimajo nobenih pripomb k njihovim predlogom iz odstavka 1.
4. Organi za reševanje podrejenih družb, takoj ko je mogoče, predložijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, vse pripombe, ki so jih predložili pristojni organi.

Člen 89

Dialog o predlaganih minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, organizira dialog z organi za reševanje podrejenih družb o predlaganih minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb razpravljajo o uskladitvi predlaganih minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni s predlaganimi zahtevami na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe.

Člen 90

Priprava osnutka skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi osnutek skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe, pri čemer upošteva morebitno uporabo opustitev v skladu s členom 45(11) ali (12) Direktive 2014/59/EU. V osnutku skupne odločitve navede vse naslednje:
 - (a) imena organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, in organov za reševanje podrejenih družb, ki sprejmejo skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe.

- (b) imena konsolidacijskega nadzornika in drugih pristojnih organov, s katerimi so bila opravljena posvetovanja;
- (c) imena opazovalcev, kadar so ti opazovalci sodelovali v postopku skupnega odločanja v skladu s pogoji za sodelovanje opazovalcev, kot so zabeleženi v pisnih sporazumih;
- (d) ime nadrejene družbe v Uniji in subjektov v skupini, za katere velja skupna odločitev;
- (e) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in sprejetjem skupne odločitve; sklicevanja na vsa dodatna merila, ki jih predložijo države članice, na podlagi katerih se določi minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
- (f) datum osnutka skupne odločitve in vseh njegovih pomembnejših posodobitev;
- (g) minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni ter po potrebi rok za doseg te ravni, skupaj z ustrezno obrazložitvijo, zakaj se je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določila na tej ravni, pri čemer se upoštevajo merila za ocenjevanje iz člena 45(6)(a) do (f) Direktive 2014/59/EU;
- (h) minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na ravni nadrejene družbe v Uniji, razen če se ji v skladu s členom 45(11) Direktive 2014/59/EU dovoli uporaba opustitve, ter po potrebi rok za doseg te ravni, skupaj z ustrezno obrazložitvijo, zakaj se je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določila na tej ravni, pri čemer se upoštevajo merila za ocenjevanje iz člena 45(6)(a) do (f) Direktive 2014/59/EU;
- (i) minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na ravni vsake posamezne podrejene družbe, razen če se ji v skladu s členom 45(12) Direktive 2014/59/EU dovoli uporaba opustitve, ter po potrebi rok za doseg te ravni, skupaj z ustrezno obrazložitvijo, zakaj se je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določila na tej ravni, pri čemer se upoštevajo merila za ocenjevanje iz člena 45(6)(a) do (f) Direktive 2014/59/EU.

2. Če odločitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določa, da lahko nadrejena družba v Uniji ali katera koli podrejena družba v skupini to zahtevo na konsolidirani ali posamični ravni delno izpolni s pogodbenimi instrumenti za reševanje s sredstvi upnikov, se v odločitev vključijo tudi podrobnosti, ki kažejo, da so organi za reševanje prepričani, da navedeni instrumenti izpolnjujejo merila za pogodbene instrumente za reševanje s sredstvi upnikov, določena v členu 45(14) Direktive 2014/59/EU.

Člen 91

Sprejetje skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, nemudoma pošlje organom za reševanje podrejenih družb osnutek skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe ter določi rok, do katerega morajo organi za reševanje podrejenih družb predložiti pisno soglasje k tej skupni odločitvi, ki ga lahko pošljejo po elektronski poti.
2. Po prejemu osnutka skupne odločitve organi za reševanje podrejenih družb, ki odločitvi ne nasprotujejo, pošljejo svoje pisno soglasje organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, v roku, ki je določen v odstavku 1.
3. Končno skupno odločitev sestavljajo dokument o skupni odločitvi, pripravljen v skladu s členom 90, in pisna soglasja iz odstavka 2 tega člena ter tem soglasjem priloženo soglasje organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, ki ga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži organom za reševanje podrejenih družb, ki soglašajo s skupno odločitvijo.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči kolegiju za reševanje skupno odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe.

Člen 92

Sporočanje skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, upravljalnemu organu nadrejene družbe v Uniji pravočasno oziroma v vsakem primeru pred rokom iz časovnega razporeda za skupno odločitev v skladu s členom 86(3)(g) sporoči skupno odločitev. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, o tem sporočilu obvesti organe za reševanje podrejenih družb.
2. Organi za reševanje podrejenih družb pravočasno oziroma v vsakem primeru do roka iz časovnega razporeda za skupno odločitev v skladu s členom 86(3)(g) predložijo upravljalnim organom subjektov pod njihovo jurisdikcijo ustrezne dele skupne odločitve.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, lahko z nadrejeno družbo v Uniji razpravlja o podrobnostih vsebine in izvajanja skupne odločitve.
4. Organi za reševanje podrejenih družb lahko s subjekti pod njihovo jurisdikcijo razpravljajo o podrobnostih vsebine in izvajanja ustreznih delov skupne odločitve.

Člen 93

Spremljanje izvajanja skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči organom za reševanje podrejenih družb rezultat razprave iz člena 92(3), kadar mora nadrejena družba v Uniji sprejeti posebne ukrepe, da bi izpolnila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ali posamični podlagi.
2. Organi za reševanje podrejenih družb sporočijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, rezultat razprave iz člena 92(4), kadar morajo podrejene družbe v skupini pod njihovo jurisdikcijo sprejeti posebne ukrepe, da bi izpolnile minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ali posamični podlagi.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, posreduje drugim organom za reševanje podrejenih družb rezultat postopka iz odstavka 2.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb spremljajo izvajanje skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe v vseh subjektih v skupini, za katere velja skupna odločitev, ter na konsolidirani ravni.

Pododdelek 2

Postopek, kadar skupna odločitev na konsolidirani ravni ni sprejeta

Člen 94

Skupne odločitve, sprejete na ravni vsake posamezne podrejene družbe, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta na konsolidirani ravni

Kadar skupna odločitev ni bila sprejeta na konsolidirani ravni in na ravni nadrejene družbe v skladu s členom 45(9) Direktive 2014/59/EU, si organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb prizadevajo za sprejetje skupne odločitve o ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki velja za vsako podrejeno družbo na posamični ravni.

V skupni odločitvi se upošteva minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, določi na konsolidirani ravni in na ravni nadrejenega subjekta, poleg tega se izvedejo vsi koraki, razen korakov v zvezi z določitvijo minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni ali na ravni nadrejenega subjekta, iz členov 90 do 93 v zvezi s pripravo, sprejetjem, sporočanjem in spremljanjem izvajanja skupne odločitve o ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki velja za vsako podrejeno družbo na posamični ravni.

Člen 95

Elementi sporočila o posameznih odločitvah

1. Kadar skupna odločitev ni bila sprejeta, se odločitev o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni in na ravni nadrejenega subjekta, ki jo sprejme organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči članom kolegija za reševanje v pisni obliki, in sicer z dokumentom, ki vsebuje naslednje:

- (a) ime organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine;
- (b) ime nadrejene družbe v Uniji in imena drugih subjektov v tej jurisdikciji, za katere velja skupna odločitev;
- (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in izvajanjem odločitve ter zlasti sklicevanja na vsa dodatna merila, ki jih predložijo države članice, v katerih ima nadrejena družba v Uniji dovoljenje za poslovanje, na podlagi katerih se določi minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
- (d) datum odločitve;
- (e) minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni ter po potrebi rok za doseg te ravni, skupaj z ustrezno obrazložitvijo, zakaj se je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določila na tej ravni, pri čemer se upoštevajo merila za ocenjevanje iz člena 45(6)(a) do (f) Direktive 2014/59/EU;
- (f) minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na ravni nadrejene družbe v Uniji, razen če ji je v skladu s členom 45(11) dovoljena uporaba opustitve, ter po potrebi rok za doseg te ravni, skupaj z ustrezno obrazložitvijo, zakaj se je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določila na tej ravni, pri čemer se upoštevajo merila za ocenjevanje iz člena 45(6)(a) do (f) Direktive 2014/59/EU;
- (g) imena članov kolegija za reševanje in opazovalcev, ki v skladu s pogoji za sodelovanje opazovalcev sodelujejo v postopku skupnega odločanja, skupaj s povzetkom mnenj, ki so jih izrazili ti organi, in informacijami o vprašanjih, ki so vodila do nestrinjanja;
- (h) pripombe organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, o mnenjih, ki so jih izrazili člani kolegija in opazovalci, zlasti o vprašanjih, ki so vodila do nestrinjanja;
- (i) če odločitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določa, da lahko nadrejena družba v Uniji takšno zahtevo na konsolidirani ali posamični ravni delno izpolni s pogodbenimi instrumenti za reševanje s sredstvi upnikov, se v odločitev vključijo tudi podrobnosti, ki kažejo, da je organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, prepričan, da navedeni instrumenti izpolnjujejo merila za pogodbene instrumente za reševanje s sredstvi upnikov, določena v členu 45(14) Direktive 2014/59/EU.

2. Kadar ni skupne odločitve, organi za reševanje podrejenih družb, ki sami sprejemajo svoje odločitve o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični ravni, posredujejo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, dokument, ki vključuje naslednje:

- (a) ime organa za reševanje podrejene družbe, ki sprejme odločitev;

- (b) imena podrejenih družb v skupini, ki so pod njegovo jurisdikcijo in za katere velja odločitev;
 - (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in izvajanjem odločitve ter zlasti sklicevanja na vsa dodatna merila, ki jih predložijo države članice, v katerih imajo podrejene družbe v skupini dovoljenje za poslovanje, na podlagi katerih se določi minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
 - (d) datum odločitve;
 - (e) minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki velja za podrejene družbe na posamični ravni, ter po potrebi rok za doseg te ravni, skupaj z ustrezno obrazložitvijo, zakaj se je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določila na tej ravni, pri čemer se upoštevajo merila za ocenjevanje iz člena 45(6)(a) do (f) Direktive 2014/59/EU;
 - (f) ime organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, skupaj s povzetkom mnenj, ki jih je izrazil, ter informacije o vprašanjih, ki so vodila do nestrinjanja;
 - (g) pripombe organov za reševanje podrejenih družb k mnenjem, ki jih je izrazil organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zlasti o vprašanjih, ki so vodila do nestrinjanja;
 - (h) če odločitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določa, da je taka zahteva na ravni podrejene družbe lahko delno izpolnjena s pogodbenimi instrumenti za reševanje s sredstvi upnikov, se v odločitev vključijo tudi podrobnosti, ki kažejo, da je organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, prepričan, da navedeni instrumenti izpolnjujejo merila za pogodbene instrumente za reševanje s sredstvi upnikov, določena v členu 45(14) Direktive 2014/59/EU.
3. Če je bilo opravljeno posvetovanje z EBA, odločitve, sprejete, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta, vključujejo obrazložitve, zakaj se nasvet EBA ni upošteval.

Člen 96

Sporočanje posameznih odločitev, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta

1. Če organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb v obdobju iz člena 45(9) ali (10) Direktive 2014/59/EU ne sprejmejo skupne odločitve o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznostih na konsolidirani ravni, na ravni nadrejene družbe in na ravni vsake posamezne podrejene družbe, zadevni organi za reševanje podrejenih družb vse odločitve pisno sporočijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, in sicer najpozneje do naslednjih datumov:
- (a) en mesec po izteku obdobja iz člena 45(9) ali (10) Direktive 2014/59/EU, kot je ustrezno;
 - (b) en mesec po tem, ko EBA predloži nasvet na podlagi prošnje za posvetovanje v skladu z drugim pododstavkom člena 18(5) Direktive 2014/59/EU;
 - (c) en mesec po tem, ko EBA sprejme kakršno koli odločitev v skladu s tretjim pododstavkom člena 45(9) ali petim pododstavkom člena 45(10) Direktive 2014/59/EU, ali do drugega datuma, ki ga določi EBA v takšni odločitvi.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, svojo odločitev in odločitve iz odstavka 1 nemudoma sporoči drugim članom kolegija za reševanje.

ODDELEK IV

Reševanje čezmejne skupine

Pododdelek 1

**Odločitev o potrebi po shemi za reševanje skupine v skladu s členoma 91 in 92
Direktive 2014/59/EU**

Člen 97

Postopek odločanja o potrebi po shemi za reševanje skupine

V postopku ocenjevanja potrebe po shemi za reševanje skupine je treba izvesti naslednje korake:

1. dialog, kadar je to mogoče, o potrebi po shemi za reševanje skupine in po združevanju shem financiranja;
2. osnutek ocene ali osnutek odločitve o potrebi po shemi za reševanje skupine, ki ga pripravi organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ter sporočilo članom kolegija za reševanje;
3. posvetovanje med člani kolegija za reševanje o osnutku ocene ali osnutku odločitve o potrebi po shemi za reševanje skupine;
4. dokončanje ocene ali odločitve o potrebi po shemi za reševanje skupine in njeno sporočanje kolegiju za reševanje.

Člen 98

Dialog o potrebi po shemi za reševanje skupine

1. Po prejemu obvestila iz točke (a) ali (h) člena 81(3) Direktive 2014/59/EU si organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, prizadeva za organizacijo dialoga v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, v katerem sodelujejo najmanj tisti člani kolegija, ki so organi za reševanje podrejenih družb.
2. Za namene odstavka 1 organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, članom pošlje naslednje informacije:
 - (a) prejeto obvestilo;
 - (b) predlog o temah iz odstavka 3;
 - (c) rok za zaključek dialoga.
3. Dialog se nanaša na naslednje:
 - (a) ali bi imelo v skladu s členom 91 ali 92 Direktive 2014/59/EU reševanje podrejene družbe oziroma nadrejene družbe v Uniji skupinsko razsežnost in bi zahtevalo pripravo sheme za reševanje skupine;
 - (b) ali načrt financiranja temelji na združevanju nacionalnih shem financiranja v skladu s členom 107 Direktive 2014/59/EU.

Člen 99

Priprava in sporočanje osnutka ocene ali osnutka odločitve o potrebi po shemi za reševanje skupine

1. Za namene ocenjevanja potrebe po shemi za reševanje skupine v okviru odstavkov 1 do 4 člena 91 Direktive 2014/59/EU organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi svoj osnutek ocene, potem ko prejme obvestilo iz člena 91(1) navedene direktive.
2. Za namene odločitve, da shema za reševanje skupine ni potrebna, kot je omenjeno v členu 92(2) Direktive 2014/59/EU, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi svoj osnutek odločitve, potem ko oceni, da nadrejena družba v Uniji izpolnjuje pogoje iz členov 32 in 33 navedene direktive ter da ne velja nobeden izmed pogojev iz točk (a) do (d) člena 92(1) Direktive 2014/59/EU.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pri pripravi osnutka ocene ali odločitve po potrebi upošteva rezultat dialoga.
4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži kolegiju za reševanje svojo oceno ali odločitev, v kateri navede:
 - (a) za namene člena 91 Direktive 2014/59/EU svoje mnenje o verjetnem učinku priglašanih ukrepov za reševanje ali ukrepov zaradi insolventnosti na skupino in na subjekte v skupini v drugih državah članicah ter zlasti o tem, ali bi bilo zaradi ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov verjetno, da bi subjekt v skupini v drugi državi članici izpolnjeval pogoje za reševanje;
 - (b) za namene člena 92 Direktive 2014/59/EU svoje mnenje o neuporabi katerega koli izmed pogojev za shemo za reševanje skupine iz člena 92(1) navedene direktive ob upoštevanju pogojev iz odstavka 2 navedenega člena;
 - (c) svoje mnenje o potrebi po vzajemnosti shem financiranja za namene načrta financiranja v skladu s členom 107 Direktive 2014/59/EU.
5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, svojemu osnutku ocene ali odločitve priloži vse relevantne pomembne informacije, ki jih je prejel na podlagi člena 81, 82, 91 ali 92 Direktive 2014/59/EU, ter določi jasen rok, do katerega morajo člani kolegija za reševanje izraziti svoje pomisleke ali mnenja, ki nasprotujejo osnutku ocene ali odločitve.
6. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi osnutek ocene ali odločitve in ga nemudoma sporoči kolegiju za reševanje ter po potrebi do roka iz člena 91 Direktive 2014/59/EU.

Člen 100

Posvetovanje o osnutku ocene ali odločitve o potrebi po shemi za reševanje skupine

1. Člani kolegija za reševanje, ki prejmejo osnutek ocene ali osnutek odločitve, izrazijo svoja pomembna nasprotujoča mnenja in pomisleke, če jih imajo.
2. V celoti utemeljena pomembna nasprotujoča mnenja in pomisleki se jasno izrazijo v pisni obliki in se lahko predložijo po elektronski poti.
3. Pomembna nasprotujoča mnenja in pomisleki se nemudoma izrazijo le v nujnem primeru in do določenega roka.

4. Po izteku roka organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sklepa, da člani, ki niso izrazili nobenih pomembnih nasprotujočih mnenj ali pomislekov, soglašajo z osnutkom ocene ali odločitve.

Člen 101

Dokončanje ocene ali odločitve o potrebi po shemi za reševanje skupine

1. Po izteku roka za posvetovanje in brez nepotrebnega odlašanja glede na rok iz člena 91 Direktive 2014/59/EU organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zaključi svojo oceno ali odločitev o potrebi po shemi za reševanje skupine.

Končna ocena ali odločitev vključuje tudi mnenje o potrebi po združevanju nacionalnih shem financiranja za namene načrta financiranja v skladu s členom 107 Direktive 2014/59/EU ter upošteva pomisleke in nasprotujoča mnenja, izražena med posvetovanjem, vključno z morebitnimi spremembami.

2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, obrazloži oceno ali odločitev, da shema za reševanje skupine ni potrebna, zgolj, če so bila med posvetovanjem izražena pomembna nasprotujoča mnenja in pomisleki.

3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, obrazloži, zakaj v končni oceni ni upošteval nasveta EBA, če se je posvetoval z EBA.

4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, članom kolegija za reševanje, ki sodelujejo v postopku, nemudoma sporoči svojo končno oceno ali odločitev.

5. Kadar organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, meni, da je shema za reševanje skupine potrebna, se lahko odloči, da svoje končne ocene ali odločitve ne bo sporočil, kot je določeno v odstavku 4, in nadaljuje s postopkom za pripravo sheme za reševanje skupine, ki je določen v členu 102.

Pododdelek 2

Postopek skupnega odločanja o shemi za reševanje skupine

Člen 102

Postopek skupnega odločanja o shemi za reševanje skupine

Postopek za sprejetje skupne odločitve o shemi za reševanje skupine, predlagan v členu 91(4) ali členu 92(1) Direktive 2014/59/EU, vsebuje naslednje korake, ki jih je treba izvesti:

1. organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi osnutek sheme za reševanje skupine in ga sporoči članom kolegija za reševanje;
2. vsaj organi za reševanje subjektov, ki so zajeti v shemo za reševanje skupine, se posvetujejo o osnutku sheme za reševanje skupine;
3. organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi skupno odločitev o shemi za reševanje skupine in jo sporoči organom za reševanje podrejenih družb, ki so zajete v shemo za reševanje skupine;
4. dokončanje skupne odločitve o shemi za reševanje skupine v skladu s členom 91(7) ali členom 92(3) Direktive 2014/59/EU;
5. sporočanje rezultata skupne odločitve članom kolegija za reševanje.

Člen 103

Priprava in sporočanje osnutka sheme za reševanje skupine

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi osnutek sheme za reševanje skupine v skladu s členom 91(6) Direktive 2014/59/EU, vključuje pa naslednje:

- (a) opis morebitnih ukrepov, ki jih je treba izvesti za zagotovitev delovanja sheme za reševanje skupine;
- (b) opis morebitnih pravnih ali regulativnih predpogojev, ki jih je treba izpolniti za izvedbo sheme za reševanje skupine;
- (c) časovni okvir za izvršitev sheme za reševanje skupine, kot tudi časovni razpored in vrstni red posameznih ukrepov za reševanje, ki jih je treba izvesti;
- (d) razporeditev nalog in odgovornosti za koordinacijo ukrepov reševanja ter zunanjsega in notranjega sporočanja članom kolegija za reševanje, kot tudi kontaktne podatke članov kolegija za reševanje;
- (e) načrt financiranja v skladu s členom 107 Direktive 2014/59/EU, kot je primerno in ob upoštevanju potrebe po združevanju shem financiranja.

2. Za namene točke (a) člena 91(6) Direktive 2014/59/EU organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, poskrbi, da osnutek sheme za reševanje skupine vključuje:

- (a) obrazložitev, zakaj je treba izvajati alternativni načrt namesto načrta reševanja v skladu s členom 13 Direktive 2014/59/EU, vključno s tem, zakaj bi se s predlaganimi ukrepi učinkoviteje uresničili cilji in načela reševanja iz členov 31 in 34 navedene direktive, kot bi se s strategijo in ukrepi reševanja iz načrta reševanja;
- (b) opredelitev in opis elementov sheme za reševanje skupine, ki odstopajo od načrta reševanja iz člena 13 Direktive 2014/59/EU.

3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, nemudoma in v roku predloži članom kolegija za reševanje osnutek sheme za reševanje:

- (a) za posvetovanje v skladu s členom 104;
- (b) za dokončanje skupne odločitve o shemi za reševanje skupine v skladu s členom 106.

4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi in nemudoma sporoči osnutek sheme za reševanje skupine, pri čemer po potrebi upošteva roke iz člena 91 Direktive 2014/59/EU.

5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, poskrbi, da roki iz odstavka 3 organom omogočajo, da ustrezno izrazijo svoja mnenja ob upoštevanju roka iz člena 91 Direktive 2014/59/EU.

Člen 104

Posvetovanje o shemi za reševanje skupine

1. Člani kolegija za reševanje, ki prejmejo osnutek sheme za reševanje skupine v skladu s členom 103(3), izrazijo svoja pomembna nasprotujoča mnenja ali pomisleke, če jih imajo.

2. Pomembna nasprotujoča mnenja in pomisleki se lahko nanašajo na vse vidike osnutka sheme za reševanje skupine, vključno z:
- (a) morebitnimi ovirami v nacionalni zakonodaji ali sicer, ki ovirajo izvajanje sheme za reševanje skupine v skladu s strategijo in ukrepi za reševanje;
 - (b) vsemi pomembnimi posodobitvami informacij, ki se predložijo za zagotovitev združevanja shem financiranja, ki bi lahko vplivale na izvajanje načrta financiranja;
 - (c) učinkom sheme za reševanje skupine ali načrta financiranja na podrejene družbe, ki so zajete v shemo za reševanje skupine v njihovi državi članici.
3. V celoti utemeljena pomembna nasprotujoča mnenja in pomisleki se izrazijo v pisni obliki in se lahko predložijo tudi po elektronski poti.

Pomembna nasprotujoča mnenja in pomisleki se izrazijo nemudoma, če je to nujno, in do roka, določenega v členu 103(3).

4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ob izteku roka sklepa, da vsi člani, ki niso izrazili nasprotujočih mnenj ali pomislekov, soglašajo s shemo za reševanje skupine.

Člen 105

Priprava in sporočanje skupne odločitve o shemi za reševanje skupine

1. Ob izteku časovnega roka za posvetovanje organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pripravi osnutek skupne odločitve o shemi za reševanje skupine v skladu s členoma 91 in 92 Direktive 2014/59/EU ter, kjer je to ustrezno, členom 107 navedene direktive.
2. V osnutku skupne odločitve organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, preuči in upošteva vse pomisleke in nasprotujoča mnenja, izražena med posvetovanjem, in po potrebi spremeni shemo za reševanje skupine.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži obrazložitev:
- (a) kako je pri pripravi osnutka skupne odločitve obravnaval pomembna nasprotujoča mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili organi za reševanje podrejenih družb, zajetih v shemo za reševanje skupine;
 - (b) zakaj in v kakšni meri se nasvet EBA ni upošteval v shemi za reševanje skupine, če se je v postopku priprave posvetovalo z EBA.
4. Osnutek skupne odločitve vsebuje naslednje:
- (a) imena organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, in organov za reševanje, ki so pristojni za podrejene družbe, zajete v shemo za reševanje skupine;
 - (b) ime nadrejene družbe v Uniji in seznam vseh subjektov v skupini, za katero velja shema za reševanje skupine;
 - (c) sklicevanja na veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi s pripravo, dokončanjem in izvajanjem skupne odločitve o shemi za reševanje skupine;
 - (d) datum osnutka skupne odločitve o shemi za reševanje skupine;
 - (e) končno shemo za reševanje skupine, vključno z obrazložitvijo, če je ta potrebna, v skladu z odstavkom 3.

5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, osnutek skupne odločitve o shemi za reševanje skupine nemudoma pošlje organom za reševanje subjektov, ki so zajeti v shemi za reševanje skupine, ter določi rok, do katerega morajo ti organi podati svoje soglasje k skupni odločitvi o shemi za reševanje skupine.

Člen 106

Dokončanje skupne odločitve o shemi za reševanje skupine

1. Organi za reševanje, ki prejmejo skupno odločitev v skladu s členom 105(5) in ji ne nasprotujejo, predložijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, pisno dokazilo o svojem soglasju, ki ga lahko do določenega roka pošljejo po elektronski pošti.
2. Končna skupna odločitev o shemi za reševanje skupine zajema končno skupno odločitev in priložena pisna dokazila o soglasju.

Člen 107

Sporočanje skupne odločitve kolegiju

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, končno odločitev nemudoma pošlje organom za reševanje podrejenih družb, ki so zajete v shemo za reševanje skupine.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sporoči članom kolegija za reševanje povzetek skupne odločitve o shemi za reševanje skupine.

Pododdelek 3

Nestrinjanja in odločitve, sprejete, kadar skupna odločitev ni bila sprejeta

Člen 108

Obvestilo v primeru nestrinjanja

1. Če se organ za reševanje ne strinja s shemo za reševanje skupine, ki jo je predlagal organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ali od nje odstopa oziroma meni, da mora zaradi finančne stabilnosti sprejeti neodvisne ukrepe reševanja v skladu s členom 91(8) in členom 92(4) Direktive 2014/59/EU, navedeni organ za reševanje o nestrinjanju nemudoma obvesti organ za reševanje, pristojen na ravni skupine.
2. Obvestilo iz odstavka 1 vključuje naslednje:
 - (a) ime organa za reševanje;
 - (b) ime subjekta pod jurisdikcijo organa za reševanje;
 - (c) datum obvestila;
 - (d) ime organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine;
 - (e) izjavo organa za reševanje o nestrinjanju s shemo za reševanje skupine ali odstopu od nje ali o njegovem mnenju, da so neodvisni ukrepi za reševanje primerni za subjekt ali subjekte pod njegovo jurisdikcijo;

- (f) natančno obrazložitev elementov sheme za reševanje skupine, s katero se organ za reševanje ne strinja ali od katere odstopa, ali obrazložitev zakaj meni, da so primerni neodvisni ukrepi za reševanje;
 - (g) natančen opis ukrepov, ki jih bo organ za reševanje sprejel, vključno s časovnim razporedom in vrstnim redom ukrepov.
3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, obvesti druge člane kolegija za reševanje o obvestilu iz odstavka 2.

Člen 109

Postopek odločanja med organi za reševanje, ki ne nasprotujejo

1. Organi za reševanje, ki ne nasprotujejo, kot je določeno v členu 91(9) in členu 92(5) Direktive 2014/59/EU, nadaljujejo postopek v skladu s členoma 106 in 107 te uredbe ter sprejmejo skupno odločitev.
2. Skupna odločitev, poleg informacij o nestrinjanju, prejetih v skladu s členom 108(2), vsebuje vse elemente iz členov 106 in 107.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 110

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. marca 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER